

என் வழி தனி வழி அல்ல...

வி. ரி. இளங்கோவன்

என் வழி தனி வழி அல்ல...

வி. ரி. இளங்கோவன்

தழல் பதிப்பகம்
மதுரை - 625 018

நூலின் பெயர்	:	என் வழி தனி வழி அல்ல... (கலாபூஷணம், இலக்கிய வித்தகர் வி. ரி. இளங்கோவனது எழுத்துப் பணியின் 50 ஆண்டு நிறைவையிட்டு வெளியாகும் நூல்)
முதற் பதிப்பு	:	அக்டோபர், 2018
அச்சாக்கம்	:	மதுரை ஆர்ட்ஸ் & ஸ்கீன்ஸ், செல்லூர், மதுரை - 625 002. செல் : 94434 23802.
வெளியீடு	:	தழல் பதிப்பகம், FF-3, A - பிளாக், ஆர்.எஸ்.எல்.கோல்டன் அப்பார்ட்மெண்ட்ஸ், திண்டுக்கல் பிரதான சாலை, விளாங்குடி, மதுரை-625018.
பேச	:	0452 / 2669924, 98425 93924.
மின்னஞ்சல்	:	cholanagarajan@gmail.com
விலை	:	₹110

En vazhi thani vazhi alla...
(Interviews)

Author : V. T. Elangovan
First Edition : October, 2018
Copyright : Author

Published by: Thazhal Pathippagam
FF-3, A-Block, RSL Golden Apartments, Dindigul Main Road,
Vilangudi, Madurai - 625 018.
Ph: 0452-2669924, 98425 93924.
Email: cholanagarajan@gmail.com

V. T. ELANGOVAN
France.
00 33 76 90 46 715
vtelangovan@yahoo. fr

பதிப்புரை...

கலாபூஷணம், இலக்கிய வித்தகர் வி. ரி. இளங்கோவனின் எழுத்துப் பணியின் ஐம்பது ஆண்டு நிறைவையிட்டு அவரது சீரிய தடம் குறித்த பதிவுகளடங்கிய இந்நூலை வெளியிடுவதில் பெருமகிழ்வடைகிறோம்.

இலங்கையின் முன்னணிப் பத்திரிகைகள், தொலைக்காட்சி, வானொலி மற்றும் ஐரோப்பிய ஊடகங்களில் வெளியான இளங்கோவனின் நேர்காணல்கள், அவரைக் குறித்தான கட்டுரைகள் பல வெளிவந்திருந்த போதிலும் அவற்றுள் தற்போது கையில் கிடைத்தவற்றின் தொகுப்பே இந்நூல்.

இலங்கையின் வடபுலத்தில் இடதுசாரி அரசியலையும், கலை - இலக்கியத்தையும் முன்னெடுத்ததில் முக்கியப் பங்காற்றியவர் வி. ரி. இளங்கோவன் பன்முக ஆளுமையான அவர் தற்போது பிரான்ஸ் நாட்டில் வசித்து வருகிறார். கவிதை, சிறுகதை, கட்டுரை, மருத்துவம் குறித்த பல நூல்களை எழுதியுள்ளார். அத்துடன் பிரபல நாவலாசிரியர் கே. டேனியல் குறித்த இரு நூல்களையும் வேறு சில நூல்களையும் பதிப்பித்து வெளியிட்டுள்ளார். பத்திரிகை வானொலிச் செய்தியாளராக, பத்திரிகை ஆசிரியராக இலக்கிய - மருத்துவ - சஞ்சிகை வெளியீட்டாளராக, வானொலி - தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளராக, செய்தி ஆசிரியராகப் பணியாற்றி வந்தவர்.

ஈழத்தின் முன்னணிக் கவிஞர்கள் அத்தனை பேருடனும் கவியரங்கங்களிலும் மற்றும் பட்டிமன்றம் - வழக்காடுமன்றங்களிலும் சோபித்தவர். நடிகராகவும் திறமையை வெளிக்காட்டியவர். தமிழர்தம் மருத்துவத்தை உலகளாவ எடுத்துச் சென்று ஐ. நா. தொண்டராக (U.N. Volunteer) பணியாற்றி பாராட்டுக்களையும், விருதுகளையும் பெற்றுக்கொண்டவர்.

இலங்கையில் தகவல் திணைக்களம், ஆளணிப் பயிற்சித் திணைக்களத்தில் பதிப்பாசிரியராகவும் கடமையாற்றியவர். தமிழகத்திலும் நன்கறியப்பட்ட பல்துறை ஆளுமையான வி. ரி. இளங்கோவனின் தனித்துவத் தடத்தைப் பதிவு செய்யவே இந்நூலினை வெளியிடுகின்றோம்.

- சோழ. நாகராஜன்

தழல் பதிப்பகத்திற்காக...

உள்ளே...

1. என் வழி தனி வழி அல்ல... 05
2. கலை இலக்கிய வித்தகர், 'கலாபூஷணம்' வி. ரி. இளங்கோவன் 34
3. பிரான்ஸ் எழுத்தாளர் வி. ரி. இளங்கோவனுடன் ஓர் சந்திப்பு 43
4. தோழமையைப் பெருமைப்படுத்தும் இளங்கோவன் 56
5. "மக்களோடு எவர் நிற்கிறார்களோ அவர்கள்தான்
உண்மையான எழுத்தாளர்கள்" 63
6. ஆக்க இலக்கியத்திலும் தமிழர் மருத்துவத்திலும் ஈடுபட்டுழைக்கும்
இலக்கியத் தோழன் இளங்கோவன்..! 74
7. பாராட்டுக்குரிய பணியாளர் இளங்கோவன் 83

வி. ரி. இளங்கோவன்

‘என் வழி தனி வழி அல்ல...’

அலட்டல்கள் இல்லாத இலகு தமிழ் சொல்லாடல்களுக்குச் சொந்தக்காரர் வி. ரி. இளங்கோவன். அன்றில் இருந்து இன்றுவரை இவரது பேனை ஓய்ந்தது இல்லை.

ஈழத்தின் வடபுலமான தீவகங்களில் ஒன்றான புங்குடுதீவைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டு பாரிஸில் வாழ்ந்துவரும் வி. ரி. இளங்கோவன் கவிஞர், எழுத்தாளர், கட்டுரையாளர், இடதுசாரியச் சிந்தனையாளர், ஊடகவியலாளர், சித்த - ஆயுர்வேத மருத்துவர் என்று பல்துறைசார் ஆளுமைகளை தன்னகத்தே கொண்ட பாரிஸின் மூத்த இலக்கிய ஆளுமையாக எம்மிடையே இருக்கின்றார்.

கே. டானியலின் பாசறையில் வளர்ந்த முதன்மைப் போராளி. இவர் தனது புனைபெயரை ‘அசலகேசரி’ என்று வைத்துக்

கொண்டாலும் தனது சொந்தப் பெயரிலேயே பல படைப்புகளை எமக்குத் தந்திருக்கின்றார்.

இதுவரையில் கவிதைத்தொகுதிகளாக கரும்பனைகள், சிகரம், இது ஒரு வாக்குமூலம், ஒளிக்கீற்று என்பனவும், சிறுகதைத் தொகுப்புகளாக இளங்கோவன் கதைகள், Tamil Stories from France - இளங்கோவன் கதைகள் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு, இப்படியுமா..?, பிரான்ஸ் மண்ணிலிருந்து தமிழ்க்கதைகள் - இளங்கோவன் கதைகள் இந்தி மொழிபெயர்ப்பு என்பனவும், கட்டுரைத் தொகுப்புகளாக, கே. டானியல் வாழ்க்கைக் குறிப்புகள், மண் மறவா மனிதர்கள், மண் மறவாத் தொண்டர் திரு, மலைநாட்டுத் தமிழர்க்கு துரோகமிழைத்தது யார்? நோய் நீக்கும் மூலிகைகள், ஆரோக்கிய வாழ்வுக்குச் சில ஆலோசனைகள், தமிழர் மருத்துவம் அழிந்து விடுமா?, அழியாத தடங்கள் என்பனவும் இவரால் தமிழ் இலக்கியப் பரப்புக்கு கிடைத்துள்ளன. இவற்றைவிட இவர் பதிப்பாசிரிய ராகவிருந்து பத்துக்கு மேற்பட்ட நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார்.

இலக்கியச் சமூகப் பணிகளுக்கான விருதுகள் பல பெற்றவர்.

இவர் தமிழன் பத்திரிகை (1969 - 1970) - இலங்கை, வாகை இலக்கிய இதழ் (1981) - இலங்கை, மூலிகை குடும்ப மருத்துவ ஏடு (1985- 1986) இலங்கை, நம்நாடு பத்திரிகை (1988) - இலங்கை, ஐரோப்பா முரசு (1992) - பாரிஸ்) ஆகியவற்றின் ஆசிரியராகவும் பணியாற்றியுள்ளார்.

இலங்கையில் தகவல் திணைக்களம், ஆளணிப் பயிற்சித் திணைக்களம் ஆகிய வற்றில் பதிப்பாசிரியராகவும் கடமையாற்றியுள்ளார்.

ஐ. நா. தொண்டராக (U. N. Volunteer) பிலிப்பைன்ஸ் நாட்டில் பணியாற்றி அந்நாட்டிலும் விருதுகள் பல பெற்றுள்ளார். இந்த இலக்கிய ஆளுமையுடன் 'நடு' வாசகர்களுக்காக நான் கண்ட நேர்காணல் இது.

- கோமகன்

● உங்களை நான் எப்படியாகத் தெரிந்துகொள்ள முடியும்..?

நான் ஈழத்தின் வடபகுதியில் இருக்கின்ற தீவகப்பகுதியில் புகுபுகுதீவைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவன். எமது குடும்பத்தில் உள்ள அனைவருமே ஏதோ ஒருவிதத்தில் இலக்கியத்துறையுடனும் ஊடகத்துறையுடனும் தொடர்புடையவர்கள் தான்.

எனது மூத்த சகோதரர் காலஞ்சென்ற திருநாவுக்கரசு - நாவேந்தன் புகழ்பெற்ற பேச்சாளர். அரசியல் துறையிலும் எழுத்துத் துறையிலும் தனக்கென்று ஓர் தனிமுத்திரை பதித்தவர். இலங்கை சாகித்திய மண்டலத்தின் சிறந்த சிறுகதைத் தொகுதிக்கான விருதைப் (1964) பெற்றவர்.

அடுத்த சகோதரர் துரைசிங்கம் சாகித்திய மண்டலத்தின் சிறுவர் இலக்கியத்திற்கான விருதை நான்கு முறை பெற்றவர்.

எமது வீட்டில் உடன்பிறப்புகள் எல்லோருமே இலங்கையிலிருந்து வெளியாகிய அனைத்து பத்திரிகைகளுக்கும் செய்தியாளர்களாக இருந்திருக்கின்றோம்.

அதனால் அனைத்துப் பத்திரிகைகளின் ஒவ்வொரு பிரதியும் இலவசமாகவே எங்கள் வீடு நாடிவரும். அத்துடன் எனது சகோதரர்களது இலக்கியச் செயற்பாடுகளினால் வீட்டில் ஓர் பாரிய நூலகம் போன்று புத்தகங்கள் நிறைந்து கிடக்கும்.

அவை எனக்கு வாசிப்புத் தாகத்தை ஏற்படுத்தின. கல்லூரிக் காலத்திலேயே யான் 'வீரகேசரி' பத்திரிகை நிருபராக நியமனம் பெற்றேன். இத்தகைய பின்னணியில் இயல்பாகவே இலக்கியத்துறையில் ஈடுபாடு ஏற்பட்டது.

● உங்கள் இளமைக்காலம் எப்படியாக இருந்தது..?

நான் சிறுவயதில் இருந்தபொழுது எனது சகோதரர்களான நாவேந்தன், துரைசிங்கம் மற்றும் எனது பெற்றோர்களே என்னை இந்த எழுத்துத்துறையில் ஈடுபாடுகொள்ள வழிகாட்டியாக இருந்தார்கள்.

எனது தந்தை புகழ்பெற்ற சித்த ஆயுர்வேத வைத்தியர். கைநாடி பார்த்து நோயறிந்து மருத்துவம் செய்வதில் வல்லவராக விளங்கியவர். நாடி பார்த்து இறப்பின் நேரத்தை மிகத்துல்லியமாகச் சொல்வதில்

வல்லவர். அவர் எம்முடன் சாதாரணமாகக் கதைக்கும் பொழுதுகூட எதுகை மோனையுடன் கவிதை மொழியிலேயே தொடர்பாடுவார்.

தாயார் பாடசாலைக் கல்வியறிவு குறைவாக இருந்தபொழுதிலும் புராண இதிகாசக் கதைகள், பழந்தமிழ் இலக்கியங்களைச் சுவைபடச் சொல்லும் ஓர் கதைசொல்லி. பல்லாயிரம் பாடல்கள் அவருக்கு அத்துபடி. நான் சிறுவனாக இருந்தபொழுது எனது அம்மாவே எனக்கு முதல் கதைசொல்லியாக இருந்தார்.

நான் எனது பதினைந்தாவது வயதிலேயே அதாவது 1967-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 'வீரகேசரி' பத்திரிகைக்கு செய்தி நிருபராக நியமனம் பெற்றேன். இந்தக்காலத்தில் இதை நான் சொன்னால் இன்றைய தலைமுறை நம்புவதற்கு கடினமாகவே இருக்கும்.

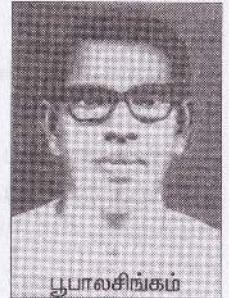
அன்று எனது சகோதரர் நாவேந்தன் தமிழரசுக்கட்சியின் பிரசாரப் பீரங்கியாகவும் இலக்கிய பிரதிநிதியாகவும் இருந்தார்.

எனது சகோதரர் மூலமாக சிறுவயதிலேயே அரசியல், இலக்கியப் பிரமுகர் பலருடன் தொடர்பு கொள்ளும் சந்தர்ப்பம் எனக்குக் கிடைத்தது.

நாவேந்தன் தமிழரசுக்கட்சி அணியின் இலக்கியத்துறையில் இருந்தபொழுது எதிரணியில் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் இருந்தது. அப்பொழுது இலக்கியர்களின் சரணாலயமாக பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை இருந்தது. பழைய பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை இப்பொழுது இருக்கும் நவீன சந்தைப் பகுதியில் ஓர் தகரக்கொட்டகையுடன் இருந்தது.

நான் எனது சகோதரரை அங்கு சந்திக்கச் செல்லும் பொழுது அன்றைய இலக்கிய ஆளுமைகள் பலரை அங்கு காணும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது.

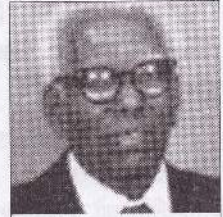
பழைய பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலைக்கு அருகாமையில் ஆஸ்பத்திரி வீதியில் எமது ஊரைச் சேர்ந்தவரின் 'பிருந்தாவனம்' என்றவோர் உணவகம் நடாத்தப்பட்டு வந்தது. 'பிருந்தாவனம்' உணவகத்தின் உரிமையாளர் பொன்னையா எனது சகோதரர்களின் நண்பர். அந்த உணவகத்தில் எமது சகோதரர்கள் தமது நண்பர்களைச் சந்தித்து உரையாடிக் கொள்வர். அங்கு ஓர் சிறிய அறையில் அமர்ந்து பத்திரிகைகளுக்கான செய்திகளையும் எழுதி அனுப்புவர். நானும் உடனிருந்து யாவற்றையும் அவதானித்துக்

பூபாலசிங்கம்

வி. ரி. இளங்கோவன்

கொள்வேன். பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலைக்குச் சென்றால் முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள், மரபு எழுத்தாளர்கள், தமிழரசுக் கட்சி, கம்யூனிஸ்ட் கட்சிப் பிரமுகர்கள் என்று பலரையும் சந்திப்போம். எனது சகோதரரே எனக்குப் பலரையும் அன்று அறிமுகம் செய்து வைத்தார்.

வி. நவரத்தினம்

முதன்முதலாக தீவகப்பகுதிக்குத் தமிழரசுக் கட்சியைக் கொண்டு சென்றவர் எனது சகோதரர் நாவேந்தனே.

1952-ம் ஆண்டு நடைபெற்ற தேர்தலில் சட்டத்தரணி வி. நவரத்தினம் தீவுப்பகுதியில் (ஊர்காவற்றுறைத் தொகுதி) தமிழரசுக்கட்சி சார்பில் வேட்பாளராக நிறுத்தப்பட்டார். அவ்வேளை பெருந்தனவந்தரான அல்பிரட் தம்பிஐயாவும் வேட்பாளராகப் போட்டியிட்டார். அன்றைய காலகட்டத்தில் கொழும்புத் துறைமுகம் இவரது ஆளுமைக்குட்பட்டிருந்தது.. அவர் பல கப்பல்களுக்குச் சொந்தக்காரராக இருந்தார்.

1958-ம் ஆண்டு நடைபெற்ற இன வன்முறையின்பின் அவருடைய கப்பலிலேயே சனங்கள் அகதிகளாக காங்கேசன்துறை துறைமுகத்தில் வந்து இறங்கினார்கள். 1956 -க்கு முன் அல்பிரட் தம்பிஐயாவே தீவகத்தில் தனிக்காட்டு ராஜாவாக இருந்தார்.

இவரை முறியடிக்க தந்தை செல்வா வி. நவரத்தினத்திடம் ஓர் கடிதம் கொடுத்து எனது சகோதரர் நாவேந்தனைச் சந்திக்கும்படி சொல்லியிருந்தார்.

அல்பிரட் தம்பிஐயாவை எதிர்த்து யாருமே பேசமுடியாத சூழலில் தமிழரசுக்கட்சி சார்பாக இரண்டு மாபெரும் கூட்டங்களைச் சகோதரர் நாவேந்தன் முதன்முதலில் புங்குடுதீவில் நடாத்தினார்.

அந்தக் கூட்டத்தில் அமிர்தலிங்கம், கோப்பாய் கோமான் கு. வன்னியசிங்கம் ஆகியோர் முக்கிய பேச்சாளர்களாகக் கலந்து கொண்டனர்.

நாவேந்தன்

1952 -ம் ஆண்டு தேர்தலில் அல்பிரட் தம்பிஐயாவிடம் நவரத்தினம் தோல்வியடைந்தார். இருப்பினும் 1956 தேர்தலில் சிறந்த சட்டவாதியான வி. ஏ. கந்தையா தமிழரசுக் கட்சி சார்பில் போட்டியிட்டு அல்பிரட் தம்பிஐயாவைத்

தோற்கடித்தார். இந்தத் தேர்தல் பணிகளில் எமது குடும்பத்தினர் ஈடுபட்டபோது சிறுவனான நானும் அவற்றைக் கவனித்துக்கொள்ளத் தவறவில்லை.

சிங்கள ஸ்ரீ அழிப்பு போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு சிறைவாசம் அனுபவித்தபின் அது தொடர்பான நூலை (சிறி அளித்த சிறை) எழுதியவர் சகோதரர் நாவேந்தனே. அன்றைய காலத்தில் அந்நூலின் முதல் பதிப்பே 5000 பிரதிகள் விற்றுச் சாதனை படைத்தது.

பின்னர் எனது சகோதரர் 1967 -ம் ஆண்டில் தமிழரசுக் கட்சியுடன் ஏற்பட்ட முரண்பாடுகள் காரணமாக அதனைவிட்டு விலகினார். தமிழ்க் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவரான ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம் இவரது ஆளுமையை அறிந்து இவரை அழைத்து தனது கட்சியின் பிரசாரப்பிரிவுச் செயலாளராக வைத்திருந்தார்.

ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம்

அப்பொழுது கட்சிப் பத்திரிகையான 'தமிழன்' பத்திரிகையை நடாத்தும் பொறுப்பு இவரிடம் கொடுக்கப்பட்டது. நாவேந்தன் கல்லூரி ஆசிரியராக இருந்ததினால் எனது பெயர் அப்பத்திரிகையின் ஆசிரியரெனப் பதிவுபெற்றது.

சிறு செய்திகள், கட்டுரைகளை நான் எழுத, காரசாரமான அரசியல் கட்டுரைகள், அரசியல் பத்திகள் எனப் பலவும் நாவேந்தன் எழுதினார். இவ்வாறாக இளம்வயதிலேயே சகோதரர்கள் மூலமும் குடும்பத்துச் சூழல் காரணமாகவும் அரசியல், இலக்கிய ஈடுபாடுகள், தொடர்புகள் ஏற்பட்டன.

● **இருவேறப்பட்ட துறைகளான சீத்த - ஆயுர்வேத மருத்துவமும் எழுத்தும் எப்படியாக உங்களை வசப்படுத்தின..?**

நான் ஏலவே கூறியவாறு எனது குடும்ப பாரம்பரியமே இவைகளில் என்னை ஈடுபாடு கொள்ளச் செய்தது.

- ஆரம்பகாலத்தில் நீங்கள் ஊடகத்துறையில் இருந்திருக்கின்றீர்கள். நீங்கள் ஊடகத்துறையில் சுதந்திரமாக இயங்க முடிந்ததா..? அதுபற்றிய உங்கள் அனுபவங்களைக் குறிப்பிடுங்கள்..?

நிச்சயமாக எதுவித குறுக்கீடுகளும் இன்றிச் சுதந்திரமாகவே இயங்கினேன். எமது வீட்டில் சகோதரர்கள் நிருபர்களாக இருந்ததினால் வீடே ஓர் செய்தி நிறுவனம் போல இருக்கும். ஓர் செய்தியைப் பல்வேறு கோணங்களில் எழுதி ஒவ்வொரு பத்திரிகைக்கும் அனுப்புவோம்.

சமகாலத்தில் இருக்கின்ற ஊடகத்துறை எமது காலத்தில் இருந்த ஊடகத்துறைபோல் இல்லை. சமகாலத்து ஊடகத்துறையானது, அது இணைய சஞ்சிகையானாலும் சரி, அச்சுப் பதிப்பானாலும் சரி புலனாய்வுத்துறை போலவே இயங்குகின்றது. அத்துடன் வசனப்பிழை, எழுத்துப்பிழை, இலக்கண வழக்கள் நிறைந்து காணப்படுகின்றன.

மொழியறிவு, அனுபவமற்ற செய்தியாளர்கள், ஒப்புநோக்குநர்கள், ஆசிரிய பீடத்தினரின் வரட்சி நிலைகளே இதற்கு முக்கியகாரணிகளாக அமைகின்றன. எனது காலத்து ஊடகத்துறையில் இரவு பகலாக ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட ஒப்புநோக்குநர் குழுமம் கண்ணுக்குள் எண்ணெய் ஊற்றிக்கொண்டவர் போன்று விழிப்பாகத் தமது பணியில் இருப்பார்கள். அன்றைய பத்திரிகைகள் - சஞ்சிகைகள் யாவும் ஈய அச்சு எழுத்துக்கள் ஒவ்வொன்றாகக் கோர்க்கப்பட்டே அச்சுப்பதிப்பாயின. அப்பொழுது ஓர் எழுத்துருவில் தவறு வந்தாலே அந்தத் தவறு வசனத்தின் பொருளையே சிலவேளை மாற்றயமைத்து விடும்.

இவைகளை உற்றுநோக்கிச் சரி பார்ப்பது ஒப்புநோக்குநரின் கடமை.

உங்களுக்கு ஓர் சுவராசியமான கதை சொல்வேன்.

வீரகேசரி பத்திரிகையின் செய்தியாளர்களுக்கான கருத்தரங்கு கொன்றிற்கு நான் சென்றிருந்தபோது நகைச்சுவையோடு ஓர் கதை சொல்லப்பட்டது.

ஓர் மாவட்டக் கல்விப் பணிப்பாளர் தனது தட்டச்சாளரை அழைத்து ஒரு கடிதத்தைத் தட்டச்சு செய்யும்படி சொல்கின்றார். எமது மாவட்டத்தில் மாணவர்கள் இருபாலாரும் சமவிகிதத்தில் இருந்தாலும் ஆண் ஆசிரியர்கள் அதிகமாகவும் பெண் ஆசிரியர்கள் குறைந்தளவிலும் இருப்பதால் பெண் ஆசிரியர்களின் நியமனத்தை ஆண்களுக்குச் சமமாக அதிகரிக்கும்படி கல்வித் திணைக்களத்துக்கு

அறிவுறுத்தலே அக்கடிதம். அதன் பின்னர் தட்டச்சாளர் தட்டச்சு செய்த கடிதத்தைப் படிக்கும் பொழுது எல்லாமே சரியாக இருந்தது. ஆனால் ஒரு 'குற்றை' காணவில்லை. 'கல்வித் திணைக்களம்' என்ற சொல்லில் 'ல்' ற்குப் பதிலாக 'ல' தட்டச்சாகியிருந்தது. மொத்தத்தில் அந்தக் கடிதமே ஆபாசக்கடிதமாக மாறியிருந்தது.

இதை ஏன் சொல்கின்றேன் என்றால் சிறிய பிழைகள்கூட ஓர் தகவலின் பொருளை மாற்றியமைத்துவிடுகின்றன. சமகாலத்தில் 'ஓப்புநோக்குநர்' தேவைப்படுவதில்லைப்போலும். அதனால் பத்திரிகைகளின் தரம் கேள்விக்குள்ளாகின்றது. அத்துடன் தமிழ் இலக்கண அறிவு என்பது இளையவர்களிடம் அருந்தலாகவே காணப்படுகின்றது.

எங்கள் காலத்திலும் முன்னரும் உயர்வகுப்புகளில் தமிழ்ப் பண்டிதர்களே தமிழை மாணவர்களுக்குக் கற்றுக்கொடுத்தார்கள். அதன் பின்னர் வந்த காலங்களில் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் முறைப்படி தமிழ் இலக்கணம், இலக்கியம் பயின்ற ஆசிரியர்களே மாணவர்களை வழி நடாத்தினார்கள். ஆனால் இன்று நிலமை தலைகீழாக மாறிவிட்டது. இதுவும் ஊடகத்துறையின் பின்னடைவுக்கு ஓர் முக்கிய காரணம்.

அன்றைய பத்திரிகைத்துறையின் பிரதம ஆசிரியர்கள் பல்துறை ஆற்றலாளர்களாகவும் அனுபவ முதிர்ச்சியுள்ளவர்களாகவும் இருந்தார்கள். நிருபர்கள் கொடுக்கின்ற செய்தியை அவர்களது எதிர்பார்ப்புக்கு மேலாகவே அழகாகப் பத்திரிகையில் பிரசுரம் செய்தார்கள்.

இதில் முதன்மையானவராக 'தினபதி' பத்திரிகையின் பிரதம ஆசிரியர் எஸ். டி. சில நாயகத்தைக் குறிப்பிடுவேன். ஆனால் இன்றோ நவீன இயந்திர - கணினி வசதிகளினாலும் விளம்பரங்களின் பெருக்கத்தினாலும் பத்திரிகைகளின் பக்கங்களை நிரப்புவதிலேயே குறியாக ஆசிரிய பீடத்தினர் இருக்கின்றார்கள். இதற்கெனப் பக்கம் நிரப்புவதற்கு அரைத்த மாவையே அரைக்கும் கட்டுரையாளர்களும் இருக்கிறார்கள்.

எஸ். டி. சிலநாயகம்

இன்றுள்ள திறமைமிக்க ஒரு சில பத்திரிகை ஆசிரியர்களும் பத்திரிகை நிறுவனப் பெரு முதலாளிகளின் விருப்பப்படி விற்பனைப்

பெருக்கத்திற்காக எரியும் அரசியல் பிரச்சினைகளில் எண்ணெய் ஊற்றவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தில் பணியாற்ற வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பதை அறிய முடிகிறது.

- **நீங்கள் ஒரு கம்யூனிச சிந்தனையாளராக எம்மீடையே அறிமுகமாயுள்ளீர்கள். இடதுசாரிய சிந்தாந்தம் எப்படியாக உங்களை ஈர்த்து கொண்டது..?**

இடதுசாரிய - கம்யூனிசக் கட்சிகளுக்கு அன்று எனது குடும்பமே எதிராக இருந்து வந்துள்ளது. அதில் முக்கியமானவர் எனது முத்த சகோதரர் நாவேந்தன். நான் கே.டானியல், செ. கணேசலிங்கன், என். கே. ரகுநாதன், இளங்கீரன் ஆகியோரின் கதைகள் மற்றும் கலாநிதி க. கைலாசபதி, கலாநிதி கா. சிவத்தம்பி ஆகியோரின் கட்டுரைகள் ஆகியனவற்றை வாசித்து விட்டு அவருடன் தர்க்கம் புரிவேன்.

அவர் எதிரணியில் இருந்தாலும் அவரிடம் முற்போக்கு எழுத்தாளர்களின் நூல்கள் அனைத்தும் கையிருப்பில் இருக்கும். இதற்கு நான் காரணம் கேட்டபொழுது, 'எதிர்த்தரப்பினரைப் படித்தால்தான் அவர்களுக்கு நான் பதில் சொல்ல முடியும்' என்று அவர் பதில் தந்தார்.

எனக்கு முற்போக்கு எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளே திருப்தியளித்தன. அவை எம் மக்களின் பிரச்சினைகளை, அவலங்களைக் கூறுபவையாக, யதார்த்தப் பண்புடையனவாக எனக்குத் தெரிந்தன. சகோதரர் நாவேந்தனின் படைப்புகள் எனக்கு உவப்பானவையாக இருக்கவில்லை.

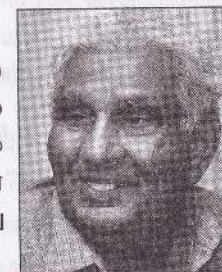
நான் கோப்பாய் கிறிஸ்தவ கல்லூரியில் உயர்தரம் படித்துக் கொண்டிருந்த பொழுது எனது ஆசிரியர்கள் பலரும் இடதுசாரியக் கருத்துடையவர்களே. அதில் முக்கியமானவர்கள் ஆசிரியர் சோமசுந்தரம் மற்றும் செல்வரத்தினம். அதிபர் ஈ. கே. சண்முகநாதன் அவர்களும் இடதுசாரி அனுதாபியே. இவர்கள் யாவரும் லங்கா சமசமாஜக் கட்சியின் ஆதரவாளர்கள்.

கே. டானியல்

க. கைலாசபதி

கா. சிவத்தம்பி

கோப்பாய்த் தொகுதியில் அன்றைய காலத்தில் சமசமாஜக்கட்சிக்குப் பெரும் ஆதரவு இருந்தது. துரைராஜா என்பர் இத்தொகுதியில் அக்கட்சியின் சார்பாகப் போட்டியிட்டுக் கணிசமான வாக்குகள் பெற்று வந்தார்.

1964- ல் இலங்கைக் கம்யூனிசக் கட்சி சீனச் சார்பு, மொஸ்கோ சார்பு எனப் பிளவுபடுகின்றது. அதன் பின்னர் 1966 முதல் வடபகுதியில் பெரும் போராட்டங்கள் வெடிக்கின்றன. அக்காலத்தில் சீனச் சார்பு கட்சியின் ஏடான 'தொழிலாளி' பத்திரிகை வாரத்துக்கு ஒரு முறை பல பக்கங்களுடன் தொடர்ந்து பிரசுரமாகியது. அந்தப் பத்திரிகையைத் தொடர்ந்து வாசிக்கத் தொடங்கினேன்.

அக்கட்சியின் பொதுச்செயலாளர் தோழர் என். சண்முகதாசனின் உரைகளைச் செவி மடுத்தேன். அவரது கட்டுரைகளைத் தேடிப் படித்தேன். அவர் நம்பிக்கைக்குரிய பெருந்தலைவராக, ஆசானாக எனக்குத் தெரிந்தார். அத்துடன் முற்போக்கு எழுத்தாளர்களுடன் தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக்கொண்டேன். என் மனதுக்குப் பிடித்த எழுத்தாளரான கே. டானியலுடன் தொடர்புகளை ஏற்படுத்திச் செயற்படத் தொடங்கினேன்..

என். சண்முகதாசன்

● கம்யூனிஸ சீத்தாந்தங்கள்

காலப்போக்கில் இலங்கையிலே அரசியல் செயல்பாடுகளிலிருந்து நீர்த்துப் போனதுக்கு அடிப்படையிலான காரணங்கள் என்ன..?

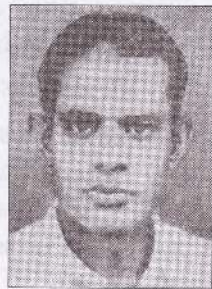
அடிப்படையில் மார்க்சியம் ஓர் விஞ்ஞானப் பொறிமுறை. அது ஒருபோதும் அழிவதில்லை. அது வளர்ச்சியடைந்தே செல்லும். மார்க்சியத்தைப் பேசியவர்கள் அல்லது அதன் வழியொற்றி நடந்தவர்கள் பலர் அதற்கு விசுவாசமாக இருக்கவில்லை என்பதே உண்மை. அத்துடன் உலக ஒழுங்கியலில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களினால் சில பின்னடைவுகளை மார்க்சியக் கட்சிகள் சந்திக்க வேண்டி வந்திருக்கலாம்.

ஆனால் கம்யூனிச சித்தாந்தம் அரசியல் செயற்பாடுகளிலிருந்து முற்றாக நீர்த்துப் போய்விட்டது என்ற உங்கள் பார்வையினை என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. முக்கியமாக உங்கள் கேள்வியின்

அடிப்படையில் பார்த்தால் இலங்கையில் மார்க்சிய சிந்தனைகளைக் கொண்ட தலைவர்கள் என்று சொல்லப்பட்ட பலர் அதற்கு விசுவாசமாக இல்லாது சந்தர்ப்பவாத அரசியல் குட்டையினுள் வீழ்ந்தது முக்கிய காரணம். அத்துடன் இலங்கையின் இரு பெரும் சமூகங்களான சிங்கள-தமிழ்ச் சமூகங்களிடையே இனவாதம் தலைதூக்கியமை.

1960 -ம் ஆண்டில் நடைபெற்ற தேர்தல்களில் இலங்கையில் வடக்கே பருத்தித்துறை பனைமுனையிலிருந்து தெற்கே தேவேந்திரமுனை ஈறாக அனைத்து இனமக்களுக்கும் சம உரிமை கொடுத்து, தமிழுக்கும் சிங்களத்துக்கும் சம அந்தஸ்து கொடுத்து ஆட்சி அமைப்போம் என்று கொள்கைப் பிரகடனம் செய்து, வாக்குறுதி அளித்துச் சமசமூகக் கட்சி வடக்கிலும் தெற்கிலும் அதிக தொகுதிகளில் போட்டியிட்டது. தமிழர்கள் தமது உரிமைக்காக இவர்களுக்கு வாக்களித்து ஒரு பிரதிநிதியைத்தானும் தெரிவு செய்தார்களா..?

“தமிழர்க்கான பிரதேச சுயாட்சியை ஏற்படுத்தித் தருகின்றோம், எல்லோருக்கும் வேலை வாய்ப்பை வழங்குவோம், தமிழ் மக்களுக்கான மொழிப் பிரச்சனையைத் தீர்க்கின்றோம்” என்று கம்யூனிட் கட்சி 1956-ல் தேர்தலில் நின்றபோது வடக்கில் பருத்தித்துறைத் தொகுதியில் பொன். கந்தையா மட்டுமே வெற்றிபெற முடிந்தது. சனங்கள் இடதுசாரிக் கட்சிகளுக்கு பெரும்பான்மையாக வாக்களிக்கவில்லை.

பொன். கந்தையா

இன்றுவரை நிலைமை இதுதான்..! காரணம் என்னவென்றால் நாங்கள் எவ்வளவுதான் உண்மையையும் இடதுசாரிச் சிந்தனைகளை எடுத்துச் சொன்னாலும் வெறும் உணர்ச்சி அரசியலிலேயே சனங்கள் மயங்கிக் கிடந்தார்கள். எனக்கு இப்பொழுதும் நினைவில் உள்ளது. அப்போதைய உணர்ச்சி அரசியல்வாதிகளின் முக்கிய சுலோகங்கள். ‘தமிழ்த்தாய் சாகடிக்கப்படுகின்றாள்’, தமிழரசு அமைப்போம், சிறைச்சாலை எமக்குப் பூஞ்சோலை, துப்பாக்கிக் குண்டு விளையாட்டுப் பந்து’ என்பதாகும். இந்த உணர்ச்சி அரசியல் பேச்சாளர்களில் முக்கியமானவராக அன்று எனது சகோதரர் நாவேந்தனும் இருந்தார். இந்த உணர்ச்சி அரசியலில் சனங்கள் அள்ளப்பட்டார்கள்.

அன்றிலிருந்து இன்றுவரை இரு பெரும்பான்மை இனங்களிடையேயும் வெறும் உணர்ச்சி அரசியலே புரையோடிப்போயுள்ளது. இந்த இருதர்ப்பு அரசியல் கட்சிகளுமே போட்டிபோட்டு தமது வர்க்க

S. W. R. D. பண்டாரநாயக்கா

ந ல ன் க ளு க் காக இனவாத உணர்ச்சி அரசியலை நடாத்திக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அன்று ஜே. ஆர். ஜெயவர்த்தனா களனி மாநாட்டில் தனிச்சிங்கள சட்டத்தை கொண்டு வருவேன் என்றுரைக்க, எஸ். டபிள்யூ. ஆர். டி. பண்டாரநாயக்கா ஒரு படி மேல்போய் 24 மணி நேரத்தில்

ஜே. ஆர். ஜெயவர்த்தனா

தனிச்சிங்களச் சட்டத்தை நிறைவேற்றுவேன் என்றார்.

மறுதலையாக வடக்குக் கிழக்கில் பார்த்தால் 'தமிழ் அரசு' என்று முழங்கினார்கள். ஆனால் கட்சியின் உண்மையான பதிவு என்னவென்றால் 'பெடரல் பார்ட்டி' அதாவது சமஸ்திக் கட்சி. சமஸ்திக் கட்சிக்கும் தமிழ் அரசுக்கும் என்ன தொடர்பு.? என்று உங்களுக்குத் தெரிந்தால் சொல்லுங்கள். இங்கே உணர்ச்சி அரசியலே பாமரனுக்கு முன்னிலைப்படுத்தப்பட்டது.

தென்னிலங்கையில் 65 - 70 இடைப்பட்ட காலப்பகுதியில் ஓர் புரட்சிகர குழல் உருவாகி வந்ததுதான். அப்பொழுது ரோகண விஜே வீரா தோழர் என். சண்முகதாசன் தலைமையிலான புரட்சிகரக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை உடைத்துக்கொண்டு சென்று ஜனதா விழுத்தி பெரமுனை கட்சியை ஆரம்பித்தார்.

கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கொள்கைகளுக்கு முரணாக அவர் ஓர் இனவாத ஊர்வலத்தில் கலந்து கொண்டமையினால் கட்சியிலிருந்து நீக்கம் செய்யப்பட்டார். அந்த ஊர்வலத்தில் முக்கியமான சுலோகம் என்னவென்றால் "மசாலை வடே தோசை அப்பிட்ட எப்பா" என்பது..! 'தமிழ்மொழி விசேட விதிச் சட்டமூலத்திற்கு' எதிராக நடாத்தப்பட்ட அந்த ஊர்வலத்தில் இனவாதத்தையே கக்கினார்கள்.

தமிழரசுக் கட்சி ட்வி சேனநாயக்கா அரசுடன் சேர்ந்து திருச்செல்வம் மந்திரிப் பதவியும் பெற்று ஒத்துழைத்த காலத்தில் தமிழ் மொழி விசேட விதி சட்டமூல உருவாக்கத்திற்கு எதிராக சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சியும் மொஸ்கோ சார்பு காம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் ஊர்வலமாக சென்ற வேளை ரோகண விஜேவீராவும் அதில் கலந்து கொண்டார். அந்த ஊர்வலத்தைக் கலைக்குமுகமாக காவல்துறை துப்பாக்கிப்பிரயோகம் செய்ததில் ஒரு பெளத்த பிக்கு 'கொள்ளுப்பிட்டி' சந்தியில் கொல்லப்பட்டார். அந்தப் பிக்குவுக்கு அந்த இடத்தில் கொள்ளுப்பிட்டி சந்தியில் பின்னர் நினைவு ஸ்தூபியும் அமைக்கப்பட்டது.

இலங்கை அரசியலில் இனவாதம் பேசினாலேயே தங்கள் இருப்பைத் தொடர்ந்தும் பேண முடியும் என்ற கட்டமைப்பை இந்த இருதர்ப்பு அரசியல்வாதிகளும் உருவாக்கிவிட்டார்கள். உதாரணமாக மகிந்த ராஜபக்சுட “இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தத்தின்படி 13 -வது (13+) பிரிவிற்கும் மேலாக அதிகாரப் பகிர்வு தருவேன்” என்றார். ஆனால் இனவாதம் அவரைக் கட்டிப்போட்டது.

அதைப்போலவே தமிழர்கள் தரப்பில் ‘தனித் தமிழ் ஈழம்’ பெறுவோம் என்று 1977 -ல் வட்டுக்கோட்டை தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினார்கள். தேர்தலில் வென்று அன்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பதவி பெற்று முடிசூடிக் களித்தபின் மாவட்டசபையை ஏற்றார்கள். மாவட்டசபைக்கும் தனித்தமிழ் ஈழத்துக்கும் என்ன சம்மந்தம்..? மாவட்டசபையும் பின்னர் காலாவதியாகியது. பின்னர் ஆறம்சக் கோரிக்கை - பேச்சுவார்த்தை என்றார்கள்.

அ. அமிர்தலிங்கம்

உணர்ச்சி அரசியலின் உந்துதலினாலேயே ஆயிரக்கணக்கான இளைஞர்களின் உயிர்கள் காவுகொள்ளப்பட்டது. மக்கள் சொல்லொணாத துன்பத்தை அனுபவித்தார்கள். உடமைகள் அழிந்தன.

வடக்குக் கிழக்கு ஒன்றிணைந்த தமிழர்களுக்கான தீர்வு தவிர வேறு எதனையும் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டோம் என்றவர்கள் இறுதியாக வடக்கையும் கிழக்கையும் பிரித்து உப்புச்சப்பற்ற மாகாண சபையில் ‘தமிழ்த்தாயின் வாழ்வு’ வந்து நிற்கின்றது. சொந்த நிலத்தில் - சொந்த வீட்டில் போயிருக்கப் பிச்சை கேட்கும் நிலைமையை உருவாக்கி விட்டதுதான் மிச்சம்.

ஆகவே எம் நாட்டில் உணர்ச்சி அரசியலையும் இனவாத அரசியலையும் பேசினின்றமை இலங்கையின் சாபக்கேடே என்றுதான் சொல்வேன். இந்த யதார்த்தங்களை எங்களைவிட பெரும்பான்மை சமூகத்தில் மக்கள் பலரும் நன்றாகவே விளங்கிக் கொண்டாலும் அவர்களால் கதைக்க முடியாத சூழலிலேயே இன்றும் இருக்கின்றார்கள்.

கருத்துச் சுதந்திரம் இல்லாமையும் உயிர்ப்பாதுகாப்பின்மையும் பெரும்பான்மை சமூகத்திடமும் உள்ளது. ஆகவே உணர்ச்சி அரசியலும் இனவாத அரசியலும் தான் இலங்கையில் மார்க்சிய - இடதுசாரிகளை இருட்டடிப்பு செய்தவைகளே ஒழிய இடதுசாரிய - மார்க்சிய தத்துவங்களல்ல.

- கே. டானியலுடனான தொடர்புகள் எப்படியாகக் கிடைத்தன.? அவருடனான அனுபவங்களைப் பற்றி சொல்லுங்கள்..?

நான் ஏலவே கூறியபடி எனது பாடசாலைக் காலங்களிலேயே முற்போக்கு எழுத்தாளர்களுடைய நூல்களை விரும்பி வாசிப்பேன். குறிப்பாக கே டானியலுடன் 60-களிலேயே எனக்கு தொடர்புகள் ஏற்பட்டது. 71-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் கிளர்ச்சியின்போது அவர் கைது செய்யப்பட்டு சிறை சென்று வந்ததின் பின்னர் இன்னும் தொடர்புகள் இறுக்கமானது. எமது சந்திப்புகள் அவரது கராஜ்லேயே இடம்பெறும். மரபுசார் கதைசொல்லிகள் காதல் கதைகளை எழுதிவந்த காலத்தில் இவர்களது படைப்புகளே அடிமட்டத்து மக்களின் பிரச்சனைகளை, தீண்டாமைக் கொடுமைகளை, சமூக அலவங்களை புடமிட்டுக் காட்டின. கதை சொல்லும் பாணியில் பெரும் அதிர்வை ஏற்படுத்தின. அது எனக்கு ஒருவிதமான கிளர்ச்சியை உருவாக்கியது.

அவரது மக்கள் பணி மகத்தானது. தினசரி அவரைத் தேடி ஏதோ வகையில் தங்கள் துன்பங்களுக்கு பரிகாரம், ஆறுதல், உதவி கேட்டு மக்கள் வந்த வண்ணமிருப்பார். அவருடன் சேர்ந்து கலை இலக்கிய அரசியல் செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டேன். அவர் பேசுகின்ற அதிகமான கூட்டங்களில் எனக்கும் கவிதை படிக்கவோ அல்லது பேசவோ சந்தர்ப்பம் வழங்கப்படும். அவர் தலைவராக விளங்கிய 'மக்கள் கலை இலக்கியப் பெருமன்றத்தின்' செயலாளராகவும் பணிபுரிந்தேன். அந்த மக்கள் பணியாளனின் - மகத்தான படைப்பாளியின் இறுதி மூச்சுவரை உடன் நின்றேன்.

- ஆனால் கே. டானியலின் அதிகமான கதைகள் பிரசார நெடியிருப்பதாகக் கூறப்படுவது குறித்து..?

எல்லா இலக்கியங்களிலும் பிரசாரம் உண்டுதான்..!. அவை எந்த வர்க்கத்திற்கு உதவுகின்றன என்பதுதான் கவனிக்கப்பட வேண்டியது. டானியலின் கதைகள் ஒடுக்கப்பட்ட சமூகங்களின் அலவங்களைத் தொட்டுச்சென்று வாசகர் மனதில் ஓர் பொறியைக் கிளப்பி விடுவன. வேறு ஒரு சில முற்போக்கு எழுத்தாளர்களின் கதைகளில் கம்ப்யூனிச கருத்துக்கள் வலிந்து திணிக்கப்பட்டிருக்கும். டானியலின் கதைகளில்

வி. ரி. இளங்கோவன்

அவ்வாறானன வலிந்த திணிப்புகள் இல்லை. டானியலின் ஆரம்ப காலக் கதைகளில் அழகியல் குறைபாடுகள் உண்டு என்று சொன்னவர்களும் உண்டு. ஆனால் அவரின் கடைசிக்காலத்தில் அவரின் 'கானல்' நாவலை பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி மிகச் சிறந்த நாவல் என்று புகழ்ந்துள்ளதைக் கவனத்திற்கொள்ள வேண்டும்.

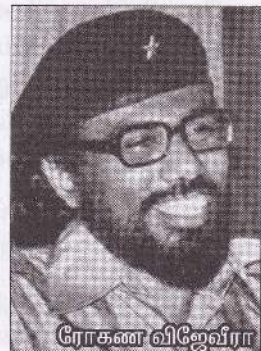
● எதற்காக கே. டானியல் சீறை சென்றார்..?

1971 ஏப்ரல் 4-ம் திகதி இரவு தொடங்கிய 'சேகுவரா' கிளர்ச்சியின் போது சுமார் 30000 இளைஞர்கள் அரசு படைகளால் சுற்றி வளைக்கப்பட்டு 15000 பேர்வரை படுகொலை செய்யப்பட்டதாகவும் சொல்லப்பட்டது.

நாட்டில் இனவாத சக்திகளை முறியடித்து தொழிலாளி - விவசாயி - உழைக்கும் வர்க்கம் ஒன்றிணைந்து மார்க்சிச - லெனினிச - மாஓ சிந்தனை அடிப்படையில் புரட்சியை நடாத்தி கொடுங்கோலாட்சியைத் தூக்கி எறிந்து பொதுவுடமை அரசை ஏற்படுத்த வேண்டுமென இலங்கைக் கம்யூனிசக் கட்சிப் பொதுச் செயலாளர் தோழர் என். சண்முகதாசன் விளக்கமளித்து வந்தார்.

அப்பொழுது சிறிது காலம் ரோகண விஜேவீர புரட்சிகரக் கம்யூனிசக் கட்சியின் வாலிபர் சங்கச் செயலாளராக இருந்தார். பின்னர் தோழர் சண்முகதாசனிடம் இருந்து பிரிந்து சென்று இனவாதத்தை கையில் எடுத்தார். அவரது வாயில் இருந்து கொமரேட் சண்முகதாசன் போய் "நாகலிங்கம் சண்முகதாசன் மக்களுக்கு ஒருபோதும் விடுதலையைப் பெற்றுத்தரமாட்டார்" என்றார். அதன் மறைமுக செய்தி என்னவென்றால் சண்முகதாசன் ஓர் தமிழன். பின்னர் தென்னிலங்கையில் 5 பிரதான அரசியல் வகுப்புகளை விஜேவீரா நடாத்தினார். அதில் முக்கியமானது 'மலையகத் தமிழர் எதிர்ப்பு வாதம்'. அதாவது மலையக மக்களைச் சாட்டாகவைத்து இந்திய விஸ்தரிப்பு வாதத் திட்டத்தின்படி இந்தியா இலங்கையை விழுங்கி விடும் என்றார்.

1971 ஏப்ரலில் ரோகணவிஜேவீரவின் 'மக்கள் விடுதலை முன்னணி' தொடங்கிய காட்டிக் கொடுப்பிலான கிளர்ச்சியையடுத்து

ரோகணவிஜேவீரா

நாடு முழுவதும் சிவப்பு நிறங்கொண்ட நூல்கள் - உடைகள் வைத்திருந்தவர்கள் கூடக் கைது செய்யப்பட்டனர். பலர் கொலை செய்யப்பட்டனர். கதிர்காமம் அழகு ராணியாகத் திகழ்ந்த மனம்பெரி என்ற இளம்பெண் சித்திரவதை செய்யப்பட்டுக் கொல்லப்பட்டதாகச் செய்தி வெளியாகியது.

சீனச் சார்பினர் எனச் சொல்லப்பட்ட சண் தலைமையிலான இலங்கைக் கம்யூனிசக் கட்சியினர் பலரும் தேடப்பட்டனர். தோழர் என். சண்முகதாசன் உட்படக் கட்சித் தலைமைக் குழுவினர், தோழர்கள் பலரும் கைது செய்யப்பட்டனர். கட்சியின் தலைமைக் காரியாலயம் சேதமாக்கப்பட்டது. வடபுலத்துத் தலைமைத் தோழர்கள் பலரும் தலைமறைவாகினர். கே. டானியலும் பல மாதங்கள் தலைமறைவாகியிருந்தார். பின்னர் ஒருநாள் பண்ணைக்கடலில் மீன் பிடிப்பதற்காக தூண்டில் போட்டுக்கொண்டிருந்த வேளையில் காவல்துறையால் கைது செய்யப்பட்டார். சுமார் ஒரு வருடத்தின்பின் விடுதலையானார்.

- பிரான்ஸில் அகஸ்தியர் காலத்தில்
நீங்கள் இருந்திருக்கின்றீர்கள்.
அவருடனான தொடர்பும்
அனுபவங்களும் எப்படியாக
இருந்தன..?

1964 வரை தாயகத்தில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி பிளவுபடாது இருக்கும்போது முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தில் ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் பலரும் ஒன்றிணைந்திருந்தார்கள்.

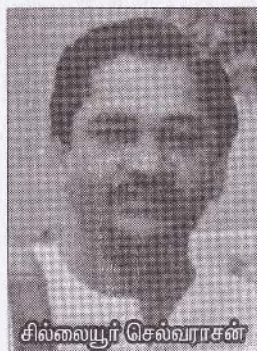
சோவியத் யூனியனில் ஸ்டாலினின் மறைவின் பின்னர் பதவிக்கு வந்த குருசேவ் 'சமாதானத்தின் மூலம் ஓர் சோசலிச அரசை அமைக்கலாம்' என்று மார்க்சிச விரோத திரிபுவாதக் கொள்கைப் பிரகடனத்தை வெளியிட்டார். இதனைச் 'சமாதான சகவாழ்வு' என்று சொல்லிக்கொண்டார்கள்.

சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி இதனை நிராகரித்து திரிபுவாதம் எனக் கண்டித்தது. மாஓ பகிரங்கமாகக் கண்டனம் தெரிவித்தார்.

குருஷேவ்வின் கூற்றானது அடிப்படையில் திரிபுவாதமே. ஏனெனில் சோவியத் ரஷ்யாவில் லெனின் சமாதான சகவாழ்வு மூலம் அரசை

நிறுவியிருக்கவில்லை. புரட்சியின் மூலமே அரசை நிறுவினார். அதே போலவே சீனாவிலும் கியூபாவிலும் மற்றும் உலக அரங்கில் புரட்சியின் மூலமே அந்தந்த நாடுகளின் தலைவாதிகள் மாற்றி எழுதப்பட்டன. ஆகவே புரட்சி என்பதே இங்கு முன்னிலைப்படுத்தப்பட்டது. ஆனால்

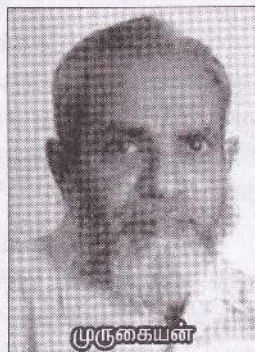

சில்லையூர் செல்வராசன்

குருச்சேவ்வின் சமாதான சகவாழ்வு என்ற மார்க்சிய திரிபுவாதம் உலகெங்கிலும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளிடையே பிளவுகளை ஏற்படுத்தியது.

மாஓவின் மறுதலிப்பு எதிரொலி இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியிலும் எதிரொலித்தது. பெரும்பான்மையானோர் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் பலம்மிக்க அமைப்பான இலங்கைத் தொழிற்சங்க

சம்மேளனப் பொதுச்செயலாளராக விளங்கிய தோழர் என். சண்முகதாசன் தலைமையில் சீனச்சார்பு நிலையை மேற்கொண்டனர். இந்த வேளையில் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் செயலாளராக இருந்தவர் பிரேம்ஜி ஞானசந்தரம். அவர் மொஸ்கோ சார்பு அணி ஆதரவாளரானார். முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்திலும் பிளவு ஏற்பட்டது.

முருகையன்

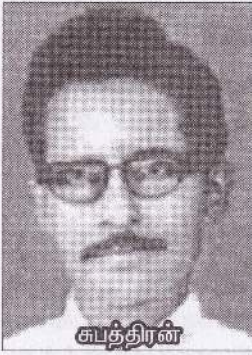
புதுவை இரத்தினதுரை

ஆளுமை மிக்க படைப்பாளிகளான கே. டானியல், சில்லையூர் செல்வராசன், என். கே. ரகுநாதன், சுபைர் இளங்கீரன், செ. கணேசலிங்கன், நீர்வைப் பொன்னையன், பெனடிக்ட் பாலன், முருகையன், செ. கதிர் காமநாதன், செ.யோக

நந்தினி சேவியர்

நாதன், சுபத்திரன், கலாநிதி கைலாசபதி உட்படப் பலரும் சீனச் சார்பு நிலையெடுத்தனர். டொமினிக் ஜீவா, அகஸ்தியர், தெணியான், கலாநிதி கா. சிவத்தம்பி ஆகியோர் மொஸ்கோ சார்பு நிலையெடுத்தனர்.

சுபத்திரன்

1974-ல் திருகோணமலை இந்துக்கல்லூரியில் இடம்பெற்ற 'புரட்சிகர கலைஞர் எழுத்தாளர் மகாநாட்டை' இளம் தலைமுறையினராகிய நாங்கள் புதுவை இரத்தினதுரை, நல்லை அமுதன், திருமலை நவம், ஷெல்லி தாசன், நந்தினி சேவியர் ஆகியோர் ஒழுங்கமைத்திருந்தோம். இந்த மாநாட்டில் முத்தபடைப்பாளிகளான கே. டானியல், என். கே. ரகுநாதன், சில்லையூர் செல்வராசன், செ. கணேசலிங்கன் ஆகியோர் பங்குபற்றினர்.

அதன் தொடர்ச்சியாகப் பின்னர் தேசியக் கலை இலக்கிய பேரவை செயல்பட்டுக்கொண்டு வந்தது.

மொஸ்கோ சார்பு அணியில் செயற்பட்டுவந்த அகஸ்தியர் அதிக காலம் மாத்தளையில் கடமை புரிந்தார். இடைக்கிடை வடபகுதிக்கு வந்து செல்வார். அவரோடு நெருக்கமான பழக்கம் எனக்கு இருக்கவில்லை. காணும் இடத்தில் பேசிக்கொள்வோம். அவ்வளவு தான்..!

நான் பிரான்ஸ் வந்தபோது நண்பர் எஸ். எஸ். குகநாதன் ரஜினி பதிப்பகத்தின் மூலம் அகஸ்தியரின் நூல் ஒன்றைப் பதிப்பித்தார். அப்பொழுதே அகஸ்தியரின் நெருக்கமான தொடர்பு எனக்கு கிடைத்தது. அந்த நூல் வெளியீட்டில் என்னைப் பேசுமாறு அகஸ்தியர் கேட்டுக்கொண்டார். அவரிடம் எல்லோரையும் அரவணைத்துச் செல்கின்ற ஓர் சிறப்பான பண்பு இருந்தது.

எஸ். எஸ். குகநாதன்

- முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் ஈழத்து இலக்கியப் பரப்பில் ஏற்படுத்திய அதிர்வு தான் என்ன?

நிச்சயமாகப் பலத்த அதிர்வுகளை ஏற்படுத்தியது என்றுதான் சொல்வேன். ஏனெனில் சமகாலத்தில் ஈழத்து இலக்கியப் படைப்புகள் பலவும் யதார்த்தப் பண்பினையுடையனவாக, தேசிய சிந்தனை மேலொங்கியவையாக, மண் வாசனையுள்ளவையாக, சமூக மேம்பாட்டைக் கருத்தில் கொண்டவையாகப் படைக்கப்படுகின்றன என்றால் அவற்றுக்கு வழிவகுத்தது முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கமே.

இன்னும் சொல்லப் போனால் தமிழகத்தில் இருந்து வெளியாகிய கலைமகள், ஆனந்த விகடன், தீபம், குமுதம் போன்ற சஞ்சிகைகளுக்குத் தமிழகத்து கதைக்களங்களையும் கதைமாந்தர்களையும் ஈழத்திலிருந்து புனைவுகளாக எழுதிக்கொண்டிருந்த கதை சொல்லிகளின் மத்தியில், ஈழத்தில் அவலத்தில் வாழும் சாதாரண மக்களின் அவலங்களை முன்நிறுத்தி, ஒடுக்குமுறைகளைச் சுட்டிக்காட்டி, மண்வாசனை சார்ந்த கதைக்களங்கள், தேசியப் பிரச்சனை தொடர்பான கதைக்களங்கள் போன்றவற்றை முன்நிறுத்தி எழுதத் தூண்டியதும் அவற்றை விமர்சித்து வழிகாட்டியதும் முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் சங்கமே. தமிழகம் ஈழத்து எழுத்தாளர்களை வியப்புடன் திரும்பிப் பார்க்க வைத்தது முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கமே.

இந்த முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தை ஊக்குவித்து திசைகாட்டியவர்களில் முக்கியமானவர்கள் பேராசிரியர் க. கைலாசபதியும் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பியும் ஆவார்கள். ஈழத்தில் மரபுசார் விமர்சன முறைமையிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்ட ஒப்பியல் ஆய்வு மற்றும் விஞ்ஞான ரீதியிலான விமர்சன மரபை அறிமுகப்படுத்தியவர்கள் இவர்களே. தமிழகத்தில் வானமாமலையையும் கோ. கேசவன், அ. மார்க்ஸ் ஆகியோரையும் குறிப்பிடலாம். இதில் கோ. கேசவன் பேராசிரியர் கைலாசபதியை ஆதர்சமாகக் கொண்டவர் எனலாம்.

● ஒரு பேனை எப்படியான மையை கசிய விடவேண்டும்..?

சுருங்கச் சொன்னால் உண்மையை அதாவது யதார்த்தத்தைப் பிரதிபலிக்க வேண்டும். அந்தப் படைப்பை வாசிக்கின்றவன் மனதில் ஓர் பொறியைக் கிளப்ப வேண்டும். அதுவே காலத்தை வென்ற படைப்பாகும்.

● **இந்தப் பேனைகளின் வீச்சானது துவக்குகள் பேசிய காலத்திலும்சரி அதற்குப் பின்னரான காலத்திலும் சரி எப்படியாக இருந்தது..?**

துவக்குகள் பேசிய காலத்தில் வண்டிலுக்குப் பின்னால் பூட்டிய மாடுகள் போல் பேனைகள் இருந்தன. அவைகள் யதார்த்தத்தைப் பிரதிபலிக்கவில்லை. மாறாக வாசகனை ஓர் கற்பனை உலகில் சஞ்சரிக்க வைத்துக்கொண்டிருந்தன. வண்டிலின் ஓட்டத்துக்கு நுகத்தடியில் பூட்டியிருக்கும் மாடுகள் இணைந்து செல்லவேண்டும்.

வண்டிலுக்குப் பின்னால் மாடுகள் பூட்டப்பட்டால் எப்படி வண்டில் ஓடும். கொள்கை - இலக்கு - நண்பன் யார் - எதிரி யார் என்ற கணிப்பு பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டு துவக்கில் மாத்திரம் நம்பிக்கை வைத்து முன்சென்றால் அல்லது அதற்குப் பேனைகள் முண்டு கொடுத்தால் எப்படி விடிவு பிறக்கும்..?

நல்ல காலம் கே. டானியல் போன்றவர்கள் முன்னரே இறந்து விட்டார்கள். மனச்சாட்சி உள்ளவர்கள் உயிர்வாழ வேண்டின் மௌனமாக இருக்கவேண்டிய அவலநிலை..! துப்பாக்கி தனது பேச்சை நிறுத்தியதன் பின்னர் சமகால இலக்கியப்போக்கானது கிசு கிசு இலக்கியமாக, பாலியல் வடிகாலாக இருக்கின்றது. அதிகரித்த தொழில் நுட்ப வசதி வாய்ப்புகளால் எல்லோருமே இலக்கியவாதிகளாக மாறிவிடுறார்கள் போலும். இந்தப் போக்கினால் வாசகர்களுக்கு கடும் வரட்சி ஏற்பட்டுள்ளது. முகநூலில் எழுதுகின்றவர்கள் எல்லோரும் இலக்கியவாதிகளாக எண்ணத் தொடங்கிவிட்டார்கள். இத்தகைய நிலை சமூகச் சீர்கேட்டுக்கு வழிவகுக்கின்றது.

● **அப்படியானால் இலக்கியமானது எப்படியாக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்கின்றீர்கள்..?**

சிலர் கூறுவதுபோல இன்பம் தருவது, பொழுதுபோக்க உதவுவது, அறிவை வளர்த்திட உதவுவது என்பது மட்டுமல்ல, அதற்கும் அப்பால் மக்களுக்காக மக்களின் பிரச்சனைகளை அதாவது அவர்களின் துன்ப துயரங்கள், அவலங்களை எடுத்துச் சொல்கின்ற, அவர்களின் எழுச்சிக்கு சிந்தனை மாற்றத்தைத் தருகின்ற மக்கள் இலக்கியமாக இருக்க வேண்டும். வாசிக்கின்றவர்கள் மனதில் ஓர் பொறியைக் கிளப்புகின்ற உந்துசக்தியாக இருத்தல் வேண்டும்.

- **அன்றிருந்த இலக்கியக் குழுமச்செயற்பாடுகள் ஈழத்து இலக்கியப் பரப்பைச் செழுமையடைய செய்திருக்கின்றனவா..? ஆம் என்றால் எவ்வாறாக..?**

ஆம். நிச்சயமாக இலக்கியப் பரப்பில் அதிர்வுகளைக் கொடுத்தன அன்றைய இலக்கியக் குழுமங்கள். 60 - 70 -களில் இரண்டுவிதமான குழுமச் செயல்பாடுகளே உச்சத்தில் இருந்தன. ஒன்று மரபுசார் இலக்கியக் குழுமம், இரண்டாவதாக மரபுசார் எழுத்துக்களைக் கேள்விக்குட்படுத்தி நவீனங்களை உள்வாங்கிய மக்கள் இலக்கிய முற்போக்கு எழுத்தாளர் குழுமம். இவர்களுக்கிடையே நடுநிலை இலக்கியர் குழுமம் என்ற ஒன்றும் இருந்தது. அவர்களில் சு. வித்தியானந்தன், இரசிகமணி கனக. செந்தில்நாதன், வ. அ. இராசரத்தினம் போன்றவர்கள் முக்கியமானவர்கள். அப்பொழுது இந்த இரண்டு குழுமங்களிடையேயும் ஓர் ஆரோக்கியமான நிலைகள் இருந்தன. காரசாரமான கருத்தாடல்கள் இடம்பெற்றன. ஆனால் இன்றுள்ளதுபோல் கிசு கிசுப் போக்காக அல்லது ஆளுக்கு ஒரு அடிபொடிகளை வைத்துக்கொண்டு எல்லோருமே மேதைகள் என்ற எண்ணத்தில் அன்று இருக்கவில்லை. ஒருவரை ஒருவர் அங்கீகரிக்கின்ற மனப்பக்குவம் இன்று குறைவு. மொத்தமாக சொல்வதானால் அன்றைய இலக்கியக் குழுமங்கள் ஈழத்து இலக்கிய பரப்பை முன்னகர்த்தி செல்ல வைத்தன. இப்பொழுது இருக்கின்ற மேதமை எண்ணங்கொண்ட சிறு குழுமங்களாக அவைகள் ஒருபோதும் இருக்கவில்லை.

- **பானியல் அறிமுகப்படுத்திய 'பஞ்சமர்' என்ற சொல்லாடல் தலித் என்று மாறியதன் நுண்ணரசியல்தான் என்ன..?**

பஞ்சமர் என்பது தலித்தாக மாறவில்லை. கே. டானியல் தனது 'பஞ்சமர்' நாவலில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களை 'பஞ்சமர்' என்று குறிப்பிட்டார். முன்னர் வடபகுதியில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களை 'தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள்' என்றே அழைத்துவந்தனர்.

இந்த மக்களின் உரிமைகளுக்காகப் போராடிய இயக்கங்களில் 'சிறுபான்மைத் தமிழர் மகா சபை', தீண்டாமை ஒழிப்பு வெகுஜன இயக்கம்' என்பன முக்கியமானவை.

கே. டானியல் 1979 காலப்பகுதியில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் விடிவுக்காகப் பாடுபடும் பல சிறிய சங்கங்களையும் ஒன்றிணைத்து 'ஒடுக்கப்பட்டோர் ஐக்கிய விடுதலை முன்னணி' என்ற அமைப்பை உருவாக்கினார். அதில் சிறுபான்மைத் தமிழர்களை 'ஒடுக்கப்பட்டோர்' என்ற சொல்லையே பாவிக்கும்படி வலியுறுத்தினார்.

'தலித்' என்ற சொல் மராட்டியச் சொல்லாக இருந்தாலும் அதன் பொருள் ஒடுக்கப்பட்டோரையே குறித்தது. இந்தத் 'தலித்' என்ற சொல்லாடல் தமிழுக்கு 1990 -களிலேயே வந்தது. அதற்கு முன்னர் இந்த சொல்லாடல் பாவிக்கப்படவில்லை. ஆனால் டானியலின் நூல்களைத் தமிழகத்தில் வெளியிட அயராதுழைத்த தோழர் பேராசிரியர் அ. மார்க்ஸ் போன்றவர்கள் கே. டானியலை 'தலித் இலக்கியப் பிதாமகர்' - 'தலித் இலக்கிய முன்னோடி' என்ற சிமிழுக்குள் அடைக்கப் பார்க்கின்றார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில் நான் அதனை ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டேன். தலித்துகள்தான் தலித்துகளுக்காகப் போராட வேண்டும் - தலித்துகளுக்காக எழுத வேண்டும் என்றெல்லாம் சொல்கின்றார்கள். அது தவறானதும் கூட.

ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் பிரச்சனைகள் முற்றுமாகத் தீரவேண்டுமாயின் வார்க்கப்புரட்சி நடைபெற்றாலே சாத்தியமாகும். அதுவரை பொறுத்திருக்க முடியுமா என்ற கேள்வி எழுப்பலாம்.

நாளாந்தம் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க - உரிமைகளை நிலைநாட்ட சகல முற்போக்கு சக்திகளுடனும் ஐக்கியத்தை ஏற்படுத்திப் போராடத்தான் வேண்டும். இதனையே டானியல் வலியுறுத்தினார்.

உதாரணத்துக்கு 'தீண்டாமை ஒழிப்பு வெகுஜன இயக்கம்' நடாத்தி வெற்றிகொண்ட போராட்டங்களைக் குறிப்பிடலாம். இந்த இயக்கப் போராட்டத்திற்கு சிங்கள - முஸ்லீம் மக்கள் உட்படச் சகல முற்போக்கு சக்திகளும் ஆதரவளித்தன. இதனாலேயே வெற்றிகளைப் பெற முடிந்தது.

'தலித்' என்ற சொல்லைத் தமிழகத்தில் அரசியல் வாதிகளும் பாவிக்கத் தொடங்கித் தேர்தல் சகதியில் சீரழிவதையும் பார்க்கலாம்; கே. டானியல் இப்படி அழைப்பதை ஒருபோதும் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்.

- அன்றைய காலகட்டங்களில் ஈழத்து தமிழ் சமூகம் இறுகிய சாதியக் கட்டமைப்புகளைக் கொண்டிருந்தது. அப்பொழுது அதற்கெதிரான போராட்டங்கள் எப்படியாக இருந்தது..?

வடபகுதியில் சுமார் ஐந்து இலட்சத்திற்கு மேற்பட்ட எண்ணிக்கையைக் கொண்ட தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் சாதியத் தீண்டாமைக் கொடுமைகளுக்கு ஆளாகியிருந்தனர்.

அந்த மக்களின் உரிமைகளுக்காகக் குரல்கள் அன்று தொட்டு எழுந்தன.

வடபகுதி தொழிலாளர் சங்கம் (1910), யாழ்ப்பாண வாலிபர் காங்கிரஸ் (1920), ஒடுக்கப்படும் தமிழ் ஊழியர் சங்கம் (1927), வட இலங்கை கள் இறக்கும் தொழிலாளர் சங்கம், (1933), சன்மார்க்க ஐக்கிய வாலிபர் சங்கம் (1941), வட இலங்கை சிறுபான்மைத் தமிழர் மகாசபை (1943), வடபகுதியில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (1945), 1966 அக்டோபர் 21 எழுச்சி, தீண்டாமை ஒழிப்பு வெகுஜன இயக்கம் (1967) ஆகியன ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்காகக் குரல்கொடுத்த - பாடுபட்ட இயக்கங்கள் - நடவடிக்கைகளாகும்.

எனக்குத் தெரிந்தவரையில் 1960 -களில் சாதியத் தீண்டாமைக் கொடுமைகளுக்கு எதிராக ஏற்பட்ட போராட்டங்களே இழப்புகளைச் சந்தித்த போதிலும் வெற்றிகளைப் பெற்றுக்கொடுத்தன.

1957 -ல் 'சமூகக் குறைபாடுகள் ஒழிப்புச் சட்டம்' பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டது. அதாவது ஆலயத்திற்குள் செல்வதை தடை செய்வது மனித உரிமை மீறல் என்பதை இந்த சட்டம் வரையறை செய்தது. ஆனால் என்ன நடந்தது..? அமைதிக்குப் பங்கம் என்ற போர்வையில் ஆலயப்பிரவேசம் தடுக்கப்பட்டது. சட்டத்தை அமுல்படுத்த வேண்டிய காவல்துறை ஒடுக்குவோருக்கு ஆதரவாக நின்றது.

இந்த சமூக குறைபாட்டுகள் ஒழிப்புச் சட்டத்தை முறையாக அமுல்படுத்த வேண்டி 1966 -ம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் 21-ம் திகதி சுன்னாகத்தில் இருந்து யாழ்ப்பாணம் வரை ஓர் எழுச்சி ஊர்வலம் நடாத்தப்பட்டது. முஸ்லீம் மக்கள் உட்பட மற்றும் சகல முற்போக்கு சக்திகளும் அந்த ஊர்வலத்தில் கலந்து கொண்டார்கள். அதில் காவல்துறை ஊர்வலத்தைக் கலைக்கத் தடியடிப் பிரயோகம் செய்தது.

காயங்களுக்குள்ளான முன்னணித் தோழர்கள் சிலர் கைதுசெய்யப்பட்டனர். இருப்பினும் ஊர்வலத்தில் திரண்டிருந்தோர்

கலைந்துசெல்ல மறுத்து நின்றனர். தவிர்க்க முடியாத நிர்ப்பந்தத்தில் ஊர்வலம் யாழ்நகர் நோக்கிச் செல்ல அனுமதிக்க வேண்டியறிற்று. யாழ் முற்றவெளியில் நடைபெற்ற பொதுக்கூட்டத்தில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிப் பொதுச்செயலாளர் தோழர் என். சண்முகதாசன் எழுச்சியுரையாற்றினார். தீண்டாமைக் கொடுமைகளுக்கு எதிராகத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் முன்னெடுக்கும் போராட்டங்களுக்குப் புரட்சிகரக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி வழிகாட்டித் தலைமைதாங்கும் என அவர் அறைகூவல் விடுத்தார்.

இதனைத் தொடர்ந்து வடபகுதியின் பல கிராமங்களிலும் தேநீர்க் கடைகளில் சமத்துவம் - ஆலயங்களில் சமத்துவமாக வழிபட உரிமை கோரிப் போராட்டங்கள் - ஆர்ப்பாட்ட ஊர்வலங்கள் நடைபெற்றன.

யாழ்ப்பாண மாநகரசபை மண்டபத்தில் 21 - 10 - 1967 ல் தீண்டாமை ஒழிப்பு வெகுஜன இயக்கத்தின் முதலாவது மாநாடு நடைபெற்றது.

இதன் அமைப்பாளராகக் கே. டானியல், தலைவராக எஸ். ரி. என். நாகரட்ணம், இணைச் செயலாளர்களாக சி. கணேசன், எம். சின்னையா, உப தலைவர்களாக டாக்டர் சு. வே. சீனி வாசகம், கே. ஏ. சுப்பிரமணியம், நா. முத்தையா (மான்) ஆகியோர் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

S.T.N. நாகரட்ணம்

மாநாட்டின் பின்னர் தீண்டாமை ஒழிப்பு வெகுஜன இயக்கம் திறக்கப்படாத ஆலயங்கள் அனைத்தும் திறக்கப்பட வேண்டும், தேநீர்க் கடைகளில் இரட்டைக்குவளை முறை தவிர்க்கப்படல் வேண்டும், ஆலயங்களில் சமத்துவம், தேநீர்க் கடைகளில் சமத்துவம் பேணப்பட வேண்டும் எனப் பெரிய ஆலயங்களுக்கும் தேநீர்க் கடைகளுக்கும் சுற்றுநிருபம் அனுப்பியது. யாழ்ப்பாண நகரிலுள்ள தேநீர்க் கடைகளில் சமத்துவம் பேணப்பட்டது. கிராம மட்டங்களிலும் மெதுமெதுவாக சமத்துவ நிலைக்கு திரும்பின. இந்த போராட்டங்கள் 1966 - ல் இருந்து 1970 வரை உச்சநிலையில் நடந்தன.

உயிரிழப்புகளும் ஏற்பட்டன. சங்கானை, நெல்லியடி, கரவெட்டி - கன்பொல்லை, மாவிட்டபுரம், மட்டுவில், கொடிகாமம், காங்கேசந்துறை ஆதியாமிடங்களில் நடைபெற்ற போராட்டங்கள் குறிப்பிடத்தக்கன. இழப்புகள் சில ஏற்படாலும் போராட்டங்கள் ஒடுக்கப்பட்டமக்களுக்கு வெற்றியளித்தன. இதற்கு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் தோழர் என். சண்முக

தாசனின் வழிகாட்டுதலும் துணைபுரிந்தன. இந்தப் போராட்டங்கள் இலங்கைப் பாராளுமன்றம் முதல் சீன வானொலி வரை பேசப்பட்டன. மாவிட்டபுரம் ஆலயப் பிரவேசப் போராட்டம் இலங்கை நீதிமன்றங்கள் முதல் பிரித்தானியாப் பிரிவுக்கவுன்சில் வரை பேசப்பட்டது.

- **தீண்டாமை ஒழிப்பு வெகுஜன இயக்கம், சிறுபான்மைத் தமிழர் மகாசபை போன்றவற்றின் செயல்பாடுகளானது உங்களது காலத்திலே உச்சம் பெற்றிருந்தது. பின்னர் அவை படிப்படியாக மறையத்தொடங்கின. இதற்கு ஏதுவான காரணிகள்தான் என்ன..?**

படிப்படியாக மறையத்தொடங்கின என்று சொல்வது சரியல்ல. பேரினவாத அடக்குமுறையும் இனவாத அரசியலின் உச்சமும் ஆயுதங்களின் மேலெழுச்சியினாலும் இவைகள் அடக்கப்பட்டன என்பதுதான் சரி. ஆயுத முன்னெடுப்புக்களின் காரணமாக இவர்களின் குரல்கள் அடைக்கப்பட்டன. பிரச்சினை நீறுபூத்த நெருப்பாகவே இருந்தது.

- **நீங்கள் நிச்சாமம், கன்பொல்லை, மட்டுவில் ஆகிய இடங்களில் நடைபெற்ற சாதிய அடக்கு முறைகளுக்கு எதிரான போராட்டங்களின் நேரடி சாட்சியமாக எம்மிடையே இருக்கின்றீர்கள். அங்கு என்னதான் நடந்தது..?**

இல்லை. உங்கள் பார்வை தவறானது. நான் நேரடிச் சாட்சியாக இருந்தவனல்ல. ஆனால் இவைகளை நன்றாக அறிந்து கொண்டவன். இந்தப் போராட்டங்களை வழிநடத்திய கட்சியுடனும், வெகுஜன இயக்கத்தின் அமைப்பாளரும் தலைசிறந்த படைப்பாளியுமான கே. டானியலுடனும் பல ஆண்டுகள் செயற்பட்டதனால் அறிந்துகொண்ட அனுபவங்களாகும். நிச்சாமத்தில் இரண்டு சமூகங்கள் இருந்தன. ஒடுக்கப்பட்ட சமூகத்தவர்கள் தங்கள் பக்கத்தில் இறந்தவரின் உடலை இறுதிக்கிரியைகளுக்காக மயானத்துக்கு கொண்டுசெல்வதற்கு ஆதிக்க சமூகம் வாழ்ந்த வீதியினுடாகவே எடுத்துச்செல்ல வேண்டும். இதை ஆதிக்க சமூகத்தவர்கள் தடை செய்தார்கள். போராட்டம் வெடித்து துப்பாக்கிச் சூடுகளும் நடந்தன.

நெல்லியடிச்சந்தியில் இருந்து தெற்குப் பக்கமாக இருக்கின்ற

கன்பொல்லை கிராமம் மிகவும் அடக்கியொடுக்கப்பட்ட கிராமங்களில் ஒன்று. அன்று அந்தக் கிராமத்து மக்கள் நெல்லியடி சந்தியில் பொது இடங்களில் ஒன்றுகூட முடியாத அளவிற்கு அடக்கியொடுக்கப்பட்டார்கள். வடக்கில் அடக்கியொடுக்கப்பட்ட கிராமங்கள் அனைத்தும் தீண்டாமை ஒழிப்பு வெகுஜன இயக்கத்தில் இணைந்து போராட்டத்தை முன்னெடுத்தார்கள். குறிப்பாக பெரிய ஆலயங்களான செல்வச்சன்னதி, மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி ஆலயம், பன்றித் தலைச்சி அம்மன் ஆலயம், வல்லிபுர ஆழ்வார் ஆலயம் போன்றவற்றில் தீண்டாமை ஒழிப்பு வெகுஜன இயக்கத்தின் மூலமாகவே பூட்டப்பட்ட கதவுகள் திறந்தன. அதில் மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி கோவில் போராட்டம் பிரபல்யம் பெற்ற போராட்டம். 1968 ஆம் ஆண்டு மட்டுவில் பன்றித்தலைச்சி அம்மன் ஆலயப் பிரவேசப் போராட்டத்தின்போது கைக்குண்டு வெடித்தது.

குண்டுவீச்சில் சம்பந்தப்பட்டதாகச் 'செல்லக்கிளி' என்ற பெண் போராளியைப் பொலிசார் தேடுவதாகப் பத்திரிகைச் செய்தி தெரிவித்தது.

அடக்குமுறைக்கு எதிரான முதல் பெண் போராளியாகச் 'செல்லக்கிளி' பத்திரிகைகளால் அடையாளப்படுத்தப்பட்டாள்.

சங்காணை - நிச்சாமப் போராடத்திலும் பெண்கள் முன்னின்று போராடினார்கள். ஆனால் இவைகள் இன்றைய காலத்தில் பெரிய அளவில் தெரியவரவில்லை. இவர்களைப்போல் பல பெண்கள் கம்யூனிஸ்ட் புரட்சிகர அமைப்பில் இயங்கினார்கள்.

● சமகாலத்தில் சாதீயத்தின் இருப்பானது தமிழ் சமூகத்தில் எப்படியாக இருக்கின்றது..?

நீறு பூத்த நெருப்பாகவே இருக்கின்றது. நான் அண்மையில் தாயகம் சென்ற பொழுது வடமராட்சிப் பகுதியில் சில தோழர்களைச் சந்திக்க நேரிட்டது. அவர்களின் தகவல்களின் அடிப்படையில் இன்றுங்கூட கரவெட்டிப் பகுதியில் ஒரு சில ஆலயங்கள் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் சமத்துவமாக வழிபடுவதை தடைசெய்து வைத்துள்ளன. அத்துடன் சாதிக்களுக்கென மயானங்கள் கட்டப்படுகின்றன. சில இடங்களில் மயானங்களுக்கு அருகில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் வாழ நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டுள்ளார்கள். மயானங்களை மக்கள் குடியிருப்புகளுக்கு அப்பால் கொண்டுசெல்லுமாறு கேட்டு போராட்டங்களும் நடக்கின்றன.

அந்நிய நாட்டில் இருந்து எம்மவர் சிலரால் அனுப்பப்படும்

பணமானது நவீன முறையில் சில இடங்களில் சாதிக்கொரு மயானங்களை உருவாக்கியுள்ளது. புலம்பெயர்ந்த சிலராலும் தாயகத்தில் இருப்பவர்களாலும் சாதியமானது வளர்க்கப்படுகின்றது. ஆலயங்களிலும் இந்த நடைமுறையே பின்பற்றப்படுகின்றன. இத்தகைய போக்குகளுக்கு புலம்பெயர்ந்தவர்களின் நிதிப் பங்களிப்பானது அங்குள்ள நிலைமைகளை மேலும் சிக்கல்களுக்குள் கொண்டு செல்கின்றது. ஒருவகையில் புலம்பெயர்ந்த சிலரே தாயகத்தில் சாதியத்தை வளர்த்தெடுப்பதில் முன்னணியில் நிற்கின்றார்கள்.

ஆலயங்களையும் மயானங்களையும் பொதுவாக திறந்து வைத்தால் இப்படியான சூழ்நிலைகள் தோன்றுவதற்கு சந்தர்ப்பங்களே இல்லை. ஆனால் அவர்கள் இதற்கான வழிமுறைகளைக் காணத் தவறுகின்றனர். இப்படியான போக்குகள் இருக்கும் வரையிலும் சாதியமானது நீறு பூத்த நெருப்பாகவே இருக்கும்.

● ஒரு கவிதையின் மொழியானது எப்படிக் கருக்க வேண்டும்..?

முக்கியமாக மக்களுக்கு அதாவது வாசகனுக்கு விளங்க வேண்டும். உள்ளடக்கத்தின் ஒரு வரியேனும் வாசகனின் நினைவில் அடுத்த சில நிமிடங்களாவது ஓடி பொறி கிளப்பினால் அது கவிதை..! கவிதை என்பது வாசகனுக்கு விளங்கும் வகையில் அது எந்த உருவத்தையும் எடுக்கலாம்.

● உங்கள் காலத்தில் இலக்கிய சிற்றிதழ்களின் தாக்கம் எப்படிக் கருந்தது..?

காத்திரமான படைப்புகளின் பிறப்புகள் சிற்றிதழ்களினாலேயே வளர்த்தெடுக்கப்பட்டன. எங்கள் காலத்திற்கு முன்னர் வெளிவந்த 'மறுமலர்ச்சி' இலக்கிய இதழே ஈழத்தின் இலக்கியச் சிற்றிதழ் வரலாற்றைத் தொடக்கி வைத்தது என்று குறிப்பிடுவர்.

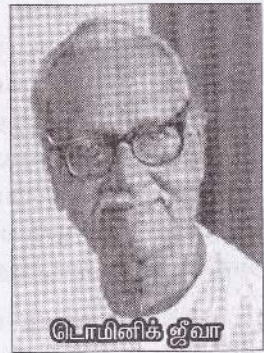
நாம் அறிந்த காலத்தில் இளங்கீரனின் 'மரகதம்' சில இதழ்கள் வெளிவந்தாலும் காத்திரமான படைப்புகளைத் தாங்கி வெளிவந்தது.

'சிற்பி' சரவணபவன் நடாத்திய 'கலைச்செல்வி' தொடர்ந்து வெளிவந்து பல எழுத்தாளர்களை வளர்த்தெடுத்தது.

மேலும் 'வசந்தம்', 'விவேகி' என்ற சிற்றிதழ்களும் வெளியாகின.

இவைகள் அனைத்தும் ஈய எழுத்துக்களில் ஒவ்வொன்றாக அச்சுக்கோர்க்கப்பட்டு அச்சப்பதிப்பில் வெளியாகின.

சமகாலத்து தொழில் நுட்ப வசதிகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில் அன்றைய காலத்தில் அச்சப்பதிப்பில் வெளியாகிய சஞ்சிகைகள் ஓர் சாதனை என்றே சொல்வேன். அவற்றை வெளியிட்ட சிலர் மீது அவர்தம் இலக்கியக் கோட்பாடுகள்மீது விமர்சனங்கள் இருந்தாலும் அவர்களது முயற்சிகளை நாங்கள் குறைத்து மதிப்பிட முடியாது. 'மல்லிகை' சஞ்சிகை தொடர்ந்து 47 வருடம் இடையில் சிறுசிறு தடங்கல்களுடன் தொடர்ந்து வெளியாகியது. அந்த வகையிலேயே டொமினிக் ஜீவா இன்றும் பேசப்படுகின்றார்.

டொமினிக் ஜீவா

- **உங்களுக்கும் மறைந்த எஸ். பொ. வீற்குமான தொடர்புகள் எப்படியாக இருந்தது..? அவர் ஓர் கலகக்காரன் என்றே அறியப்பட்டிருந்தார். இதுபற்றி..?**

எனக்கும் எஸ். பொ. வுக்கும் தொடர்புகள் இருந்ததில்லை. நீங்கள் சொல்கின்ற 'கலகக்காரன்' என்ற பட்டத்தை அவர் தனக்குத்தானே சூட்டிக்கொண்டார். ஆரம்பகாலத்தில் அவர் ஓர் சிறந்த கதை சொல்லி. பின்னர் அவருடைய எழுத்துகளிலும் பார்க்க அவருடைய நச்சரிப்பு - வசைபாடல் தொகை அதிகமாக இருந்தது. அவரிடம் திறமைகள் இருந்தன. அதேவேளையில் வக்கிரகுணங்களும் அதிகமாகவே இருந்தன. எல்லாவற்றிலுமே 'நான்' என்ற சுய தம்பட்டம், பம்மாத்துகளே அதிகம் இருந்தன. ஆரம்பகாலத்தில் அவர் எழுதிய கதைகளின்

எஸ். பொ.

பின்னர் அவரது படைப்புகள் யாவுமே அவரது திசை மாற்றங்களினால் தோல்வியைத் தழுவின. அவருடைய பேனை பாலியலைச் சொட்டச் சொட்ட எழுதியது. இது ஒருவகையான சுயஇன்பமும் மனநோயுமாகும். பாலியல் இரசமானது இலக்கியத்தில் ஒரு பகுதியே தவிர அதுதான் முதன்மையானது அல்ல. எஸ். பொ. 'இந்திரிய எழுத்தாளராகவே' கணிக்கப்பட்டார். அத்துடன் ஓர் வசைபாடியாகவும் அடையாளப்படுத்தப்பட்டார். இந்த வசைபாடிக்

குணத்தினால் அவரது திறமைகள் மெல்ல மெல்ல அடிபடத்தொடங்கின. அவர் இலக்கிய வரலாற்றில் வாழ்ந்திருந்தாலும் இலக்கிய உலகில் அவரது படைப்புகளால் பேசப்படவில்லை என்பதே உண்மையானது.

● உங்களுடைய உடைகத்துறை மற்றும் எழுத்துக்குறையில் உள்ள அரசியல்தான் என்ன..?

எல்லாவற்றிலுமே ஓர் அரசியல் உண்டு. எனது எழுத்துக்களும் அவ்வாறே. எனது எழுத்துக்களில் அரசியல் எதுவுமே இல்லை என்று சொன்னால் அது இன்னுமோர் அரசியலுக்கு சேவை செய்வதாக அர்த்தப்படும். நான் 'நடுநிலைமை வாதி' என்று சொல்லி என்னை நான் ஏமாற்றிக்கொள்ள விரும்பவில்லை.

'சிரித்திரன்' ஆசிரியர் சுந்தர், கே. டானியல் இறந்தபோது எழுதிய அஞ்சலிக் குறிப்பில், 'டானியல் தனது மோட்டார் சைக்கிளில் இடதுபுறம் சரிந்திருந்துதான் ஓடுவார். ஏன் அப்படி என்று ஒருமுறை அவரிடம் கேட்டேன்'.

“இடதுபுறம் சரிந்திருந்து ஓடுவதில் ஒரு சுகம் இருக்கிறது” என்றார். ஆமாம்... அவர் வாழ்க்கையை இடதுசாரியாகவே ஓடி முடித்துள்ளார்” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அதுபோலவே நானும் இடதுசாரி அரசியலை நம்புகின்றேன். அதன்வழி செயற்படவே விரும்புகின்றேன்.

என் வழி தனி வழி அல்ல..

அது மக்களுக்கான வழி..!

உலகமெங்கும் ஒளிரும் வழி...!!

● வளர்ந்துவருகின்ற கிளைய தலைமுறை படைப்பாளிகளுக்கு என்ன சொல்ல வருகின்றீர்கள்..?

மன்னிக்க வேண்டும். நான் போதனை செய்கின்ற போதகர் அல்ல. இருப்பினும், எமது இலக்கிய வரலாற்றினை அவர்கள் அறிந்துகொள்ள வேண்டும். நிறைய வாசிக்க வேண்டும். வாசிப்பு அவர்களுக்கு நல்ல படைப்புகளை இனங்காட்டும். நல்ல படைப்புகளைப் படைக்க உந்துதல் அளிக்கும்.

நன்றி

கலை இலக்கிய வித்தகர், 'கலாபூஷணம்' வி. ரி. இளங்கோவன்

2011 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 8,9,10 ஆம் திகதிகளில் கொழும்பில் நடந்த சர்வதேச எழுத்தாளர் மாநாட்டில் கலந்து கொள்வதற்காக பிரான்ஸ் நாட்டிலிருந்து வருகை தந்த வி. ரி. இளங்கோவனுடன் நெருங்கி உறவாடும் சந்தர்ப்பம் அந்த மாநாட்டின் போது தான் எனக்கு ஏற்பட்டது. அவர் அந்த மாநாட்டில் சிற்றிதழ் தொடர்பான ஆய்வரங்கில் 'பிரான்ஸ் நாட்டின் சிற்றிதழ்கள் ஒரு நோக்கு' என்ற தலைப்பில் ஓர் ஆய்வுக்கட்டுரையைச் சமர்ப்பித்தார். அத்தோடு கருத்தரங்க நிகழ்வில் கலந்துகொண்டு, 'நவீன தமிழ் இலக்கியம் உலகத் தரத்தை எட்டி யுள்ளதா?' என்ற தலைப்பிலும் உரையாற்றினார்.

இந்த உரைகளின்போது வி. ரி. இளங்கோவனின் இலக்கியம் தொடர்பான ஆழ்ந்த அறிவையும் பேச்சாற்றலையும் என்னால் அவதானிக்க முடிந்தது.

அக்காலக்கட்டத்தில் நான் கொழும்புத்

தி. ஞானசேகரன்

கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத்தில் 'இலக்கிய களம்' நிகழ்வில் உரையாற்றிய பிள் நினைவுப் பரிசு பெறுகிறார்.

தமிழ்ச்சங்கத்தின் நூலகச் செயலாளராகவும் இலக்கியக்குழு அங்கத்தவராகவும் இருந்தேன். வி. ரி. இளங்கோவனிடம் கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்திலும் நீங்கள் உரையாற்ற வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை முன் வைத்தேன். அதற்கமைய 14. 01. 2011 அன்று 'இலக்கியக் களம்' நிகழ்வில் எனது தலைமையில் 'டானியல் நினைவலைகள்' என்ற தலைப்பில் அவர் உரையாற்றினார்.

உரையைத் தொடங்கும் போது, 'என் இளமைக்காலத்தில் என் சிந்தனைகளில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்திச் சரியான சமூகப்பார்வையுடன் பேனா பிடிக்க வழிகாட்டியவர்களில் முக்கியமானவர் கே. டானியல். சுமார் பதினான்கு ஆண்டுகள் அவரோடு இணைந்து பணியாற்றியதும், அவரது இறுதிபுச்சுப் பிரியும் வேளையிலும் உடனிருந்து உதவியதும் என்னால் மறக்க முடியாதனவாகும்' என்ற கூற்றுடனேயே அவர் தனது உரையை ஆரம்பித்து ஒரு விரிவான உரையை நிகழ்த்தினார்.

இளங்கோவன், யாழ்ப்பாணம் புங்குடுதீவில் 1951-ல் பிறந்தவர். இவருடைய தந்தையார் வீரவாகு தம்பிராசா ஏழு தலைமுறைகளாக வைத்தியத் துறையில் இடையறாது ஈடுபாடு கொண்ட குடும்பத்தைச் சேர்ந்த புகழ்பூத்த சித்த-ஆயுர்வேத வைத்தியராவார். இவரது தாயார் பெயர் சிவபாக்கியம். சிறந்த குடும்பத் தலைவியாக, பிள்ளைகளுக்கு வழிகாட்டியாக விளங்கியவர்.

இளங்கோவனுக்கு இளமையிலேயே இலக்கிய ஆர்வம் ஏற்படக் காரணமாயிருந்தவர்கள் அவரது பெற்றோர்கள்.

‘சின்னஞ் சிறுவயதிலேயே பழந்தமிழ் இலக்கியப்போதனை எனக்கு அடுப்படியிலேயே கிடைக்க ஆரம்பித்தது. ஆமாம்... ஒழுங்காகக் கையெழுத்துப் போடத் தெரியாத என் தாயிடம் நான் கேட்ட பழந்தமிழ் இலக்கியப் பாடல்கள் கதைகள், புராண, இதிகாச நீதிக்கதைகள் ஏராளம்... ஏராளம்....

பல்லாயிரம் பாடல்களை மனதில் வைத்திருந்து சமய சந்தர்ப்பங்களில் அவற்றைக் கூறிவிளக்கும் ஆற்றல் எமது பெற்றோருக்கு இருந்தது.

இதனால் தான் எங்கள் வீட்டில் எல்லோருக்கும் இலக்கிய விருப்பும் பரிச்சயமும் ஏற்பட்டது எனலாம்’ எனப் பதிவு செய்துள்ளார் இளங்கோவன்.

மூத்த அண்ணன் (அமரர்) நாவேந்தன் நாடறிந்த பேச்சாளரும் எழுத்தாளரும் ஆவார். அவர் அன்று தமிழரசுக் கட்சியின் இளங்கலைவர்களில் ஒருவராக இருந்தவர். யாழ் மாநகர சபையின் பிரதி மேயராகவும் விளங்கியவர். அடுத்த அண்ணர் இலக்கிய வித்தகர், கவிஞர் துரைசிங்கம். அடுத்தவர் யாழ்நகரில் வைத்தியத்துறையில் ஈடுபட்டுள்ள டாக்டர் சிவானந்தன். மற்றவர் கொழும்புப் பல்கலைக்கழகச் சட்டத்துறைப் பீடாதிபதி வி. ரி. தமிழ்மாறன்.

இளங்கோவனுக்கு 9 வயதாக இருக்கும்போது, இவரது தமையன் நாவேந்தன் தமிழரசுக் கட்சியின் முக்கிய மேடைப் பேச்சாளராக இருந்தார். அவரோடு இளங்கோவனும் கூட்டங்களுக்குச் செல்வாராம். அதன் தொடர்பில் தமிழரசுக் கட்சி மேடையிலே 9 வயதிலேயே மேடையேறும் சந்தர்ப்பம் இவருக்குக் கிடைத்தது.

அக்காலத்தில், யாழ்ப்பாணத்தில் பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை எழுத்தாளர்களும் அரசியல் ஆர்வலர்களும் சந்திக்கும் இடமாக விளங்கியது. அண்ணன் நாவேந்தன் அங்கு அடிக்கடி செல்வார். அவரோடு சேர்ந்து இளங்கோவனும் செல்வாராம். சிறு வயதிலேயே இவருக்குப் புகழ்பெற்ற எழுத்தாளர்களையும் அரசியல்வாதிகளையும் சந்தித்து உறவாடி அவர்களது அபிமானத்தைப் பெற அச்சந்திப்புகள் இவருக்கு வாய்ப்பாக அமைந்தன.

ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் பலரது நூல்களை வாசிக்கும் சந்தர்ப்பமும் இதனால் ஏற்பட்டது. இலக்கிய ரீதியாக டானியலின் சிறுகதைகள் -

நாவல்களில் ஈர்ப்பு ஏற்பட்டது. முற்போக்கு எழுத்தாளர்களான டானியல், என். கே. ரகுநாதன், சில்லையூர் செல்வராஜன், செ. கணேசலிங்கன், செ. யோகநாதன், புதுவை இரத்தினதுரை, பாரதிநேசன் வீ. சின்னத்தம்பி போன்றோரது உறவு ஏற்பட்டது.

பாடசாலைக் காலத்திலேயே வீரகேசரி பத்திரிகை நிருபராக நியமனம் பெற்றவர். தொடர்ந்து தினகரன் குறாப் நிருபராகவும் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனச் செய்தியாளராகவும் பல ஆண்டுகள் பணிபுரிந்தார். வானொலி நிகழ்ச்சிகள் பலவற்றைத் தொகுத்தளித்துள்ளார். சிறுவயது முதல் மூத்த சகோதரர்களின் பாதையில் கலை, இலக்கிய, அரசியல் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தாலும் இவர் விழிப்புணர்வு பெற்றுச் சிந்திக்கத் தொடங்கிய காலம் முதல் முற்போக்கு இலக்கிய இயக்கத்தினரால் கவரப்பட்டார். மாக்ஸீயப் பாசறையில் வளர்ந்தார். கே. டானியல் தலைவராக விளங்கிய மக்கள் கலை இலக்கியப் பெருமன்றத்தின் செயலாளராகவும் பணியாற்றத் தொடங்கினார்.

சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரை, பத்திரிகை எழுத்துக்கள், விமர்சனங்கள் ஆகிய இலக்கியத் துறைகளில் இவர் ஈடுபட்ட போதும் கட்சித் தொண்டனாகவே தோழர்களுடன் சுற்றித் திரிந்து பணியாற்றுவதில் ஆர்வமுடையவராக விளங்கினார்.

எழுபதுகள் தொடக்கம் இறுதிவரை கே. டானியல் தான் கலந்து கொள்ளும் பல கூட்டங்களுக்கும் இவரையும் அழைத்துச் செல்வது வழமை. தான் பேசும் கூட்டங்களில் இவரும் பேசுவதற்கோ, கவிதை படிக்கவோ ஒழுங்கு செய்திடுவார். இவரது பேச்சு, கவிதை சொல்லும் ஆற்றலில் டானியலுக்கு நம்பிக்கை - விருப்பு அதிகம்.

இளங்கோவன் ஓர் சித்த - ஆயுர்வேத வைத்தியர். அவருக்கு யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு 'கினினிக்' இருந்த போதிலும் அவர் அக்காலத்தில் அதிகமான நேரங்களைக் கட்சி - இலக்கியச் செயற்பாடுகளிலேயே கழித்தார்.

சகல கவிதைக்காரர்களுடனும் இவர் தொடர்புள்ளவர். தான்தோன்றிக் கவிராயர் சில்லையூர் செல்வராசனது கவிதைகளே இவரைப் பெரிதும் கவர்ந்தன. சாதாரண மக்கள்மயப்பட்ட கவிதைகளே சில்லையூர் செல்வராசனது கவிதைகள் எனக் கூறும் இளங்கோவன் சில்லையூர் தொடாத கலை இலக்கிய விடயங்கள் இல்லை. அவர் ஓர் பல்கலைவேந்தர், அவரிடம் நான் நிறையக் கற்றிருக்கிறேன் எனப் பதிவு செய்துள்ளார்.

இளங்கோவன் பல கவியரங்குகளில் பங்கு பற்றித் தனது திறமையை வெளிக்காட்டியுள்ளார்.

யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்த காலத்தில், தமிழன் (1969 - 70), வாகை இலக்கிய இதழ் (1981), மூலிகை - குடும்ப மருத்துவ ஏடு (1985 - 1986) நம்நாடு - பத்திரிகை - நாளேடு (1988) ஆகியவற்றின் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றியுள்ளார். இவை தவிர நாவேந்தன் நடத்திய (1970 -73) 'நாவேந்தன்' சஞ்சிகை நிர்வாக ஆசிரியராகவும் 'தொண்டர்' க. திருநாவுக்கரசுவின் தீவகம் பத்திரிகை உதவி ஆசிரியராகவும் பணியாற்றியுள்ளார்.

1981ஆம்ஆண்டு தை மாதம் 17 - 18 ஆம் திகதிகளில் சென்னை கிறிஸ்தவ இலக்கியசபை - 'சி. எல். எஸ்.' நடத்திய 'வறுமையும் சாதியமும்' என்னும் தலைப்பிலான கருத்தரங்கிற்கு இலங்கையிலிருந்து அழைக்கப்பட்டவர்களில் இளங்கோவனும் ஒருவர். பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி, கே. டானியல், டொமினிக் ஜீவா ஆகியோரும் அழைக்கப்பட்டிருந்தனர். இக்கருத்தரங்கில் டானியலின் 'பஞ்சமர்' நாவல் (முதலாம் பாகம்) பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி தலைமையில் தனிஅமர்வாக அறிமுக - விமர்சனத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. இந்நாவல் குறித்தும் டானியல் பணிகள் குறித்தும் இளங்கோவன் கட்டுரை சமர்ப்பித்து உரையாற்றிப் பாராட்டுப் பெற்றார்.

இவர் புலம் பெயர்ந்து பிரான்ஸ் சென்ற பின்னர், ஐரோப்பிய முரசு - பத்திரிகை - வார வெளியீட்டின் (1992) ஆசிரியராக இருந்துள்ளார்.

1991 ஆம் ஆண்டு பாரிஸ் நகரில் இயங்கிய 'தமிழமுதம்' வானொலியில் 'பரிகாரி பரமசிவம்' என்ற தலைப்பில் தமிழர் மருத்துவம் பற்றிய உரைச் சித்திரம் நிகழ்ச்சியை நடத்தினார். இந்த நிகழ்ச்சியில் அவர் தனது குரலை மாற்றி மாற்றி மூன்று தொனிகளில் நகைச்சுவையாகப் பேசி இந்த நிகழ்ச்சியை நடத்தி மக்களைக் கவர்ந்தார்.

1983 - 1984 காலப்பகுதியில் ஐ .நா. தொண்டராக (U.N. Volunteer) பிலிப்பைன்ஸ் நாட்டில் சமூக அபிவிருத்தி - மூலிகை மருத்துவப் பணி ஆற்றியவர். இவரது சிறந்த பணிக்காக அந்த நாட்டின் மாநில சுயாட்சி அரசின் (மேற்கு மின்டனாவோ) முதல்வர் இவருக்கு 'முதல்வர் விருது' அளித்துக் கௌரவித்தார். இது அந்த நாட்டின் உயர் விருதுகளில் ஒன்றாகக் கணிக்கப்படுகிறது.

பிலிப்பைன்ஸ் மேற்கு மின்டனாவோ மாநில சுயாட்சி அரசின் 'முதல்வர் விருது' பெறுகிறார்.

இவர் வானொலி நாடகங்களில் நடித்துள்ளார். அத்துடன் வானொலி - தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளராகவும் செய்தி ஆசிரியராகவும் கடமையாற்றியுள்ளார்.

1979 ஆம் ஆண்டு யாழ் வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் நடைபெற்ற தீண்டாமை ஒழிப்பு வெகுஜன இயக்க மாநாட்டில் இடம்பெற்ற, டானியல் எழுதிய 'கதை இன்னும் முடியவில்லை என்ற மேடை நாடகத்தில் பேராசிரியர் நந்தி, 'குத்துவிளக்கு' பேரம்பலம், சி.சு. நாகேந்திரா ஆகியோருடன் இணைந்து நடித்துள்ளார்.

2012 செப்டம்பர் 27 ஆம் திகதி புதுடில்லி ஜவகர்லால் நேரு பல்கலைக்கழகத்தில் இவரது சிறுகதைத் தொகுதியின் இந்தி மொழி பெயர்ப்பு 'பிரான்ஸ் மண்ணிலிருந்து தமிழ்க்கதைகள்' என்ற பெயரில் வெளியிடப்பட்டது. அங்கு இவரது சிறப்புரையும் இடம்பெற்றுப் பாராட்டுப் பெற்றது. அன்று மாலை புதுடில்லி தமிழ்ச்சங்கத்திலும் உரையாற்றியுள்ளார்.

புதுதில்லி ஜவஹர்லால் நேரு பல்கலைக்கழகத்தில் 'இளங்கோவன் சிறுகதைகள் இந்தி மொழி பெயர்ப்பு நூல்' வெளியிடப்படுகிறது.

புதுதில்லி தமிழ்ச் சங்கத்தில் சிறப்புரை.

இவரது மனைவி பத்மா இளங்கோவன் நீண்ட கால ஆசிரியப் பணி புரிந்தவர். இவரும் ஓர் எழுத்தாளர். சிறுவர் பாடல் நூல்களை எழுதி வருபவர். 1999-ல் 'பரிசு' என்ற சஞ்சிகையை ஆசிரியராக இருந்து நடத்தியவர். தமிழ்நாடு சின்னப்பாரதி இலக்கிய அறக்கட்டளையின் சிறுவர் இலக்கியத்திற்கான பரிசு (2012) பெற்றவர்.

இவரது புதல்வி ஓவியா இளங்கோவன் பாரிஸ் 'சொர்போன்' பல்கலைக்கழகத்தில் (Université Sorbonne - Paris - 3) திரைப்பட இயக்கம் குறித்து முதுகலைமாணிப் பட்டப்படிப்பு மேற்கொண்டு திரைப்படத் துறையில் எட்டடராகவும் பணிபுரிபவர்.

இளங்கோவன் எமது 'ஞானம்' சஞ்சிகையுடனும் நெருங்கிய உறவைப் பேணி வருபவர். சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரை ஆகியவற்றை ஞானம் சஞ்சிகையில் எழுதியுள்ளார். அதேபோன்று திருமதி பத்மா இளங்கோவனும் ஞானத்தில் எழுதியுள்ளார்.

படைப்புகள்

இவரது கவிதைத் தொகுதிகளாக கரும்பனைகள், சிகரம், இது ஒரு வாக்கு மூலம், ஒளிக்கீற்று என்பனவும், சிறுகதைத் தொகுப்புகளாக இளங்கோவன் கதைகள், பிரான்ஸ்மண்ணிலிருந்து தமிழ்க்கதைகள் (இளங்கோவன் கதைகள் இந்திமொழி பெயர்ப்பு) Tamil stories

from France இளங்கோவன் கதைகள் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பு, இப்படியுமா...? என்பனவும் கட்டுரைத் தொகுதிகளாக கே. டானியல் வாழ்க்கைக் குறிப்புகள், மண் மறவா மனிதர்கள், மலைநாட்டுத் தமிழர்க்குத் துரோகமிழைத்தது யார்? நோய் நீக்கும் மூலிகைகள், ஆரோக்கிய வாழ்வுக்குச் சில ஆலோசனைகள், தமிழர் மருத்துவம் அழிந்து விடுமா..? அழியாத தடங்கள் என்பனவும் வெளிவந்துள்ளன.

இவற்றை விட இவர் பதிப்பாசிரியராக இருந்து பத்துக்கும் மேற்பட்ட நூல்களைப் பதித்துள்ளார்

பரிசுகள் - விருதுகள்

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகக் கொழும்பு வளாகத் தமிழ்ச்சங்க 'இளந்தென்றல்' விழா அகில இலங்கை ரீதியில் நடத்திய சிறுகதைப் போட்டியில் சிறப்பிடம் - 1978,

இலங்கை கலையகம் பிரான்ஸ் - கலை இலக்கியப் பணிக்கான விருது - தங்கப்பதக்கம் - 1992,

இலங்கை இலக்கியப் பேரவை - இலக்கிய வட்டம் - 'இளங்கோவன் கதைகள்' சிறந்த சிறுகதைத் தொகுதிக்கான விருது - பரிசு - 2006,

பிரான்ஸ் 'ஆர். டி. எம். பிறதர்ஸ்' - 22 ஆவது கலைத்தென்றல் விழா - கலை இலக்கியப் பணிக்கான விருது - தங்கப் பதக்கம் - செப்டம்பர் 2014,

தமிழ்நாடு சின்னப்பாரதி இலக்கிய அறக்கட்டளை விருது - இப்படியுமா - சிறுகதைத் தொகுதி - அக்டோபர் 2014,

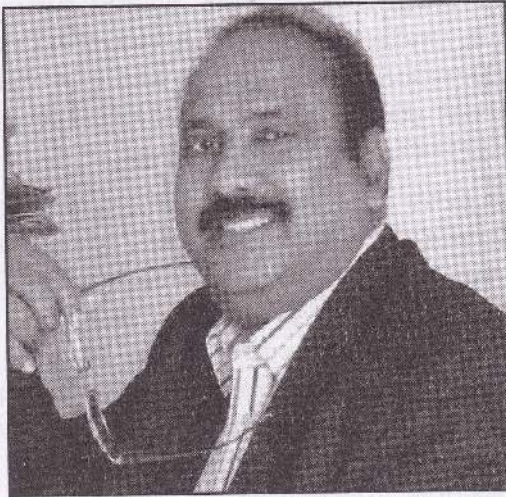
இலங்கை அரசின் கலாபூஷணம் விருது - 2014.

திரு. இளங்கோவன் அவர்கள் தொடர்ந்தும் தனது இலக்கியப் பணியின் மூலம் பல வெற்றிகளை ஈட்ட வேண்டும் என வாழ்த்தி மகிழ்கிறோம்.

- தி. ஞானசேகரன்
ஆசிரியர், 'ஞானம்'

'ஞானம்' - 185
அக்டோபர் 2015
கொழும்பு

பிரான்ஸ் எழுத்தாளர் வி. ரி. இளங்கோவனுடன் ஓர் சந்திப்பு

“என்னுடைய சொந்த ஊர், யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து 18 மைல் தொலைவில் உள்ள புங்குடுதீவு என்ற சிறிய கிராமம். இன்று உலகம் முழுமையும் வாழ்கின்ற தமிழர்கள் அனைவரும் அறிந்த ஊர். காரணம், சிலருக்குப் பிறந்த ஊரால் பெருமை. சிலரால் அவர்கள் பிறந்த ஊருக்குப் பெருமை. இந்த இரண்டுமே, புங்குடுதீவுக்குப் பொருந்தும்.

புங்குடுதீவு மக்கள் எங்கே சென்றாலும், சகல துறைகளிலும் முன்னிலையில் இருப்பார்கள். இயற்கைதான் ஒரு மனிதனுடைய வாழ்க்கையைத் தீர்மானிக்கின்றது. உடை, உணவு, பழக்கவழக்கங்கள் எல்லாவற்றையும், புவியியல் - இயற்கை அமைப்பு ஓரளவுக்குத் தீர்மானிக்கின்றது.

யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் உள்ள புங்குடுதீவு, ஐம்பதுகளுக்கு முன்னர் கடலால் பிரிக்கப்பட்ட ஒரு தீவாக, போக்குவரத்து வசதிகள் குறைந்த ஒரு தீவாக இருந்தது. யாழ்ப்பாணத்துக்குத் தென்மேற்கே ஏழு தீவுகள் உள்ளன. இவை தீவுப்பகுதி - ஊர்காவற்றுறை தொகுதியில் அடங்கும்.

இந்தத் தீவக மக்கள், இயற்கையை வெல்லப் பாடுபடும் கடின உழைப்பாளிகள். இவர்கள் குறுகிய காலத்தில், சகல துறைகளிலும் முன்னேறியவர்களாக, இன்று உலகளாவிய முறையில் ஓரளவுக்கு முன்னேற்றம் அடைந்தவர்களாக இருக்கின்றார்கள்.

மறைமலை அடிகளின் தாயார் புங்குடுதீவைச் சேர்ந்தவர் என, வித்துவான் பொன். அ. கனகசபை ஓரிடத்தில் குறிப்பிட்டு உள்ளார். சிறிய கிராமமான புங்குடுதீவு பல தமிழ் அறிஞர்களையும், பிரபலமான எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்களையும், கல்வியாளர்கள், அரசியல் சிந்தனையாளர்களையும், இலங்கையின் உப உணவுப் பொருள்கள் மற்றும் பொருள்கள் ஏற்றுமதி, இறக்குமதியில் முக்கியத்துவம் வகித்த வணிகர்களையும் பெற்றெடுத்த கிராமம் ஆகும்.

எனது தந்தையார் வீரவாகு தம்பிராசா, ஒரு சித்த ஆயுர்வேத மருத்துவர். நீண்டகால கல்வி, மருத்துவப் பாரம்பரியம் கொண்ட குடும்பம் எனச் சொல்வார்கள். எனது தாயார் சிவபாக்கியம். எனது மூத்த தமையனார் திருநாவுக்கரசு - நாவேந்தன், மிக இளம் வயதிலேயே, அன்று தமிழ் மக்களின் குரலாக ஒலித்த தமிழரசுக் கட்சியின் ஆரம்பகால உறுப்பினர். அக்கட்சியின் இளந்தலைவராகவும், நட்சத்திரப் பேச்சாளராகவும், இலக்கியப் பிரதிநிதியாகவும் திகழ்ந்தார். சிறுகதை, கவிதைகள், கட்டுரைகள், விமர்சனம், நாவல் என அனைத்துத் துறையிலும் சிறப்புற மிளிர்ந்தவர். அவரை அடியொற்றி, எனது அத்தனைச் சகோதரர்களும், அரசியல், கலை, இலக்கியம், மருத்துவம் மற்றும் சட்டத்துறையில் ஈடுபட்டனர்.

1964-ஆம் ஆண்டு, இலங்கை சாகித்திய மண்டலம், சிறுகதைக்கான விருதை நாவேந்தனுக்கு வழங்கியது. சுமார் 40 ஆண்டுக் காலம், மூத்த அண்ணர் தொடக்கம், எம் சகோதரர்கள் எல்லோருமே இலங்கையில்

வெளிவந்த பிரதான பத்திரிகைகள் அனைத்துக்கும், வானொலிக்கும் செய்தியாளர்களாகக் கடமையாற்றி உள்ளோம்.

எனது அடுத்த சகோதரர் த. துரைசிங்கம், ஓய்வு பெற்ற கல்விப் பணிப்பாளர். இலங்கையில், சிறுவர் இலக்கியத்துக்கான அதிக நூல்களை எழுதியவர். சிறுவர் இலக்கியத்துக்காக, இலங்கை சாகித்திய மண்டலத்தின் விருதினைப் பலமுறை பெற்றவர். தமிழ் இலக்கியக் களஞ்சியம், ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி, பைந்தமிழ் வளர்த்த ஈழத்துப் பாவலர்கள் உட்பட பல இவரது நூல்கள் புகழ் பெற்றவை. இவரது சிறுவர் இலக்கிய நூல்கள் பல பதிப்புகளைக் கண்டு, விற்பனையில் இலங்கையில் சாதனை புரிந்து உள்ளன. அடுத்த சகோதரர் த. சிவானந்தன், யாழ் நகரில் மருத்துவராகப் பணிபுரிகின்றார். இவரும் இலக்கிய ஆர்வலரே.

இளைய சகோதரர் வி. ரி. தமிழ்மாறன், கொழும்பு பல்கலைக்கழக சட்டப்பீடத்தின், சர்வதேசச் சட்டம்- பொதுத்துறைப் பிரிவுகளின் தலைவராகக் கடமை ஆற்றுகின்றார். இவரது, சட்டத்துறை சம்பந்தமான நூல்களும், தமிழ்த் தேசிய இனத்தின் அரசியல் உரிமைகள் குறித்த விளக்கக் கட்டுரைகளும், நூல்களும் புகழ் பெற்றவை. இவர், சிறுகதை, கவிதைகளும் எழுதி உள்ளார்.

எங்கள் வீட்டுக்குத் தமிழரசுக் கட்சித் தலைவர்கள், பிற்காலத்தில் தமிழ் காங்கிரஸ் தலைவர், சட்ட நிபுணர் ஜி.ஜி.பொன்னம்பலம், கம்யூனிஸ்ட் கட்சி பிரமுகர்கள், பிரபல இலக்கியவாதிகள் ஆகியோர் வந்து சென்று உள்ளார்கள். இவர்கள் எல்லோருடனும், பழகக்கூடிய வாய்ப்பு இளம் வயதிலேயே எனக்குக் கிடைத்தது.

பாடசாலை விடுமுறை நாட்களில், எனது மூத்த அண்ணா வீட்டுக்குச் செல்கின்றபொழுதெல்லாம், அவரிடம் உள்ள அத்தனை இலக்கிய நூல்களையும், பத்திரிகைகளையும் ஒன்றுவிடாமல் வாசித்து விடுவேன். வீட்டுக்கு வரும் சகல பத்திரிகைகளையும், சகோதரர்கள் வாங்கி வருகின்ற இலக்கிய நூல்களையும் வாசித்து விடுவேன்.

1956-க்குப் பின்பு, தனிச்சிங்களச் சட்டம், சிங்கள மக்கள் மத்தியில் ஓர் எழுச்சியை ஏற்படுத்திய அதே நேரம், தமிழ் மக்கள் மத்தியிலும் உணர்வுகளைக் கிளறி விட்டது. அதற்கு முன்பு, இலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் பலர், இந்திய சஞ்சிகைகளுக்கு ஏற்ப, கற்பனாவாதக் கதைகளை எழுதிக் கொண்டு இருந்தார்கள். தமிழ் உணர்வு மிக்கவர்கள் சிலர், தமிழ் மரபு, பண்பாடு, கலாசாரம் பேணப்பட வேண்டும் என்ற வகையில், இலக்கியம் படைத்துக்கொண்டு இருந்தனர்.

அதேவேளை, தேசிய இலக்கியம், மண் வாசனை இலக்கியம், தீண்டாமை ஒழிப்பு, ஒடுக்குமுறைகளுக்கு எதிரான போர்க்குரல் என்பவற்றை வலியுறுத்தி, முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர்கள் எழுதிக்கொண்டு இருந்தார்கள். இந்த நேரத்தில், எனது தமையனார், மரபு சார்ந்தே தனது படைப்புகளை மேற்கொண்டார். ஆனால், அவரிடம் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தைச் சேர்ந்த எல்லோரது படைப்புகளும் இருந்தன. அவர் வைத்திருந்த அப்படைப்புகளை வாசித்த நான், அவையே சமுதாயத்துக்கான சிறந்த படைப்புகள் என நம்பிக்கை கொண்டேன்.

அக்காலத்தில், செ. கணேசலிங்கன், கே. டானியல், இளங்கீரன், என். கே. ரகுநாதன், நீர்வை பொன்னையன் மற்றும் பிற்காலத்தில், செ. யோகநாதன், பெனடிக்ட் பாலன், கவிஞர்கள் சில்லையூர் செல்வராசன், முருகையன் போன்றோர், சிறந்த படைப்புகளைக் கொடுத்து இருந்தார்கள்.

இவர்களின் படைப்புகளால் உந்தப்பட்ட நான், அவர்களது வழியைப் பின்பற்றத் தொடங்கினேன். தமிழரசுக் கட்சியின் பாரம்பரியத்தைச் சேர்ந்த குடும்பத்தில் இருந்து வந்த நான், மார்க்சிச அறிவை ஓரளவு வளர்த்துக்கொண்டு, தோழர் என். சண்முகதாசனின் அரசியல் பாதையில் நடைபோட்ட தோழர் கே. டானியலின் தொடர்பு காரணமாக, அப்பாதையை விரித்துக் கொண்டேன்.

பாட சாலை நாள்களிலேயே பத்திரிகைகளின் நிருபராக எழுத்துத் துறைக்கு வந்த நான், கதை, கட்டுரை, கவிதைகள் எழுதத் தொடங்கினேன். 1969 ஆம் ஆண்டு, மூத்த அண்ணரின் வலியுறுத்தலின் பேரில், ஜி. ஜி. பொன்னம்பலத்தின் அகில இலங்கைத் தமிழ் காங்கிரஸ் கட்சியின் உத்தியோகபூர்வ ஏடான 'தமிழன்' பத்திரிகையின் ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டேன். இருப்பினும், அக்காலத்திலேயே, முற்போக்கு எழுத்தாளர்களுடனும், அவர்களது அரசியலுடனும் தொடர்பு ஏற்பட்டது. எழுபதுகளின் தொடக்கத்தில், சிறையில் இருந்து மீண்ட கே. டானியல் மற்றும் சில்லையூர் செல்வராசன் போன்றோருடன் நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. இதன் காரணமாக, அவர்களது பாதையில் எனது அரசியல், கலை, இலக்கியப் பணிகள் தொடர்ந்தன.

அறுபதுகளின் நடுப்பகுதியில், அன்று வட பிரதேசத்தில் கூர்மையடைந்து இருந்த முக்கியப் பிரச்சினையான தீண்டாமைக்கு எதிராக, இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சிதான், உரிய நடவடிக்கையை மேற்கொண்டது. எஸ். டபிள்யூ. ஆர். டி. பண்டாரநாயகா அரசாங்கத்தில்

நிறைவேற்றப்பட்ட, 'சமூகக் குறைபாடுகள் ஒழிப்புச் சட்டத்தை' முறைப்படி நிறைவேற்றக் கோரி, 1966 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 21 ஆம் திகதி, இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் ஆதரவில், சகல முற்போக்கு சக்திகளையும் ஒன்றிணைத்து, சுன்னாகத்தில் இருந்து ஓர் ஆர்ப்பாட்ட ஊர்வலம், யாழ் நகரை நோக்கிப் புறப்பட்டது.

பொலீசாரின் கடுந்தாக்குதலுக்கு உள்ளாகியும் நிலைகுலையாத இந்த ஊர்வலம், யாழ் நகரை வெற்றிகரமாகச் சென்று அடைந்தது. யாழ் முற்றவெளியில் நடைபெற்ற பொதுக்கூட்டத்தில், தோழர் சண்முகதாசன், "ஒரு கன்னத்தில் அறைந்தால், மறு கன்னத்தைக் காட்டுங்கள் என்பதை விடுத்து, மறு கன்னத்தில் திருப்பி அறையுங்கள்" என்று விடுத்த அறைகூவலுக்கு அமைய, வடபிரதேசமெங்கும் தீண்டாமைக்கு எதிரான நடவடிக்கைகள் தீவிரம் அடைந்தன.

ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் உள்நுழையாதவாறு அடைக்கப்பட்ட ஆலயங்கள் திறக்கப்பட்டன. பல கிராமங்களில்கூட தேநீர்க் கடைப் பிரவேசங்கள் நிகழ்ந்தன. சங்காளை - நிற்சாமம், கரவெட்டி-கன்பொல்லை, நெல்லியடி, சுன்னாகம், காங்கேசன்துறை, மட்டுவில், மாவிட்டபுரம், கொடிசாமம் உட்பட பல இடங்களில் போராட்டங்கள் வெடித்தன.

இப்போராட்டங்கள் குறித்து, இலங்கை வானொலி மெளனம் சாதித்த வேளைகளில், பீக்கிங் வானொலி உண்மை நிலை குறித்துத் தொடர்ந்து செய்திகளை ஒலிபரப்பியது. இலங்கைப் பாராளுமன்றத்திலும், இப்போராட்டங்கள் குறித்த விவாதங்கள் குடுபிடித்தன.

சீனச் சார்பு என்று சொல்லப்பட்ட தோழர் என். சண்முகதாசன் தலைமையிலான இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, 1971 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம், விஜயவீராவினால் தொடங்கப்பட்ட காட்டிக் கொடுப்பிலான கிளர்ச்சியினால், கடுமையான பாதிப்புக்கு உள்ளானது.

தோழர் சண்முகதாசன், காந்தி அபயசேகரா, கே. டானியல் மற்றும் முன்னணித் தோழர்களும் சிறையிடப்பட்டனர். கட்சியின் வட பிரதேசத் தலைவர்கள் தலைமறைவு வாழ்க்கையை மேற்கொண்டனர். கட்சி அலுவலகங்கள் சிதறடிக்கப்பட்டன. அரசு, சந்தர்ப்பவாதிகளைப் பயன்படுத்தி, கட்சியைச் சிதறடித்தது.

சிறை மீண்ட சண்முகதாசன், கே. டானியல் மற்றும் தென் இலங்கைத் தோழர்களும், கட்சியையும், தொழிற்சங்கத்தையும் மீண்டும் புனரமைத்துக் கொண்டனர். சீனக் கலாசாரப் புரட்சி நடைபெற்ற

காலத்திலேயே, தலைவர் மாவோவை, தோழர் சண்முகதாசன் பீகிங் சென்று சந்தித்துப் பேசியவர். 'சண்'னின் கருத்துகளுக்கு, உலகப் பொதுவுடைமைவாதிகளிடத்து பெருமதிப்பு உண்டு.

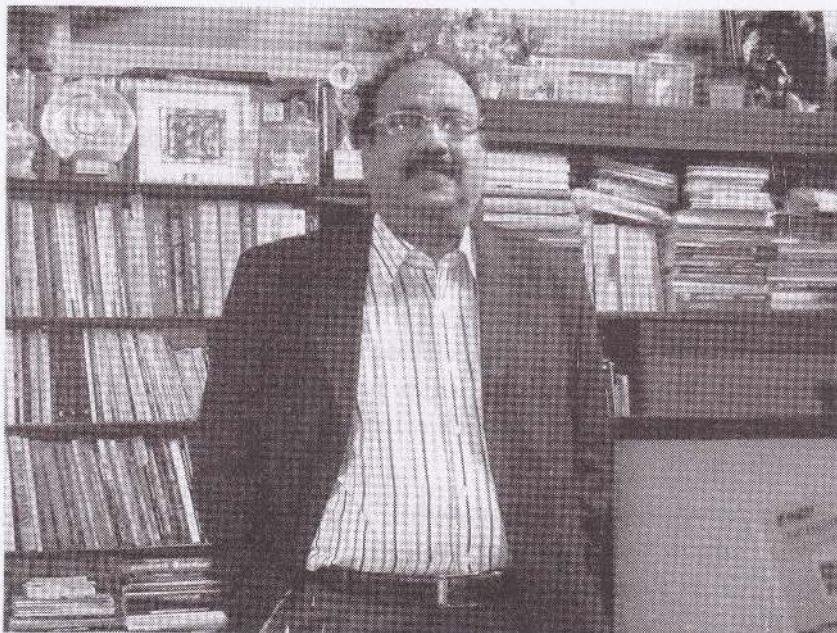
முற்போக்குச் சக்திகள் யாவரையும் ஒன்றிணைத்து, 'தீண்டாமை ஒழிப்பு வெகுஜன இயக்கம்' அமைக்கப்பட்டது. தோழர் என். சண்முகதாசன் தலைமையிலான, கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் ஆதரவுடன் இந்த இயக்கம் பல வெற்றிகளைப் பெற்றது. முன்னணிப் படைப்பாளிகள் பலரும், இதற்கு ஆதரவு அளித்தனர். புகழ்பெற்ற கவிஞர்களான சில்லையூர் செல்வராசன், முருகையன், சுபத்திரன், புதுவை இரத்தினதுரை, முருகு கந்தராசா, நல்லை அமிழ்தன், திருமலை நவம், நந்தினி சேவியர், தில்லை முகிலன், திருகோணமலைக் கவிராயர் மற்றும் எனது கவிதைகள், இத்தகைய போராட்டங்களுக்கு உணர்வு ஊட்டின. உந்துசக்தியாக அமைந்தன.

1974-ஆம் ஆண்டு, முற்போக்கு எழுத்தாளர் சக்திகள் யாவையும் ஒன்றிணைத்து, புரட்சிகர எழுத்தாளர் மாநாடு திருகோணமலையில் நடைபெற்றது. இம்மாநாட்டை ஒழுங்குபடுத்துவதில், இளந்தலைமுறையினரான நல்லை அமுதன், புதுவை இரத்தினதுரை, திருமலை நவம் ஆகியோருடன், நானும் சேர்ந்து உழைத்தோம்.

கே. டானியல், சில்லையூர் செல்வராசன், என். கே. ரகுநாதன் ஆகியோர் மாநாட்டின் தலைமைக் குழுவில் இருந்து நெறிப்படுத்தினர். இம்மாநாட்டில், செ. கணேசலிங்கனும் பங்கு பற்றினார். நூற்றுக்கணக்கான இளந்தலைமுறை எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்களை, இம்மாநாட்டின் மூலம் ஒருங்கிணைக்க முடிந்தது.

எழுபதுகளின் தொடக்கத்தில் 'வட இலங்கை சர்வோதயத்' தொண்டர் க. திருநாவுக்கரசு, 'கிராம சுயராஜ்யம் பொருளாதார மேம்பாடு - சிரமதானம்' என்ற நோக்கத்தின் அடிப்படையில், பல நற்பணிகளைத் தொடங்கினார். அவ்வேளை, ஆயிரக்கணக்கான முருங்கைத்தடிகளைக் கொண்டு வந்து, தீவுப்பகுதியெங்கும், குறிப்பாக புங்குடுதீவில் வழங்கினார்.

முன்பு, யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்துதான், புங்குடுதீவுக்கு முருங்கைக்காய் கொண்டு வந்து விற்பனை செய்வார்கள். ஆனால், திருநாவுக்கரசின் பணியினால், ஒரு சில ஆண்டுகளிலேயே புங்குடுதீவில் இருந்து சுவைமிக்க, நீண்ட முருங்கைக் காய்கள் யாழ்ப்பாணம் சந்தைக்குச் செல்லும் நிலை ஏற்பட்டது. அன்று திருநாவுக்கரசு ஆரம்பித்த 'தீவகம்' பத்திரிகையிலும் பங்களித்தேன்.

அன்று திருநாவுக்கரசின் பணிகளில் சேர்ந்து உழைத்ததை எண்ணுகையில் எனக்குப் பெருமகிழ்வே.

சித்த ஆயுர்வேத வைத்தியத் துறையில் ஈடுபட்டு இருந்த நான், எழுபதுகளின் பிற்பகுதியில், 'வாகை' என்ற இலக்கிய சஞ்சிகையை வெளியிட்டேன். அவ்வேளை உருவாக்கப்பட்ட 'மக்கள் கலை இலக்கியப் பெருமன்ற'த்தின் செயலாளராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டேன். இதன் தலைவராக கே. டானியல் விளங்கினார். இம்மன்றத்தின் சார்பில், வெளியிடப்பட்ட 'மக்கள் இலக்கியம்' என்ற சஞ்சிகை வெளியீட்டிலும் பங்களித்தேன்.

1981 ஆம் ஆண்டு தை மாதம், 'சென்னை கிறித்தவ இலக்கிய சபை' நடத்திய, 'வறுமையும், சாதியமும்' என்ற தலைப்பிலான கருத்தரங்குக்கு, இலங்கையில் இருந்து பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி, கே. டானியல், டொமினிக் ஜீவா ஆகியோருடன் நானும் அழைக்கப்பட்டு இருந்தேன். இக்கருத்தரங்கில் பங்கு பற்றியபின், தஞ்சை பிரகாஷ் அழைப்பின் பேரில், தஞ்சாவூர் சென்றோம். அவ்வேளை, கீழ்வெண்மணியில் 44 பேர் உயிருடன் கொளுத்தப்பட்ட கொடுமை நிகழ்ந்த இடத்துக்குச் செல்ல வேண்டும் என டானியல் வலியுறுத்தினார். தஞ்சை பிரகாஷ், சி. எம். முத்து ஆகியோருடன் நாங்கள் சென்றோம். அங்குள்ள மக்களோடு நீண்ட நேரம் கலந்துரையாடினோம்.

சீனாவில் மாவோவின் மறைவுக்குப் பின்பு, டெங்சியாவோபிங்கினால் முன்வைக்கப்பட்ட திரிபுவாதக் கொள்கைகள், 'மூன்று உலகக் கோட்பாட்டு' விளக்கங்களை, இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சி நிராகரித்து, உலகப் பொதுவுடமைத் தோழர்களுக்கும் தெரிவித்துக் கொண்டது.

சந்தர்ப்பவாதிகளின் நடவடிக்கைகளாலும், இனவாத உக்கிரத்தாலும் கட்சியின் வளர்ச்சி பின்தங்கியது.

1983 ஆம் ஆண்டு, ஐக்கிய நாடுகள் தொண்டர் சபையினால், (United Nation Volunteer) சமூக அபிவிருத்தி - மூலிகை மருத்துவத்துக்காக, இலங்கையில் இருந்து யான் தெரிவு செய்யப்பட்டு, பிலிப்பைன்ஸ் நாட்டுக்கு அனுப்பப்பட்டேன். அந்த நாட்டின் வடபகுதியில், 'அப்ரா மாவட்டத்தில், ஒரு மாதம் மூலிகை மருத்துவ அபிவிருத்திப் பணியில் ஈடுபட்டேன்.

இம்மாவட்டத்தில், சில இடங்களில், கம்யூனிஸ்ட் கெரில்லாக்களான, புதிய மக்கள் படையினரின் (New People Army - N.P.A) கெரில்லாப் போராட்டம் நடைபெற்றுக் கொண்டு இருந்தது. நெருக்கடியான நிலையில் அங்கு கடமை ஆற்றினேன். பின்னர், மிகவும் நெருக்கடி மிக்க, பிலிப்பைன்ஸ் தெற்குப் பகுதியான, மேற்கு மின்டனாவோ மாநில சுயாட்சி அரசின் அழைப்பின் பேரில், அங்கு சென்று, சுமார் ஓராண்டு காலம் கடமை ஆற்றினேன்.

அம்மாநிலத்தில்தான், முஸ்லிம் மக்களது 'மோரோ தேசிய விடுதலை முன்னணி'யினரின் (Moro Nation Liberation Front - M.N.L.F) போராட்டம் சில மாவட்டங்களில் தீவிரம் அடைந்து இருந்தது. அம்மக்களுக்கென அமைக்கப்பட்ட சுயாட்சி அரசின் மூலிகை மருத்துவ அபிவிருத்திப் பணிக்கெனவே நான் அழைக்கப்பட்டு இருந்தேன். அங்கு பல்கலைக்கழகங்கள், வைத்தியசாலைகள், கல்லூரிகள், நகரசபை, கிராம சபை, பாடசாலைகள் பலவற்றிலும் மூலிகை மருத்துவக் கருத்தரங்குகளை நடத்தி, மூலிகைத் தோட்டங்கள் உருவாக்க ஒத்துழைப்பு நல்கினேன்.

'சம்போங்கா' (Zamboanga) நகரில் உள்ள பெரிய தனியார் மருத்துவமனையான, 'பிரண்ட்' (Brent) மருத்துவமனை - தாதிகள் பயிற்சிக் கல்லூரியில், மூலிகை மருத்துவத் தொடர் கருத்தரங்குகளை நடத்தினேன். இவற்றில், டாக்டர்கள், தாதிகள், மருத்துவ மாணவர்கள், ஊழியர்கள் பலர் கலந்து கொண்டனர். அரசு தொலைக்காட்சி - வானொலி, First United Broadcasting Corporation - FUBC, எனது மூலிகை மருத்துவ விரிவுரைகளை, தொடர்ந்து ஒலி - ஒளிபரப்புச் செய்தன.

1984 ஆம் ஆண்டின் இறுதிப்பகுதியில், நான் நாடு திரும்ப இருந்த வேளையில், அம்மாநில முதல்வர், தமது பெயரால் வழங்கப்படும் விருதினை எனக்கு வழங்கிச் சிறப்பித்தார். இவ்விருது, பொதுவாக வெளிநாட்டினருக்கு வழங்கப்படுவது இல்லை. ஆனாலும், எனது சேவையினைச் சிறப்பிக்கும் வகையில், அந்த விருதை வழங்கினார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பிலிப்பைன்சின் பிரபலமான தேசியத் தினசரிகளுள் ஒன்றான 'The Morning Times' என்ற நாளேடு, எனது விரிவுரைகள் சம்பந்தமாக, முதல் பக்கத்தில் பல முறை செய்திகள் பிரசுரித்தும், ஒருமுறை ஆசிரியர் தலையங்கம் எழுதியும் பாராட்டி உள்ளது.

பிலிப்பைன்ஸ் தேசியத் தொண்டர் சேவை நிறுவனத்தின் இயக்குநர், மேற்கு மின்டனாவோ மாநில முதல்வர் மற்றும் அரச நிர்வாக இயக்குநர்கள், சம்போங்கா நகர நாடாளுமன்ற உறுப்பினர், மாநகர மேயர் மற்றும் நகரசபை தலைவர்கள் உட்பட பலர் எனது பணிகளைப் பாராட்டி நற்சான்றிதழ்கள் வழங்கி உள்ளனர்.

பிலிப்பைன்ஸில் இருந்து நாடு திரும்பியபோது நாட்டில் பல மாற்றங்கள் இடம் பெற்றிருந்தன. தமிழ் தேசிய விடுதலைக்கென, பல இயக்கங்கள் உருவாகி இருந்தன. இந்த இயக்கங்கள் யாவும், பின்தளம் எனக் கூறி, இந்தியாவில் ஆயுதப் பயிற்சி பெறுவதிலேயே முனைப்புக் காட்டி நின்றன. ஆனால், ஒரு போராட்டச் சூழ்நிலை ஏற்பட்டால், யுத்தம் கடுமையாகி வந்தால், அரசு பொருளாதாரத் தடையைக் கொண்டு வந்தால், பஞ்சப்பட்ட மக்களுக்கு என்ன வழியைக் காட்டுவது என்பது பற்றி யாரும் பெரிதாகச் சிந்திக்கவில்லை. யுத்தக் கடுமையினால் பாதிப்புகள் ஏற்பட்டால், மக்கள் அவசியமான முதல் உதவிகளையாவது தெரிந்து இருக்க வேண்டும். இதுபற்றிக்கூடப் பெரிதாக யாரும் அக்கறைப்படவில்லை.

ஓர் இயக்கப் பிரமுகருடன் பேசியபோது, யாழ் பல்கலைக்கழக மருத்துவ பீடத்துடன் பேச வருமாறு அழைத்தார். யான் மறுத்து விட்டேன். சித்தமருத்துவத் துறையை, யாழ் பல்கலைக்கழக மருத்துவப் பீடத்துடன் இணைக்க மறுப்புத் தெரிவிப்பவர்கள் அம்மருத்துவ பீடத்தினர். 'வெள்ளைக்கோட்டு' அணியும் கனவுகளுடன் உள்ள அலோபதி மருத்துவ மாணவர்கள்; சித்தமருத்துவத்தை ஏளனமாக நோக்குபவர்கள். அவர்களுடன் தமிழர் மருத்துவம் குறித்துப் பேசிய பயன் என்ன..? இன்றும் கூட யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் சித்த மருத்துவத்துறை, கலைப்பீடத்தின்கீழ், ஒரு தனிப்பிரிவாகவே இயங்குவதாகத் தெரிய வருகின்றது.

இது சம்பந்தமாக, யான் பலருடனும் கலந்து உரையாடினேன். வீடுகள்தோறும், 'பஞ்சந்தாங்கி' எனப்படும் முருங்கை வளர்க்கப்பட வேண்டும்; கிராமத்துத்தோட்டங்களில், வளவுகளில், கீரை வகைகள் வளர்க்கப்பட வேண்டும்; தமிழர்தம் மருத்துவமான சித்த மருத்துவ அறிவினை, மக்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும்; மருத்துவமனைகளில் மருந்துத் தட்டுப்பாடு, ஏன்.. காயத்துக்குக் கட்டும் 'பேன்டேஜ்' கூடக் கிடைக்க முடியாத சூழ்நிலையில், எம் தாய்மார்களுக்குத் தெரிந்த வீட்டு மருத்துவ அறிவினை, ஒவ்வொருவருக்கும் அறிவுறுத்த வேண்டும் என வலியுறுத்தினேன்.

சித்த மருத்துவ அறிஞர்கள் சிலருடன் கலந்துரையாடி, 'மூலிகை மருத்துவ ஆராய்ச்சிச் சபை'யை உருவாக்கி, அதன் சார்பில், 'மூலிகை' என்ற ஒரு சஞ்சிகையைத் தொடர்ந்து வெளியிட்டேன். இச்சஞ்சிகை, ஆரம்ப சுகாதாரத் தொண்டர்கள் மூலம் கிராமங்களில் வீடுகள் தோறும் வழங்கப்பட்டது. இச்சஞ்சிகையில், நாட்டின் நிலைமை குறித்து விளக்கி, முதலுதவி, ஆரம்ப சுகாதாரம், சித்த மருத்துவத்தின் சிறப்பு ஆகியன குறித்து விளக்கங்கள் வெளியாகின.

'நோய் நீக்கும் மூலிகைகள், ஆரோக்கிய வாழ்வுக்குச் சில ஆலோசனைகள்' ஆகிய நூல்களையும் வெளியிட்டேன். இப்பணியினை, நல்லிதயங்கள் பல பாராட்டியதை என் நெஞ்சம் மறக்காது.

1986 ஆம் ஆண்டு, கடும் நோயுற்றிருந்த தோழர் டானியலை, மருத்துவ சிகிச்சையின் பொருட்டுத் தமிழகம் அழைத்து வந்தேன். அவரது கண் பாதிப்புகளுக்கு, மதுரை அரவிந்த் கண் மருத்துவமனையில் சிகிச்சை அளிக்கப்பட்டது. நீரிழிவு நோயின் கடுமையான தாக்கத்துக்கு உட்பட்டு இருந்தார். அதற்கான சிகிச்சையைத் தஞ்சாவூரில் உள்ள தனியார் மருத்துவமனையில் பெற்றுக்கொண்டு இருந்தார். பேராசிரியர் அ. மார்க்ஸ், பொ. வேல்சாமி உட்படப் பலர் உதவி செய்து வந்தனர்.

தோழர்களின் அழைப்பின்பேரில், புதுச்சேரி, கும்பகோணம், சென்னை உட்பட பல இடங்களுக்குச் சென்று, இலக்கியக் கருத்தரங்குகளில் உரையாற்றினோம்.

1986 ஆம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் 23 ஆம் திகதி, தஞ்சாவூரில் தோழர் டானியல் இயற்கை எய்தினார். அவரது மறைவு என்னை மிகவும் பாதித்தது. அவரது சுயசரிதைக் கட்டுரை ஒன்றினை, 'என் கதை' என்ற பெயரில் யாழ் நகரில் வெளியிட்டேன். இதன் பிரதிகள், ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் வழங்கப்பட்டன. அத்துடன், அவர் குறித்து பலர் தெரிவித்த

கருத்துகளைத் தொகுத்து, 'நல்ல மனிதத்தின் நாமம் டானியல்' என்ற நூலையும் வெளியிட்டேன்.

ஆளணிப் பயிற்சித் திணைக்களத்தில், பதிப்பாசிரியராகக் கடமையாற்றி வந்த நான், நாட்டின் சூழ்நிலை, நெருக்கடிகள் காரணமாக, 1991 ஆம் ஆண்டு புலம் பெயர்ந்து, பிரான்ஸ் நாடு சென்றேன். அவ்வேளை, அங்கு நண்பர்கள் எஸ். எஸ். குகநாதன், எஸ். கே. காசிலிங்கம், எஸ். பாலச்சந்திரன் ஆகியோர் சேர்ந்து, 'ஈழநாடு' என்னும் பத்திரிகையை பாரிசில் வெளியிட்டு வந்தனர். அப்பத்திரிகையில், இலக்கியப் பகுதி சிறக்க ஒத்துழைப்பு வழங்கினேன். பின்னர், நண்பர் எஸ். கே. ராஜென், ஸ்ரீதரன், எஸ். கே. பஞ்ச ஆகியோரின் முயற்சியில் தொடங்கப்பட்ட 'ஐரோப்பா முரசு' என்ற பத்திரிகையின் ஆசிரியராகச் சில காலம் கடமை ஆற்றினேன்.

நண்பர் எஸ். எஸ். குகநாதனின் ரஜனி பதிப்பகத்தின் சார்பில், எனது கவிதைகள் தொகுக்கப்பட்டு, கரும்பனைகள், சிகரம் ஆகிய கவிதைத் தொகுதிகள் வெளியிடப்பட்டன. பின்னர், இது ஒரு வாக்குமூலம் எனும் கவிதைத் தொகுதியினையும் வெளியிட்டேன். 'ஐரோப்பிய - கீழைத் தேசத் தொடர்பு மையம்' என்ற சங்கத்தின் சார்பில், பல நூல்களைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டேன்.

என்னை மிகவும் பாதித்த, சீனாவிலும் இலங்கையிலும் தமிழ்ப் பணியாற்றிய தோழர் வி. சின்னத்தம்பியின் நினைவாக, அவர் எழுதிய 'கம்யூனிச இயக்க வளர்ச்சியில் தமிழ்ப்பெண்கள்' என்ற சிறுநூலையும் வெளியிட்டேன். இந்நூல், அண்மையில் கொழும்பில், 'கொழுந்து' பிரசுரமாக மறுபதிப்பு கண்டது.

பிரான்ஸ் நாட்டின் துலூஸ் (Toulouse) மாநகரில், 'இயற்கையும் உடல்நலமும்' என்ற தலைப்பில் நடைபெற்ற கருத்தரங்கு ஒன்றில், சித்த ஆயுர்வேதம் குறித்து, விரிவுரையாற்ற அழைக்கப்பட்டேன். அதைத் தொடர்ந்து, La Depeche என்ற, பிரான்ஸ் நாட்டின் தென்பகுதியில் முதல் இடம் வகிக்கின்ற நாளேட்டில், 'இன்றைய பிரமுகர்' (L'homme de jour) என்ற தலைப்பில், என்னுடைய பேட்டியை வெளியிட்டுச் சிறப்பித்தனர். பின்னர், 'பாரிஸ் ஈழநாடு' பத்திரிகையும் செய்தி வெளியிட்டது.

எனது மூத்த சகோதரர் நாவேந்தனின் சில நூல்களையும், பதிப்பித்து வெளியிட்டேன். 2006 ஆம் ஆண்டு, 'இளங்கோவன் கதைகள்' என்னும் பெயரில், பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பியின் முன்னுரையுடன் எனது சிறுகதைத் தொகுதி வெளியானது. இது, இலங்கை இலக்கியப் பேரவை - இலக்கிய வட்டத்தின் சிறுகதைத் தொகுதிக்கான சிறந்த

விருதைப் பெற்றது. இத்தொகுதியின் அறிமுக விழாக்கள், ஐரோப்பிய நாடுகளிலும், கனடாவிலும் நடைபெற்றன.

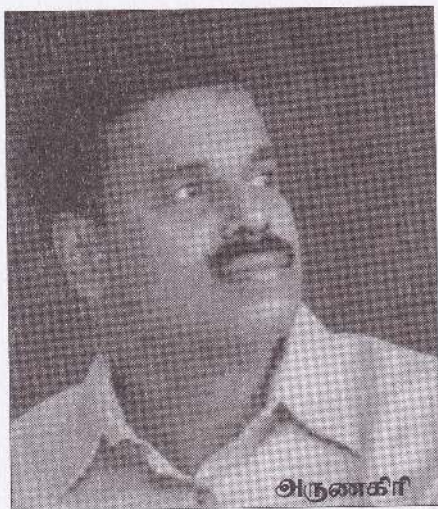
என் நெஞ்சத்தில் இடம் பெற்ற மண்ணின் மைந்தர்களைப் பற்றி, யான் எழுதிய கட்டுரைகளைத் தொகுத்து, 'மண் மறவா மனிதர்கள்' என்ற பெயரில் வெளியிட்டேன். இந்நூலின் வெளியீட்டு விழா, பாரிஸ் நகரில் பெரிய அளவில் நடைபெற்றது. அண்மையில், இந்நூலின் அறிமுக விழாக்கள், கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத்திலும், யாழ்ப்பாணத்திலும், சென்னையிலும் நடைபெற்றன. தற்போது, எனது மூன்று நூல்கள், ஒரு சிறுகதைத் தொகுதி, தமிழர் மருத்துவம் குறித்த ஒரு நூல், ஒரு கட்டுரைத் தொகுதி, சென்னையில் அச்சாகிக் கொண்டு இருக்கின்றன. எனது நாவல் ஒன்றும், கவிதைத் தொகுதியும் விரைவில் அச்சாக உள்ளன.

பல சர்ச்சைகளுக்கு மத்தியில், 2011 ஆம் ஆண்டு, தை மாதம் கொழும்பில் நடைபெற்ற, சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாட்டில், பிரான்சில் இருந்து வந்து, சிறப்புப் பிரதிநிதியாகக் கலந்து கொண்டேன். இம்மாநாட்டில், இந்தியாவின் பிரபல நாவலாசிரியர்களில் ஒருவரான கு. சின்னப்பாரதி, தோப்பில் முகமது மீரான் மற்றும் சிறு சஞ்சிகைகளின் ஆசிரியர்கள் உட்பட பலர் தமிழகத்தில் இருந்து வந்து கலந்து கொண்டனர்.

இம்மாநாட்டுக்குத் தமிழகத்தில் இருந்தும் மற்றும் சில நாடுகளில் இருந்தும் பிழையான விளக்கத்தின் அடிப்படையில் ஒருசிலர் எதிர்ப்புக்குரல் எழுப்பினர் என்பது தெரிந்ததே. ஆனாலும், அரசின் எந்தவித உதவியும் அற்று, முழுக்கமுழுக்க எழுத்தாளர்களின் பங்களிப்போடு, சிறப்புற அம்மாநாடு நடைபெற்று, சர்வதேசத் தமிழ் எழுத்தாளர் மத்தியில் ஓர் புரிந்துணர்வையும், ஒற்றுமையையும் ஏற்படுத்தியது என்றால் மிகையாகாது.

இந்த விழிப்புணர்வினைத் தொடர்ந்து, 2012 ஜூன் மாதம் கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கம் ஓர் எழுத்தாளர் மாநாட்டினையும், பிரான்சில் உள்ள தமிழ்நாடு - புதுச்சேரியைப் பூர்வீகமாகக் கொண்ட எழுத்தாளர்களும், இலங்கையைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர்களும் சேர்ந்து, ஓர் சர்வதேசத் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் மாநாட்டையும், ஜூலை மாத முற்பகுதியில் நடத்த உள்ளனர்.

ஐரோப்பாவில் குறிப்பாக பிரான்சில் ஐந்து ஆண்டுகளுக்கும் மேல் அகதி அடைக்கலம் பெற்று வசித்தால், அந்நாட்டின் குடியரிமைக்கு விண்ணப்பித்துப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். அந்நாட்டு மக்களுக்கு உரிய

அருணகிரி

சகலவிதமான உரிமைகளையும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

ஆனால், தமிழகத்தில், கடந்த 30 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக அகதியாக வசிக்கும் எம் மக்களின் இன்றைய நிலை என்ன..? இது குறித்தும், மனிதாபிமானக் கண்ணோட்டத்தில் தமிழக அரசியல்வாதிகளும், மக்களும் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என விரும்புகின்றேன்.

ஈழப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தமட்டில், தமிழகத்தில் உள்ள பொதுவான

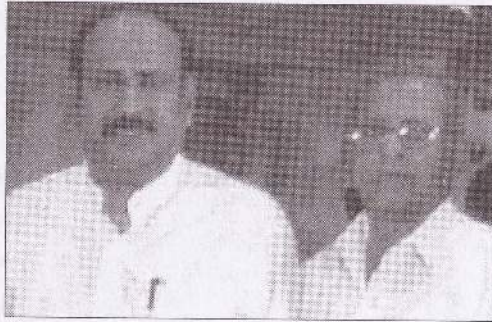
கண்ணோட்டத்துக்கும், இலங்கையில் உள்ள இன்றைய நிலைக்கும் இடையில் ஒரு நுண்ணிய பார்வை தேவை. இலங்கையில் தமிழர்க்கு நடைமுறைச் சிக்கலை ஏற்படுத்தாத வகையில், தமிழ்த் தேசியக் குரல் எழுப்புவோர் செயற்பட வேண்டும். இன்றைய நிலையில் எம் மக்களுக்கு உடனடித் தேவை என்ன என்பதைக் கவனித்து, அவர்களுக்கு உதவுவதுதான் மனிதாபிமானப் பணி ஆகும்.

‘சங்கொலி’
சென்னை

சந்திப்பு : சங்கரன் கோவில் அருணகிரி,
(01. 05. 2012)

தோழமையைப் பெருமைப் படுத்தும் இளங்கோவன்

- கு. சின்னப்ப பாரதி

கொழும்புவில் நடைபெற்ற சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாட்டின் போதுதான் இளங்கோவன் நட்புக் கிடைத்தது. ஒரு இலக்கிய அமர்வில் இளங்கோவனும் மற்றும் சிலரும் பங்கு பற்றினோம். அதில் ஆஸ்திரேலியாவில் வசித்து வரும் நடேசன் என்பவர் மார்க்சியம் என்பது காலாவதியாகிவிட்ட நிலையில் முற்போக்கு இலக்கியம் பற்றிப் பேசுவதில் அர்த்தமில்லை என்ற கருத்துப்பட்ட பேசினார். அம்மாநாட்டில் முற்போக்கு இலக்கியத்துக்கு எதிரான கருத்து கூறியவர்கள் வெகு சிலரே. அந்த அரங்கில் பேசிய இளங்கோவன், நடேசனுக்கு நல்லதொரு பதில் கொடுத்துப் பேசினார். அவர் பேச்சு பக்குவப்பட்ட ஒரு முற்போக்குப் படைப்பாளியின் குரலாக வெளிப்பட்டதில் நான் மிகவும்

மகிழ்ச்சியடைந்தேன். அரங்கு முடிந்த பிறகு அவருக்குக் கை கொடுத்து வாழ்த்துத் தெரிவித்தேன்.

அவரிடம் தொடர்ந்து பேசும்பொழுது இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சண்முகதாசன் பிரிவில் (மாவோ சார்பு) உறுப்பினராக இருந்தவர் என்றும், பிரபல நாவல் ஆசிரியர் டானியலின் நெருங்கிய தோழர் என்றும் சித்த -ளள ஆயுர்வேத வைத்தியத்தில் புலமை மிக்கவர் என்றும், ஐக்கிய நாடுகளின் தொண்டர் நிறுவனத்தில் (U.N.V.) வெளிநாட்டு சேவைக்கென ஈழத்தில் இருந்து தெரிவு செய்யப்பட்டு மணிலாவுக்கு அனுப்பப்பட்டவர் என்றும் அறிந்தேன்.

இதற்கு மேலாக ஒரு பத்திரிகையாளராகவும், சிறுகதை, கட்டுரை ஆசிரியர் என்பதும் அறிய முடிந்தது.

இளங்கோவன், கலாநிதி, பாலசுப்பிரமணியன், கலாநிதி கோவிந்தசாமி, கு. சின்னப்பாரதி

அவருடைய கருத்துக்களும், செயல்பாடுகளும் கிட்டத்தட்ட என்னுடன் இசைந்திருப்பதை உணர்ந்தேன். எங்கள் நட்புணர்வு என்பது மார்க்சிய புரிதலின் அடிப்படையில் வளரக்கூடியது என்பதை அப்பொழுதே உணரத் தலைப்பட்டேன்.

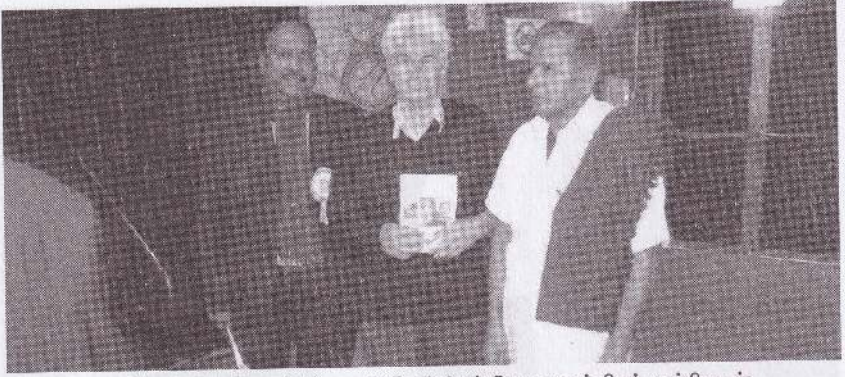
மாநாடு முடிந்தவுடன் அவர் தன் முகவரி அட்டையை என்னிடம் கொடுத்துவிட்டு, என் முகவரியையும் பெற்றுக்கொண்டு விடைபெற்றார்.

பிறகு கிட்டத்தட்ட ஆறு மாத காலம் அவரிடமிருந்து கடிதமோ, தொலைபேசித் தொடர்போ இல்லை. மாநாட்டில் சந்தித்த இலக்கிய நண்பர்கள் பலரும் என்னுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்தனர். ஆனால் இளங்கோவனிடமிருந்து எந்தத் தொடர்பும் இல்லை.

திடீரென்று ஒரு நாள் “நான் பாரிஸ் இளங்கோவன் பேசுகிறேன்” என்ற குரல் ஒலித்தது. “நான் தற்பொழுது சென்னைக்கு வந்திருக்கிறேன். உங்களைச் சந்திக்க வேண்டும். ஊருக்கு வரவா?” என என்றார். வாருங்கள் என்று கூறினேன். அதுபோலவே வந்துவிட்டார். என் வீட்டிலேயே தங்க வைத்துவிட்டேன்.

பல்வேறு நெருக்கடிகளினால் தொடர்புகொள்ள முடியவில்லை என்றும் கூறி வருத்தம் தெரிவித்துக் கொண்டார்.

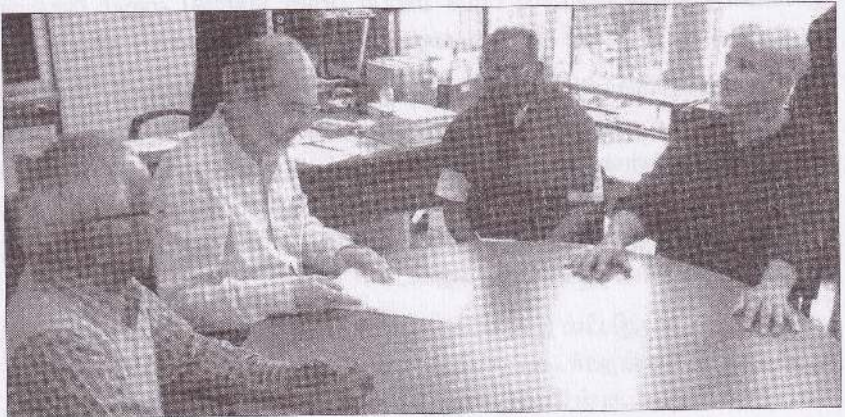
தான் எழுதியுள்ள மூன்று நூல்களுக்கு நல்ல பதிப்பாளர் ஒருவரை ஏற்பாடு செய்து கொடுக்கும்படி கேட்டுக் கொண்டார். அதன்படி ஏற்பாடு செய்து கொடுத்தேன். அவர் சிறுகதை நூலொன்றுக்கும் அணிந்துரை எழுதிக் கொடுத்தேன். வந்த பணிகளை முடித்துக் கொண்டு பாரிஸ் போய்ச் சேர்ந்தவுடன் தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டு என் ஒத்துழைப்புக்கு நன்றி கூறினார்.

பிரான்ஸ் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி இலக்கியச் செயலாளர் பியர் மார்சியுடன்.

அவர் மனைவி சிறுவர் இலக்கிய எழுத்தாளர் என்பதை என்னிடம் கூறவில்லை. மனைவியின் நூலைச் சின்னப்பப்பாரதி இலக்கிய அறக்கட்டளைப் பரிசுக்காக அனுப்பி வைத்திருக்கிறார். அது எனக்குத் தெரியாது. சிறுவர் இலக்கியத்துக்கான தேர்வாளர் சி. க. கருப்பண்ணன். அவர் இரண்டு பேர்களுடைய நூல்களைத் தேர்வு செய்து அறக்கட்டளைக் குழு முன் வைத்தார். இரண்டையும் குழு ஏற்றுக்கொண்டது. நூலாசிரியர் வாழ்க்கைக் குறிப்பை பார்க்கும் பொழுது தான் அவரின் மனைவியென்று தெரிய வந்தது.

பரிசு அறிவிக்கப்படுவதற்கு முன்பே ஜூலையில் பாரிசில் நடைபெற இருந்த சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாட்டுக்கு நான் அழைக்கப்பட்டிருந்தேன். அப்பொழுது என் 'சங்கம்' நாவல் பிரெஞ்சு மொழி வெளியீடு அம்மாநாட்டில் வெளியிடுவாயிருந்தது. அந்நூலை

பிரான்ஸ் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சர்வதேசத் தொடர்புச் செயலாளர் தோழர் ஜக்பத் உடன் கலந்துரையாடல்.

தோழர் ஜெக்பத் உடன்.

வெளியிடப் பிரெஞ்சு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைமைத் தோழர் யாராவது ஒருவர் வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். அவர்களைச் சந்தித்து நூல் வெளியிட ஒப்புதல் பெறும் பொறுப்பை விழாத் தலைவர் இளங்கோவனிடம் ஒப்படைத்துவிட்டார். இதற்கிடையில் நான் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் தலைவர் தோழர் சீத்தாராம் யெச்சூரிடமிருந்து அறிமுகக் கடிதம் ஒன்று பெற்றிருந்தேன். அதனை பிரெஞ்சு கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைமைக் குழுவிடம் இளங்கோவன் மூலம் கொடுக்கும்படி கூறியிருந்தேன். இளங்கோவன் அக்கடிதத்தை தலைமைக்குழுவைச் சேர்ந்த வெளியுறவுச் செயலர் ஜேக்பத்விடம் (Jacques Fath) சேர்ப்பித்தார். அதற்கமைய மத்தியக்குழுவைச் சேர்ந்த இலக்கியத்துறை செயலர் பியர் மார்சி (Pierr Marcie) எனும் தோழர் மாநாட்டில் நூல் வெளியிட்டு உரையாற்ற அனுப்பிவைக்கப்பட்டார்.

தோழர் பியர்மார்க்சி விழாவிற்கு வந்திருந்து நூலை வெளியிட்டு அரை மணி நேரம் நல்லதொரு நூல் அறிமுக உரை நிகழ்த்தினார். நிகழ்ச்சி முடிந்த பிறகு என்னை கட்சியின் தலைமை அலுவலகத்துக்கு வரும்படி கேட்டுக் கொண்டார். மாநாடு முடிந்தவுடன் என்னை தன் வீட்டுக்கு இளங்கோவன் அழைத்துச் சென்றுவிட்டார். நான் ஊர் திரும்பும்வரை அவர் வீட்டில்தான் தங்கியிருந்தேன்.

குறிப்பிட்ட தேதியில் இளங்கோவன் கட்சி அலுவலகத்துக்கு என்னை அழைத்துச் சென்றார். கட்சியின் தலைமைத் தோழர் ஜேக்பத்வும், பியர்மார்க்சியும் அன்போடு வரவேற்று ஒரு மணி நேரத்துக்கும் மேலாகப் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். உங்கள் நூல் 'சங்கம்'

வெளிப்படுத்தக் கூடிய சமத்துவம். மனிதநேயக் கருத்துக்களைத்தான் நடந்து முடிந்த எங்கள் நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் இடதுசாரிகளான நாங்கள் முன்னெடுத்துப் பிரச்சாரம் செய்தோம். உங்கள் நாவலை எங்கள் கட்சிப் பத்திரிகையான 'ஹுமானிட்டெவில்' விரிவாக அறிமுகப்படுத்துகிறோம். தேசிய நூலகத்திற்கும் பரிந்துரைக்கிறோம். மேலும் கட்சி நடத்தும் மாதாந்தர இலக்கியக் கூட்டத்திலும் விவாதிக்க வைக்கிறோம். இதுபற்றி அனைத்து விபரங்களையும் இளங்கோவன் உங்களுக்குத் தெரியப்படுத்துவார்' என்று தோழமை உணர்வோடு வெளிப்படுத்தினார்கள். 'உரையாடல் பிரெஞ்சு மொழியில் இருந்ததால் இளங்கோவன் மொழி பெயர்ப்பாளராகச் செயல்பட்டுப் பெரிதும் உதவினார். அவரின் தொடர்பில்லை என்றால் பிரெஞ்சு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியுடனான எனது தொடர்பு நிகழும் வாய்ப்பில்லை என்றே கூறலாம்.

அவரும், அவர் மனைவியும் பாரீஸ் நகரின் கட்சிக்கிளையில் உறுப்பினராகச் சேர்ந்து தமிழ் மக்களின் முக்கியமான பிரதிநிதியாகச் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தலைமைத் தோழர்களுடன் நெருக்கமான உறவு கொண்டிருப்பதோடன்றி என் நாவலை பரவலாக கட்சியணிகளிடம் கொண்டு செல்லும் பணியையும் ஆற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்.

சித்தாந்த வழித் தொடர்பு எவ்வளவு வலிமையும் நேசிப்புத் தன்மையும், உதவும் சேவா மனப்பான்மையையும் வளர்த்தெடுக்கிறது என்பதற்கு இளங்கோவன் ஒரு முன் உதாரணமாக விளங்குகிறார் என்றால் மிகையாகாது.

ஈரோடு மக்கள் சிந்தனைப் பேரவைத் தலைவர் ஸ்டாலின் குணசேகரன்,
கு. சின்னப்பாரதி, பாலசுப்பிரமணியன், இளங்கோவன்

நான் அங்கு தங்கியிருந்த நாட்கள் முழுவதும் அவர் மனைவி சகோதரியைப் போல் என் விருப்பத்திற்கேற்ற உணவு தயாரித்து முகமலர்ச்சியோடு உபசரித்த விதம் வாழ்வில் மறக்க முடியாத நிகழ்வெனில் மிகையாகாது.

நான் நாடு திரும்பியவுடன் அவர் மனைவிக்கான எமது அறக்கட்டளை விருதை முடிவு செய்திருந்தபடி அறிவித்தோம். நான் அங்கு இருக்கும் வரை அதுபற்றி அவர்களிடம் கூறவில்லை.

விருது வழங்கும் விழாவிற்கு அவர் மனைவிக்குப் பதிலாக அவர் வந்திருந்தார். அதற்கு முன்னர் அவரின் தேர்ந்தெடுத்த சிறுகதைகளின் இந்தி மொழி பெயர்ப்பின் வெளியீட்டு விழாவை புதுடில்லியைச் சேர்ந்த டாக்டர் பாலசுப்பிரமணியம் ஏற்பாடு செய்திருந்தார். இணைந்து லண்டன் எழுத்தாளர் உதயணன், டென்மார்க் ஜீவகுமாரன் ஆகியவர்களின் இந்திப் பதிப்பு நூல்களும் வெளியிடப்பட்டன.

அக்கதைகள் ஆங்கிலத்திலும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் பிரெஞ்சு மொழி பெயர்ப்புக்கான முயற்சியும் நடைபெற்று வருகிறது. பிரெஞ்சு மொழியில் வந்துவிட்டால் பிரெஞ்சு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தமிழ் எழுத்தாளன் என்கிற சிறப்புமிக்க அங்கீகாரம் காத்திருக்கிறது என்கிற நிகழ்வை எண்ணிப் பார்க்கிற பொழுது மகிழ்ச்சித் துள்ளல் இறக்கை கட்டிப் பறக்கிறது.

நட்பில் தோழமை நட்பென்பதே அலாதியானதுதான். அப்படியொரு நட்பை பெருமைப்படுத்துபவர் தான் தோழர் பாரிஸ் இளங்கோவன்.

- கு. சின்னப்பாரதி

(பிரபல நாவுலாசிரியர்)

நாமக்கல்.

“மக்களோடு எவர் நிற்கிறார்களோ அவர்கள்தான் உண்மையான எழுத்தாளர்கள்”

புலம்பெயர் எழுத்தாளர் வி. ரி. இளங்கோவனுடனான நேர்காணல்

“மக்களோடு எவர் நிற்கிறார்களோ அவர்கள்தான் உண்மையான எழுத்தாளர்கள்” என்கிறார் எழுத்தாளரும் கவிஞருமான வி. ரி. இளங்கோவன். அண்மையில் நடைபெற்ற சர்வதேசத் தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாட்டில் கலந்துகொள்ள வந்திருந்த வி. ரி. இளங்கோவன் எமது அலுவலகத்துக்கும் வருகை தந்திருந்தார். அவரை நேர்கண்ட போதே மேற்படி கருத்தை அவர் தெரிவித்திருந்தார்.

இளங்கோவன் கடந்த 20 வருடங்களாக பிரான்ஸில் வசித்து வருகின்றார். தகவல் திணைக்களம், ஆளணிப் பயிற்சித் திணைக்களம் ஆகியவற்றில் பதிப்பாசிரியராகக் கடமையாற்றியவர். பதினைந்து வயதிலேயே பத்திரிகைத் துறையோடு இணைந்து கொண்டவர். 1966 டிசம்பரில் வீரகேசரியில் தனது சொந்த இடமான புங்குடுதீவு நிருபராக இணைந்து கொண்டார். பின்னர் தினகரன் நிருபராகவும் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனச் செய்தியாளராகவும் பணியாற்றியுள்ளார்.

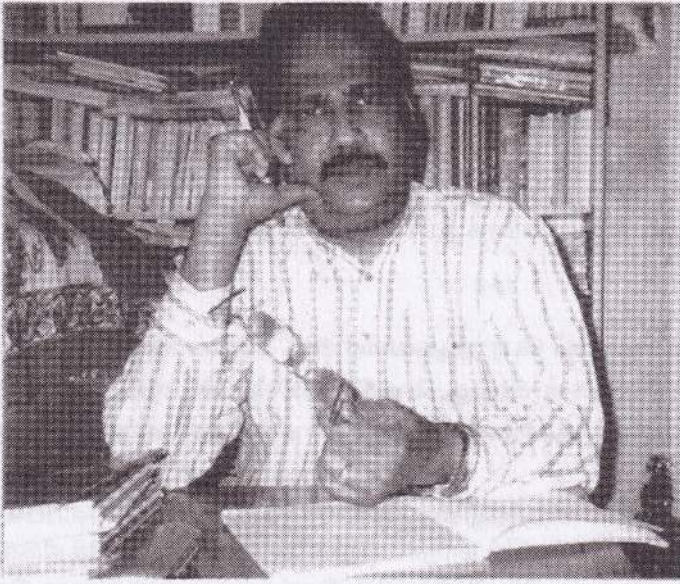
நேர்கண்டவர் : கார்த்திகாயினி சுபேஸ்

அதன் பின்னர் சுன்னாகத்தில் இருந்து வெளிவந்த நம்நாடு பத்திரிகை ஆசிரியராக கடமையாற்றியுள்ளதுடன் வாகை, மூலிகை போன்ற சஞ்சிகைகளையும் வெளியிட்டுள்ளார்.

1983இல் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் ஒரு தொண்டனாகத் தெரிவாகிப் பிலிப்பைன்ஸ் நாட்டில் ஒரு வருடகாலமாக சமூக அபிவிருத்தி, மூலிகை மருத்துவசேவை செய்துள்ளார். அக்காலகட்டத்தின் மேற்கு மின்டனாவோ முதலமைச்சர் விருது 1984ஆம் ஆண்டு இவரது சமூக சேவையைப்பாராட்டி வழங்கப்பட்டது. அவ்விருது வெளிநாட்டவர்களுக்கு வழங்கப்படுவதில்லை. ஆனாலும் இவரது சேவைக்காக அம்மரபையும் மீறி முதல் முதலாக வெளிநாட்டவர் ஒருவருக்கு வழங்கப்பட்ட விருதாக அது அமைந்தது. பல திணைக்கள மேலதிகாரிகளுடைய பரிசுகள், விருதுகள், பாராட்டுக்களை பெற்றவர். பிலிப்பைன்ஸில் வெளிவரும் 'மோர்னிங் டைம்ஸ்' என்ற பத்திரிகை இவரது சேவையைப் பாராட்டி ஆசிரியர் தலையங்கம் எழுதி இருந்தது. பல வெளிநாட்டு சஞ்சிகைகளும் இவர் பற்றி பாராட்டி எழுதியுள்ளன. கே. டானியலுடன் நீண்டகாலம் சேர்ந்தியங்கியவர் என்ற பெருமையும் இவருக்குண்டு. இனி அவரின் நேர்காணலில் இருந்து...

உங்கள் இலக்கிய அனுபவம் பற்றி..?

15 வயது முதல் எழுத்துத் துறையில் ஈடுபட்டு இதுவரை 15 நூல்களுக்கு மேல் எழுதியுள்ளேன். கவிதை, சிறுகதை, கட்டுரைகள் எனப் பலவற்றை எழுதியுள்ளேன். மக்கள் கலை இலக்கியப் பெருமன்றத்தின் செயலாளராகப் பல வருடங்கள் கடமையாற்றி இருக்கிறேன். அதன் தலைவராக விளங்கியவர் மக்கள் எழுத்தாளர் கே. டானியல். டானியலோடு 15 வருடங்களுக்கு மேலாக மிக நெருங்கிப் பழகி இருக்கின்றேன். அவருடைய சகல கலை, இலக்கிய அரசியல் நடவடிக்கைகளோடு நானும் சேர்ந்து செயற்பட்டிருக்கிறேன். இறுதிக்காலத்தில் டானியல் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்த போது, அவரை இந்தியாவுக்கு அழைத்துச் சென்றோம். அவரது தோழர்கள், ஆதரவாளர்கள் மருத்துவ வசதி செய்து கொடுத்தார்கள். அவரைக் கூட நின்று நான் கவனித்துக் கொண்டேன். எதிர்பாராத விதமாக அவர் அங்கு காலமாகிவிட்டார். தோழர்களோடு குறிப்பாக அ. மார்க்ஸின் வீட்டில்தான் அவரது இறுதி அஞ்சலி நிகழ்வுகள் இடம்பெற்றன. இலங்கையில் இருந்து கலந்து கொண்டது நான் மட்டும்தான்.

அதற்கு முன் 1981ஆம் ஆண்டு சென்னை கிறிஸ்தவ இலக்கிய சபை மூன்று நாள் கருத்தரங்கு ஒன்றை நடத்தியது. 'வறுமையும் சாதியமும்' என்ற தலைப்பில் நடைபெற்ற கருத்தரங்கிற்கு இலங்கையில் இருந்து பேராசிரியர் சிவத்தம்பி, டானியல், நான், டொமினிக்ஜீவா ஆகியோர் கலந்து கொண்டிருந்தோம் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

பிரான்ஸில் உங்கள் இலக்கிய முயற்சிகள் பற்றிச் சொல்லுங்கள்?

நான் பிரான்ஸுக்கு போன காலத்தில் 'பாரிஸ் ஈழநாடு' என்ற பத்திரிகை வெளிவந்து கொண்டிருந்தது. அதில் இலக்கியப் பகுதிகளை எழுதி வந்தேன். பின்பு நண்பர்களுடன் சேர்ந்து 'ஐரோப்பா முரசு' என்ற பத்திரிகையை ஆரம்பித்தேன். பொருளாதாரப் பிரச்சனையால் அது இடையில் நின்றுவிட்டது. பின்னர் சிறுவர்களுக்கான சஞ்சிகையை 'பரிசு' என்ற பெயரில் வெளியிட்டோம். எனது மனைவி சிறுவர் பாடல்கள், கதைகள் எழுதுபவர். அவரின் முயற்சியால் அச்சஞ்சிகை வெளிவந்தது. 'சங்கப் பலகை' என்று ஒரு சஞ்சிகையையும் வெளியிட்டோம். பிரான்ஸில் ரி. ஆர். ரி. தமிழ் ஒலி, ரி. ஆர். ரி. தமிழ் ஒளி என்று வானொலி,

தொலைக்காட்சி ஆரம்பிக்கப்பட்டிருந்தது. அந்த வானொலியில் 'சங்கப்பலகை' என்ற ஒரு நிகழ்ச்சியை வாராவாரம் செய்து வந்தேன். தொலைக்காட்சியிலும் இலக்கிய நிகழ்ச்சிகளை நடத்தி வந்தேன். அதன் பிரதான இயக்குநராக எஸ். எஸ். குகநாதன் இருந்தார். பின்னர் அது கைமாறிவிட்டது. அதில் கடமையாற்றியவர்கள் ரி. ஆர். ரி. தமிழ் ஒலி என்ற பெயரில் இப்போதும் இயக்கிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். எனது உடல்நிலை காரணமாக இப்போது நான் ஓய்வு பெற்றுள்ளேன்.

பிரான்ஸைப் பொறுத்தவரை அதிகமான இலக்கிய சஞ்சிகைகள் அங்கு வெளிவருகின்றன. ஆனாலும் அதன் காத்திரம் குறைவாக இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறதே..?

'பிரான்ஸ் சிற்றிதழ்கள்' ஒரு நோக்கு என்ற தலைப்பில் தான் நான் நடந்து முடிந்த மாநாட்டிலும் கட்டுரை சமர்ப்பித்திருந்தேன். ஐரோப்பிய நாட்டிலே பிரான்ஸில் இருந்துதான் அதிகமான இதழ்கள் வெளிவந்துள்ளன.

இன்று கிட்டத்தட்ட ஒன்றரை லட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட இலங்கைத் தமிழர்கள் பிரான்ஸில் வசிக்கின்றார்கள். அங்கு 90-களில் பல இலக்கிய சஞ்சிகைகள் வெளிவந்தன. அதற்குக் காரணம் ஆயுதப் போராட்டத்தின் பாதிப்பு. ஒவ்வொரு குழுவும் தாம் ஆகர்ஷிக்கின்ற இயக்கங்கள் தொடர்பான கொள்கைகளைப் பற்றி அரசியலுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து கலை, இலக்கிய விடயங்களையும் உள்ளடக்கி சஞ்சிகைகளை வெளியிட்டார்கள். 2000-த்திற்குப் பின்பு பல சஞ்சிகைகள் முடங்கிவிட்டன. ஒரு சில சஞ்சிகைகள் வெளிவந்தன. 'எக்ஸில்' என்ற ஒரு சஞ்சிகை வெளிவந்தது. பின்னர் அதிலுள்ளவர்கள் பிரிந்து 'உயிர் நிழல்' என்ற சஞ்சிகையை வெளியிட்டார்கள். கலைச்செல்வன் லட்சுமி ஆகியோரின் முயற்சியால்தான் வெளிவந்தது. கலைச்செல்வன் இறந்துவிட்டார். இடையில் தடைப்பட்டாலும் 'உயிர் நிழல்' இப்போதும் வந்து கொண்டிருக்கிறது. 'ஓசை', 'அம்மா' என்ற சஞ்சிகைகளும் வெளிவந்தன.

'இணையத்தளங்களின் ஆக்கிரமிப்பும் 2000இன் பின் சஞ்சிகை வருகையை குறைத்துள்ளது. 'முற்றம்' என்ற சஞ்சிகை வெளி வருகின்றது. பாண்டிச்சேரி மக்களது கம்பன் கழகம் அங்கு இயங்குகிறது. அது 'கம்பன்' என்ற இதழை வெளியிடுகிறது. இவற்றைத்தான்

வி. ரி. இளங்கோவன்

குறிப்பிட்டுச் சொல்ல முடியும். நான் வெளியிட்ட சஞ்சிகைகளும் 90-களுடன் நின்றுவிட்டன. எக்ஸில், உயிர்நிழல், அம்மா என்பவை கனதியான இலக்கிய சஞ்சிகைகள். உலகம் முழுவதும் உள்ள முன்னணி எழுத்தாளர்கள் அனைவரும் இச்சஞ்சிகைகளில் எழுதி இருக்கிறார்கள்.

புலம் பெயர் இலக்கியம், ஈழத்து இலக்கியத்தில் எவ்வாறான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் என நினைக்கிறீர்கள்..?

சிலர் சொல்கிறார்கள் எதிர்காலத்தில் 'நோபல் பரிசு' பெறுவ தென்றால் அது புலம்பெயர் களத்தில் இருந்துதான் என்று. என்னைப் பொறுத்தவரை அது எந்தளவுக்கு சாத்தியம் என்பது கேள்விக்குறி..? ஏனென்றால் எங்களுடைய தலைமுறையோடு புலம்பெயர் நாட்டில் தமிழில் எழுதுவது சாத்தியமா..? என்றொரு கேள்வி வருகின்றது. நான் தமிழில் எழுதுகின்றேன். ஆனால், என்னுடைய பிள்ளை நிச்சயம் தமிழில் எழுதாது. ஏனென்றால் ஒருவருடைய சிந்தனை மொழியில்தான் அவருடைய ஆற்றல் வெளிப்படும். பிரான்சைப் பொறுத்தவரை தாய்மொழி என்பது சிந்தனை மொழி என்கிறார்கள். அதில்தான் படைப்புகளும் வெளிவரும். எனவே, எமது அடுத்த தலைமுறை நிச்சயமாக அந்தந்த நாட்டு மொழியில்தான் படைப்பைக் கொடுக்க முடியும். ஆனாலும் எல்லா நாடுகளிலும் தமிழ்ப் பாடசாலைகள் இருக்கின்றன. பிரான்ஸில் பல்கலைக்கழகத்துக்குச் செல்லும் முன்னெடுக்கும் சோதனைக்குத் தமிழை ஒருபாடமாக எடுக்கலாம்.

அதற்குப் பல்கலைக்கழக அனுமதிக்கு பத்துப் புள்ளிகள் கூடும். பலர் அப்படி எடுக்கின்றார்கள். ஆனாலும் அந்தப் பிள்ளையால் தமிழில் படைப்பைத் தர முடியுமா என்பது கேள்விக்குறி. ஏனெனில் அதன் சிந்தனை மொழி பிரெஞ்சு. ஆனாலும் ஒரு சில பிள்ளைகள் தமிழில் ஆற்றல் உள்ளவர்களாக உள்ளனர்.

ஆரம்ப காலத்தில் எமது இலக்கியத்தை 'புலம்பல் இலக்கியம்' என்று சொன்னார்கள். இன்னொரு கட்டம் எங்கள் அடுத்த தலைமுறையில் தமிழில் சிந்திக்கின்ற ஒரு சிலரிடம் இருந்தும் தமிழில் நல்ல இலக்கியம் பிறக்கும் சாத்தியம் இருக்கின்றது.

வெளிநாடுகளில், தேசிக்காயை பிழிந்து சாறு எடுத்த பின்னர் சக்கையை எறிவது போல் எம்மவர்களின் உழைப்பு பிழிந்தெடுக்கப்

படுகின்றது. இதனால் இளம்வயதிலேயே எம்மவர்கள் வருத்தக்காரர் ஆகிவிடுகின்றார்கள். ஆனால், எங்கள் பிள்ளைகள் அந்த நாட்டிலே படித்து அந்நாட்டு பிள்ளைகளைவிட திறமையானவர்களாக விளங்குகிறார்கள் என்று சொல்லலாம். ஆகவே, எமது தலைமுறைக்கு அடுத்தடுத்த தலைமுறைப் பிள்ளைகள் எமது உண்மையான பிரச்சனைகளை எழுத்தில் வடித்தால் அது சர்வதேசத் தரம் வாய்ந்த இலக்கியமாக பேசப்படுவதுடன் புகலிட இலக்கியத்தில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தக்கூடிய இலக்கியமாகவும் இருக்கும் என நம்பலாம்.

இங்கு (ஈழத்தில்) வெளிவந்து கொண்டு இருக்கும் சிற்றிதழ்கள் பற்றி உங்கள் பார்வை எப்படி இருக்கின்றது..?

இங்கிருக்கும் இரண்டு சிற்றிதழ்களோடுதான் தொடர்பிருந்தது. இங்கு வந்து பார்த்த பின்புதான் ஏராளமான சிற்றிதழ்கள் வருவதை அவதானிக்க முடிந்தது. மல்லிகை, ஞானம் இரண்டோடும் எனக்கு நீண்ட கால தொடர்பிருக்கிறது. நிறையச் சஞ்சிகைகள் வெளிவருவதைப் பார்க்கச் சந்தோசமாக இருக்கிறது. தாய் ஒரு குழந்தையைப் பத்து மாதம் சுமந்து பெறுவதைப் போன்றதுதான் இதுவும். அவற்றின் மூலம் அவர்கள் எந்தளவுக்கு நட்டப்படாமல் இருக்கிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை.

இன்னொரு விடயம் இலங்கையைப் பொறுத்தவரை படைப்பாளர்கள் நிறையப்பேர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒவ்வொருவருமே காசுகொடுத்து ஒரு சஞ்சிகையை வாங்கினால் நிச்சயமாகச் சஞ்சிகைகள் வளர்ச்சி அடையும். ஆனால், ஓசியில் வாங்கிப் படிப்பவர்களைத்தான் அதிகம் பார்க்க முடிகிறது. மல்லிகை ஜீவா தெருத் தெருவாக அலைந்து மல்லிகை படிப்பவர்களை தேடிச் சென்று கொடுத்தார். இன்று அதன் வெற்றிக்கு அவர் அன்றுபட்ட கஷ்டம் தான் காரணம்.

இங்கு வரும் ஒரு சில சஞ்சிகைகள் அவர்களின் குடும்ப சஞ்சிகையாக இருக்கின்றது. அதாவது பிறந்தநாள், திருமண நாள், வாழ்த்துகள், புகைப்படங்களைப் பிரசுரிப்பது போன்ற குற்றச்சாட்டு ஒரு சிலரால் முன் வைக்கப்படுகிறது. அது பற்றி உங்கள் கருத்து..?

அதில் உண்மையிருந்தாலும் அதுகூட ஒரு மனிதாபிமானம்தான். எல்லாருடையதும் அப்படிப் போடப்படுவதில்லை. ஒரு இலக்கியகாரன் வறுமைப்பட்டு போயிருந்தால் சோம்பியிருந்தால் அவனுக்கு இன்னொரு இலக்கியகாரன் இலக்கிய சஞ்சிகையில் வாழ்த்துச் சொல்லி ஊக்கப்படுத்துவதில் குற்றமில்லை. ஒரு எழுத்தாளன் இறந்தாலும் அவனுக்கு அஞ்சலி தெரிவிப்பது மனிதாபிமானம்.

எதிர்காலத்தில் நீங்கள் வெளியிடக் காத்திருக்கும் நூல்கள் எவை..?

டானியல் பற்றி ஐந்து நூல்கள் வெளியிடத்தக்க விடயங்களை வைத்திருக்கின்றேன். அவருடைய வாழ்க்கை வரலாறு, படங்கள், டானியல் எழுதிய முன்னோட்டங்கள், அவர் எழுதிய பிரசுரமாகாத சில கட்டுரைகள் கூட என்னிடம் இருக்கின்றது. மற்றது என்னுடைய நாவல், கவிதைகள், கட்டுரைகளையும் தொகுத்து நூல்களாக விரைவில் வெளியிட இருக்கிறேன்.

கே. டானியலுடைய எந்த நாவலை நீங்கள் சிறந்தது என்று சொல்வீர்கள்..?

என்னைப் பொறுத்தவரை டானியலின் எல்லாப் படைப்புகளுமே மிகச்சிறந்தவைதான். பஞ்சமர் முதல்பாகம் சாகித்திய மண்டல விருதுபெற்றது. அதன் இரண்டாம் பாகமும் சேர்ந்து இந்தியாவில் வெளிவந்தது. பஞ்சமர் நாவல்தான் பரபரப்பை ஏற்படுத்தியது. யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் இருண்ட பாகம் இருந்தது. அதன் கொடுமைகள், துன்பங்கள் வெளியுலகுக்குத் தெரியாது இருந்தது. அவற்றைத் துணிந்து எழுதிய ஒரு மனிதன் அவர்தான். அதனால் தான் இன்று டானியலுடைய பெயரில் எந்த ஒரு நூலைப் போட்டாலும் விற்றுத் தீர்ந்துவிடும் அளவுக்கு இருக்கிறது. அவரது எல்லா நாவல்களுமே சிறப்பானவை என்றாலும் ஒரு சில விமர்சகர்கள் அவருடைய நாவல்களில் கலைத்துவம், அழகியல் குறைவு எனச் சொன்னார்கள். ஆனாலும் 'கானல்' மிகச் சிறந்த நாவலாக விமர்சகர்களால் கணிக்கப்பட்டுள்ளது. அவரது கதைகள் பல மொழிகளிலும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

உங்கள் கவிதைகளின் பாடுபொருள் பற்றி...?

25க்கும் மேற்பட்ட சிறுகதைகள் எழுதிய போதிலும் கவிதைகளைத்தான் தொடர்ந்து எழுதியுள்ளேன். மக்கள் கலை இலக்கிய பெருமன்றத்தில் டானியலோடு சேர்ந்து இயங்கியபடியினால் எனது கவிதைகள் முழுக்க முழுக்க கிராம மக்களின் பிரச்சனைகள், தீண்டாமைக் கொடுமை பற்றியதாக இருந்தன. டானியலோடு சேர்ந்து, அவர் எதைப் பார்த்தாரோ அவற்றையே தான் நானும் கவிதைகளாக எழுதினேன். பூவோடு சேர்ந்த நாரைப் போல... தீவுப் பகுதியின் குடிதண்ணீர் பிரச்சனைகள் பற்றிய நான் எழுதிய 'குடிநீர்' என்ற கவிதை சிங்களத்திலும் ஆங்கிலத்திலும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. டானியல் பேசும் இடங்களில் எனக்குக் கவிதைகள் படிக்கச் சந்தர்ப்பம் வரும். சிறுகதைகள் ஆரம்பத்தில் எழுதியதோடு விட்டுவிட்டேன். டானியல் எனது கதைகளைப் பார்த்துவிட்டு 'ஆபாசங்கள் அதிகம் வரக்கூடாது' சமூகப் பார்வை இருக்க வேணும். உனக்குக் கவிதைதான் நல்லா வருகுது. கவிதையில் ஈடுபடு' எனச் சொன்னார். அதனால் இடையில் கதையெழுதுவதை நிறுத்திவிட்டேன். பிற்காலத்தில் தான் சில கதைகள் எழுதியுள்ளேன்.

புதுக்கவிதைகளின் வீச்சு அதிகரித்துள்ள இன்றைய நிலையில் அவை மரபுக் கவிதைகளில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துமா..?

மரபு ஒரு காலமும் அழியாது. புதுக்கவிதை எழுதத் தெரிந்தவனுக்கு மரபு நிச்சயமாகத் தெரிந்திருக்க வேணும். மரபு தெரியாமல் மரபை மீற முடியாது. பாரதி மரபைத் தெரிந்துகொண்டுதான் மீறினான். மக்களுக்கு விளங்குவதற்காகத்தான் மரபு மீறப்படுகின்றது. ஆனால் சில புதுக் கவிதைகளுக்கு கருத்தைச் சொல்வதற்கு எழுதியவரே வரவேண்டியநிலை. இன்று புதுக்கவிதை பண்டிதர்கள் இருக்கினம். அவை எழுதும் கவிதைகளுக்கு அவைதான் கருத்தும் சொல்ல வேணும். சில்லையூர் செல்வராசன், சுபத்திரன் முருகையன் கவிதைகள் எளிய தமிழில் மக்களின் பிரச்சனைகளைப் புடம்போட்டு நின்றன. உண்மையான இலக்கியம் களத்தில் இருந்துதான் பிறக்கும் என்பதற்கு

இவர்களுடைய கவிதைகள்தான் சாட்சி. கவிதை என்பது உணர்வில் இருந்து வருவது. அதற்கு வடிவம் இதுதான் என்று வரையறுக்க முடியாது. அதுவே வடிவத்தை எடுத்துக் கொள்ளும். பாரதியாரும் பாப்பாப்பாட்டில் 'மோதி மிதித்துவிடு அவர் முகத்தில் உமிழ்ந்துவிடு' எனச் சொல்லுகிறார்.

சில்லையூர் பகிழ்ச்சியாய் உப்புச்சப்பில்லாத கவிதை இரண்டை நல்ல உதாரணமாகச் சொல்வார்.

'கார் வந்தது

கிரீச்...

படார்...

எங்கும் இரத்தம்

புரட்சி...'

- இது புதுக்கவிதை

'தம்பிவா...

வந்திங்கே உட்கார்

இந்தா பிடி சோடா...

குடி...

சேதி என்ன

சொல்...'

- இது மரபுக் கவிதையாம். இதில் என்ன இருக்கிறது.

ஈழத்து கவிதைகள் பற்றி..?

இலங்கையின் புகழ்பூத்த அத்தனை கவிஞர்களோடும் கவிதை அரங்கம் செய்திருக்கின்றேன். முருகையன், சில்லையூர் செல்வராசன், கந்தவனம், என்.சண்முகலிங்கன், பசீர் காரியப்பர், சம்ஸ், கல்வயல் குமாரசாமி, சொக்கன் மாஸ்டர், நந்தினி சேவியர், புதுவை இரத்தினதுரை எனப் பலரைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லலாம்.

இன்றைய கவிஞர்கள் நிறைய எழுதுகிறார்கள். கருணாகரன் போன்றோர் நன்றாக எழுதுகின்றார்கள். நிறையப் புதுக்கவிஞர்கள் நன்றாக எழுதுகின்றார்கள். இலங்கையில் கவிதைத்துறை ஓங்கி நிற்க காரணம் நான் முன்பு சொன்னது போல் எங்கே போராட்டம் நடக்கிறதோ அங்கேதான் நல்ல இலக்கியம் பிறக்கும். நல்ல இலக்கியம் என்பது

காலத்தால் வாழும். மரணத்துள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும். ஈழத் தமிழர் படைப்புகள் உணர்வுள்ளவை. யதார்த்தமானவை.

நங்கள் பிலிப்பைன்ஸில் சமூக, மருத்துவ பணிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறீர்கள். அதுபற்றிச் சொல்ல முடியுமா..?

முதன் முதலில் ஐக்கிய நாடுகளின் தொண்டனாக மூலிகை மருத்துவப் பணிக்காக இலங்கையில் இருந்து போன தமிழ் ஆள் நான்தான். பிலிப்பைன்ஸில் பத்து வருடங்களுக்கு மேலாக கடமையாற்றும் வாய்ப்பு இருந்தது. ஆனாலும் திருமணம் செய்து ஒரு கிழமையால் போனபடியால் ஒரு வருடம் முடிந்ததும் வந்துவிட்டேன். அந்த ஒரு வருடத்துக்குள் என்னென்ன செய்ய முடியுமோ அவற்றைச் செய்துவிட்டேன். கிராமங்கள் தோறும் மூலிகைத் தோட்டம். பாடசாலைகள் தோறும் மூலிகைத் தோட்டம் அமைத்தல் போன்றவற்றை நடைமுறைப்படுத்தினேன். வடமாநிலத்தில் ஒரு மாதகாலமாக மூலிகைத் தோட்டம் ஆரம்பிப்பதற்கு சகல அலுவல்களையும் செய்துவிட்டு திரும்பினேன். பின்னர் மேற்கு மின்டனாவோ அரசின் அழைப்பின்பேரில் நான் அங்கு போயிருந்தேன். உதாரணத்திற்கு இலங்கையின் வட பகுதியில் போய் இருப்பது மாதிரி, அங்கிருக்கும் தடை செய்யப்பட்ட இடம் உட்பட எல்லா இடங்களுக்கும் நான் போனேன். நிறைய அனுபவங்களைப் போராளிகள், மருத்துவர்களிடம் இருந்து கற்றுக்கொண்டேன். முருங்கைக்காயும் முருங்கைக்கீரையும் எனது அறிமுகத்தால் தான் அங்கு சந்தைக்கு வந்தன.

எனது முயற்சிகளைப் பாராட்டி மின்டனாவோ முதல்வர் விருது கொடுத்து என்னைக் கௌரவித்தார். வழமையாக அவ்விருது வெளிநாட்டவர்களுக்கு கொடுப்பதில்லை. முதல் முறையாக அதனை எனக்கு கொடுத்திருந்தார்கள்.

இங்கு வந்த பின்னரும் எல்லா வீட்டுக்காரரும் முதலுதவி பற்றித் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என வலியுறுத்தினேன். யுத்தம் நடந்தால் குண்டு விழும்போது என்ன செய்ய வேண்டும் என 1985இல் குண்டுவிழ முன்னமே எனது 'மூலிகை' சஞ்சிகை மூலமும் விளக்கிச் சொல்லி இருக்கின்றேன். 1970களில் 'சர்வோதயம்' திருநாவுக்கரசு என்ற மக்கள் தொண்டர் கிளிநொச்சி, தென்மராட்சிப் பகுதிகளிலிருந்து முருங்கைத்தடி, தென்னங்கன்று என்பவற்றை எடுத்து வந்து தீவுப்பகுதியில் விநியோகித்தார். அப்பணியில் அவருடன் சேர்ந்து இயங்கியுள்ளேன்.

ஒரு காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்துதான் தீவுப்பகுதிக்கு முருங்கைக்காய் போகும். எங்கள் முயற்சியால் ஐந்தாறு வருடங்களின்பின் தீவுப்பகுதியில் இருந்து முருங்கைக்காய் யாழ்ப்பாணச் சந்தைக்கு வந்தது. அந்தச் சேவை முக்கியமாக தொண்டர் திருநாவுக்கரசையும் எம்மையும் சாரும். முருங்கை மக்களைப் பஞ்சத்தில் இருந்து காக்கும். சத்துள்ள உணவாகப் பயன்படும்.

இந்நேர்காணல் மூலம் முக்கியமாக நீங்கள் சொல்லவிரும்புவது..?

நான் சர்வதேச எழுத்தாளர்மாநாட்டுக்காகத்தான் வந்தேன். இம்மாநாடு ஒரு புதிய கலாசாரத்தை, புதிய பரிவர்த்தனையை ஒரு சிந்தனையைத் தந்திருக்கிறது. யாருக்கும் பொன்னாடை போர்க்கவில்லை. யார் காலிலும் விழவில்லை. எல்லோரும் சமத்துவமாக நடத்தப்பட்டார்கள். பல படைப்பாளிக்கும் மேடையில் இடம்கொடுக்கப்பட்டது. எந்த அரசியல் தலைவர்களும் வரவில்லை. இதனை அடுத்த கட்டத்துக்கு வளர்த்துச் செல்ல வேண்டும். இதற்கு இங்கே இருக்கின்ற இன்னும் இதுபற்றிச் சிந்திக்காமல் இருக்கின்ற எழுத்தாளர்கள் அனைவருமே முன்வர வேண்டும். எழுத்தாளர் இந்நாட்டின் முதுகெலும்பு என்று சொல்வதை செயலில் காட்ட வேண்டும். இங்கிருக்கும் எழுத்தாளர்களும் வெளிநாட்டில் இருக்கும் எழுத்தாளர்களும் சர்வதேச எழுத்தாளர் ஒன்றியத்துடன் இணைந்து செயற்பட வேண்டும் என்பது எனது விருப்பம். இம்மாநாட்டில் முஸ்லிம் எழுத்தாளர்களும் அதிகளவில் பங்குபற்றியமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. சிங்களப் படைப்பாளிகளுக்கான ஒரு அரங்கையும் இதில் சேர்த்திருக்கலாம் என்பது எனது அபிப்பிராயம். அது இன ஐக்கியத்தையும் புரிந்துணர்வையும் ஏற்படுத்தி இருக்கும். மாநாடு தொடர்பாக எழுப்பப்பட்ட விமர்சனங்கள் எல்லாம் அப்படியே அடங்கிவிட்டன. நற்போக்கு பேசியவருக்கு உண்மை விளங்கும். மக்களோடு எவர் நிற்கிறார்களோ அவர்கள்தான் உண்மையான எழுத்தாளர்கள். அந்த வகையில் டானியல், சில்லையூர், முருகையன், டொமினிக் ஜீவா, நீர்வை பொன்னையன், பெனடிக்ற் பாலன், தெணியான், நந்தினி சேவியர் போன்றோர் மக்களோடு மக்களாய் நின்று இலக்கியம் படைத்தார்கள் - படைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் தான் அவர்களது பெயர்களும், படைப்புகளும் நிலைத்து நிற்கின்றன.

- 'தினக்குரல்'

ஆக்க இலக்கியத்திலும் தமிழர் மருத்துவத்திலும் ஈடுபட்டுழைக்கும் இலக்கியத் தோழன் இளங்கோவன்..!

கவியரசு கண்ணதாசன் பற்றி ஒருசமயம் கலைஞர் கருணாநிதி கவிதை எழுதியபொழுது “யார் அழைத்தாலும் ஓடிப்போகும் செல்லப்பிள்ளை” என்று வர்ணித்தார். எனக்கும் இலக்கியத் தோழன் வி. ரி. இளங்கோவன் குறித்து நினைக்கும்போதும் அந்த வரிகள் நினைவுக்கு வருவது தவிர்க்கமுடியாதது.

கவிஞர்கள் இயல்பிலேயே மென்மையானவர்கள்தான். அதனால் அவ்வப்பொழுது எவருக்கும் செல்லப்பிள்ளையாகிவிடுவார்கள்.

இளங்கோவனை நான் யாழ்ப்பாணத்தில் சந்தித்த காலப்பகுதியில் அவர் சீனச்சார்பு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் முகாமிலிருந்தார்.

சண்முகதாசன்

கொழும்பிலிருந்த தோழர் சண்முக தாசன், யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த மூத்த எழுத்தாளர் கே. டானியல் மற்றும் கட்சித் தோழர் எம். ஏ. சி. இக்பால் ஆகியோருடன் மிக நெருக்கமான தோழமையுடன் இயங்கிக் கொண்டிருந்தார்.

இத்தனைக்கும் இவர் ஆயுர்வேதம் படித்தவர். அத்துடன் பிலிப்பைன்ஸில் ஐ. நா. தொண்டராகப் பணிபுரிந்தவர். இயற்கை வைத்தியத்துறையில் பல நூல்களையும் எழுதியிருந்தவர். மூலிகைகள்

பற்றிய நுண்ணறிவு கொண்டிருந்தவர்.

அத்துடன் சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரை, பத்தி எழுத்துக்கள், விமர்சனங்கள் எழுதியவர்.

கட்சியின் தொண்டனாகவே தோழர்களுடன் ஊர்சுற்றி பணியாற்றியவர். தனக்கென ஒரு 'கிளினிக்கை' அவர் யாழ்ப்பாணத்தில் தொடங்கியிருந்தாலும் பெரும்பாலான நேரங்களில் அவர் நோயாளருடன் நேரத்தைச் செலவிடவில்லை. அவரது வாழ்க்கை கட்சி சார்ந்த தோழர்களுடனும் இலக்கியவாதிகளுடனுமே நகர்ந்தது.

இளங்கோவன் - டானியல்

இளங்கோவன் கலை, இலக்கியக் குடும்பத்திலிருந்து வந்தவர்.

அவருடைய அண்ணன் மூத்த எழுத்தாளர் நாவேந்தன், துரைசிங்கம் மற்றும் ஒரு எழுத்தாளர். சட்டப் பேராசிரியர் தமிழ்மாறன் அரசியல் ஆய்வாளர். இளங்கோவனின் மனைவி பத்மா சிறுவர் இலக்கியம் படைப்பவர். பல நூல்களை எழுதியிருப்பவர். இளங்கோவனின் புதல்வி ஓவியா திரைப்படத்துறையில் ஒரு எடிட்டர்.

எம். ஏ. சி. இக்பால்

1983 ஆம் ஆண்டு தொடக்கத்தில் எமது முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் நாடாளாவிய ரீதியில் பாரதி நூற்றாண்டு விழாவையும் பாரதி நூல்கள் கண்காட்சியையும் ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் ஒளிப்படக்கண்காட்சியையும்

ஏற்பாடு செய்திருந்தது. இக்கண்காட்சிக் குழுவில் நான் இருந்தேன். முதல் விழா கொழும்பில் தொடங்கியது.

முற்போக்கு இலக்கிய முகாம் இரண்டாகப் பிளவுபட்டிருந்த காலம். டானியல், அவரது மச்சான் ரகுநாதன், இளங்கோவன், சில்லையூர் செல்வராசன், புதுவை ரத்தினதுரை, தேவி பரமலிங்கம், பொன். பொன்ராசா, நல்லை அமிழ்தன், நந்தினி சேவியர், டானியல் அன்ரனி, இராஜா தர்மராஜா ஆகியோர் இணைந்து திருகோணமலையில் ஒரு மாநாட்டை நடத்தியிருந்த காலம். அதற்கு எமக்கெல்லாம் அழைப்பு இல்லை. யாழ்ப்பாணத்தில் மல்லிகை ஆசிரியர் இவர்கள் மத்தியில் மிகவும் சிரமப்பட்டுக்கொண்டிருந்தார். முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் யாழ். மாவட்ட செயலாளராக அவர் இருந்தார். அந்தப் பிளவை ஜீவா வரவேற்கவில்லை. இலக்கியவாதிகளிடம் கருத்து முரண்பாடுகள் வந்தால் - அவரவர் தனிப்பட்ட குடும்ப நிகழ்வுகளுக்கும் அழைப்பு அனுப்பத் தவறும் கடும்போக்கும் அப்பொழுது நிலவியது வருத்தத்திற்குரியது.

முற்போக்கு இலக்கிய முகாம் இவ்வாறு பிளவுபட்டிருந்தாலும் அனைவருடனும் நான் சகஜமான உறவைப் பேணிக்கொண்டிருந்த மைக்கு வேறு பிரதேசத்தில் நான் வாழ்ந்ததும் ஒரு காரணம். அத்துடன் தனிப்பட்ட விருப்பு வெறுப்புக்கு அப்பால் இயங்கவேண்டும் என்ற இயல்பில் வளர்ந்துவிட்டமையினால் இந்த முரண்பட்ட சக்திகளுடன் எல்லாம் இணைந்து இயங்கவும் தயாராக இருந்தேன்.

யாழ்ப்பாணத்திலிருக்கும் எழுத்தாளர்களின் ஒளிப்படங்களும் அவர்களின் வாழ்க்கைக் குறிப்புகளும் எமது கண்காட்சிக்குத் தேவைப்பட்டது. ஆனால், எமது சங்கத்துடன் முரண்பட்டுள்ளவர்களிடமிருந்து எவ்வாறு அவற்றை வாங்குவது என்ற கவலை செயலாளர் பிரேம்ஜியிடம் நீடித்தது.

ஜீவா தம்வசம் இருக்கும் படங்களைத் தருவதற்கு ஒப்புக்கொண்டார். ஆனால், மற்றவர்களிடம் தன்னால் பெற்றுத்தரமுடியாது என்று ஒதுங்கிக்கொண்டார். குறிப்பாக அங்கு மாஸ்கோ - பீக்கிங் கம்யூனிஸ்ட் எழுத்தாளர்களிடம் ஆரோக்கியமான தோழமை இருக்கவில்லை.

நான் அந்த சித்தாந்தக் கடலுக்கு செல்ல நேர்ந்தது. எனது தூண்டலில் முதலில் சிக்கியவர் நண்பர் இளங்கோவன்.

வடபகுதி எழுத்தாளர்களின் இந்த புடலங்காய் இசங்கள் பற்றிய கவலை எனக்கு இருக்கவில்லை.

(இளைஞர் இயக்கங்கள் ஆயுதம் ஏந்தியதும் இசங்களும் அங்கு மெளனித்தது என்பது வேறுகதை)

நேரே இளங்கோவனிடமே சென்றேன். அவர் என்னை தமது மனைவியின் கொழும்புத்துறை இல்லத்திற்கு அழைத்துச் சென்று உபசரித்தார்.

நாம் நடத்தும் பாரதி நூற்றாண்டு விழாவுக்கு தமிழ்நாட்டிலிருந்து வரவிருக்கும் எழுத்தாளர்கள் பற்றிச் சொன்னேன். கண்காட்சியின் தேவைபற்றி உணர்த்தினேன். இளங்கோவன் ஊடாக அவரது இலக்கிய தோழர்களை அரவணக்க விரும்பினேன். ஆனால் டானியல் மாத்திரம் படம் தருவதற்கு ஒப்புக்கொண்டார். விழாவுக்கு வரவிருந்த மாக்ஸீய அறிஞர் பேராசிரியர் இராமகிருஷ்ணன், முற்போக்கு எழுத்தாளர் சிதம்பர ரகுநாதன், விவசாய தொழிலாள பாட்டாளி மக்களின் வாழ்வை தொடர்ந்தும் இலக்கியமாக்கிய ராஜம் கிருஷ்ணன் ஆகியோர் பற்றி நன்கு அறிந்தவர் டானியல்.

வரும் விருந்தினர்களிடம் உள்ளூர் பிரச்சினைகளை காண்பித்து அவர்கள் முகம் கோணலாகிவிடக்கூடாது என்ற பெருந்தன்மை டானியலிடம் இருந்தது.

டானியலுடன் நீண்ட காலமாக தோழமை பாராட்டிய இளங்கோவனுக்கும் அந்த இயல்பு இருந்தது. அதனால் அவர் எமக்கு ஆதரவும் ஒத்துழைப்பும் வழங்கினார்.

இலங்கையில் நானும் அவரும் இருந்த காலத்தில் மட்டுமல்ல, பிரான்ஸுக்கு அவர் புலம்பெயர்ந்து சென்ற பின்னரும் எனது நெருக்கமான நண்பராகவே விளங்கினார்.

நாம் 2011 ஆம் ஆண்டில் பல்வேறு வெற்று வேட்டுச் சவால்களுக்கு மத்தியில் கொழும்பில் நடத்திய முதலாவது சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாட்டிலும் கலந்துகொண்டதுடன் தமிழ் அபிமானியும் சிங்கள கனவானும் பதிப்பாளருமான சுமணஸ்ரீ கொடகே ஒழுங்கு செய்த சந்திப்பிலும் - பேராதனை பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியர் துரைமனோகரன் ஏற்பாடு செய்த மாணவர்களுடனான சந்திப்பு கலந்துரையாடலிலும் கலந்துகொண்டவர்.

இளங்கோவன் பீக்கிங் சார்பு இலக்கியவாதிகளுடன் நெருக்கமான தோழமை கொண்டிருந்தாலும், இதர எழுத்தாளர்களுடனும் நட்புறவை பேணி வந்தவர்.

டானியலுடன் இவருக்கிருந்த தோழமையை பார்த்தால் - இவர்

அவரது அந்தரங்கச் செயலாளர் என்றே நாம் மதிப்பிடமுடியும். இறுதியாக டானியல் தமிழகத்திற்கு சிகிச்சைக்கு சென்றபொழுது உடன் சென்றவர் இளங்கோவன். அத்துடன் அவருடைய இறுதிச்சடங்கின் ஏற்பாடுகளையும் முன்னின்று கவனித்தவர்.

தஞ்சாவூரில் பல மாக்ஸீயத்தோழர்கள் அடக்கமான மயானத்திலேயே டானியலுக்கு கல்லறை அமைக்க முன்னின்றனர். தமிழகம் செல்லும்போதெல்லாம் அந்தக்கல்லறையை தரிசிக்கத் தவறாதவர்.

பாரதி கண்ணனை தனது சேவகனாகப்பார்த்தது போல் - டானியலுக்கு எங்கிருந்தோ வந்த தோழன் - சேவகன் - அவரது இறுதிப்பயணம் வரையில் வந்தவன் இந்த இளங்கோவன்.

இலங்கையிலும் தமிழகத்திலும் பல படைப்பாளிகள் தொடக்க காலத்தில் மாக்ஸீயத்தினால் ஆகர்சிக்கப்பட்டவர்களே. அவர்கள் மார்க்கலை தமது நம்பிக்கை நட்சத்திரமாக கொண்டிருந்தாலும் தங்களுக்குள் முரண்பட்டுக்கொண்டுதானிருந்தனர்.

யேசுவும் மார்க்ஸும் யூத இனத்திலிருந்து வந்தவர்கள். இன்று யேசுவால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட மதம் பல்வேறு பிரிவுகளாகியிருப்பது போன்று மாக்ஸீயவாதிகளும் பிளவுபட்டிருக்கின்றனர்.

ஜெயகாந்தனும் மாக்ஸீயம் பேசினார். எஸ். பொன்னுத்துரையும் தன்னை மாக்ஸீயவாதி என்றார். புதுவை ரத்தினதுரையும் தாமும் அவ்வழிதான் என்றார். எழுத்தாளர்கள் மட்டுமல்ல, இடதுசாரி அரசியல் தலைவர்களும் அவ்வாறு மார்க்கலை பின்பற்றினாலும் பிளவுபட்டுத்தான் வாழ்ந்தார்கள்.

உலகத்தொழிலாளர்களே ஒன்றுபடுங்கள் என்ற கோஷத்தின் கீழ் உலகெங்கும் எத்தனை மேதின ஊர்வலங்கள், கூட்டங்கள் நடக்கின்றன. ஆனால், நாட்டுக்கு நாடு அவர்கள் பிளவுபட்டுத்தான் மாக்ஸீயப் பண்டிதர்களாக வாழ்கின்றனர்.

முதலாளித்துவமும் ஏகாதிபத்தியமும் கைகோர்த்து வேடிக்கை பார்க்கின்றன.

நண்பர் இளங்கோவனும் மாக்ஸீயப்பாசறையில்தான் வளர்ந்தார். அத்துடன் ஆயுர்வேத வைத்தியராகவும் விளங்கினார். ஆனால் - அவருக்கு எஞ்சியது இலக்கியவாதி என்ற அடையாளம் மாத்திரமே. அந்த அடையாளத்தை அவர் தக்கவைத்துக்கொள்வதன் மூலம் சாதிக்கலாம்.

இளங்கோவனின் நூல்கள் இந்திய மொழிகளில் குறிப்பாக இந்தியிலும் வெளியாகியிருக்கிறது. இவருடைய சிறுகதைத்தொகுதிக்கு பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பியும் முன்னுரை எழுதியிருக்கிறார்.

இதுவரையில் இளங்கோவன் இலக்கியம், மருத்துவம் சார்ந்த பல நூல்களை வரவாக்கியிருப்பவர். அத்துடன் நில்லாமல் அவ்வப்பொழுது இதழ்களும் நடத்தி நடட்டப்பட்டவர். என்னதான் நடட்டப்பட்டாலும் அதனை ஈடுசெய்ய முயற்சிக்காமல் தொடர்ந்தும் புதிய பெயர்களில் இதழ்களை நடத்தத் தொடங்குவார்.

யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்தகாலப்பகுதியில் அவர் வெளியிட்ட இதழ்களைப்பாருங்கள்.

தமிழன் (1969 - 70) வாகை (1981) மூலிகை (1985 -86) நம்நாடு (1989) இதுதவிர தமது அண்ணன் முத்த எழுத்தாளர் நாவேந்தன் நடத்திய நாவேந்தன் (1970 - 73) சங்கப்பலகை (1998) இவற்றில் நிருவாக ஆசிரியர் .

இலக்கிய ஆர்வம்தான் இதற்கெல்லாம் மூலதனம்.

புலம்பெயர்ந்து பிரான்ஸ்க்குச் சென்ற பின்னரும், தொட்டில் பழக்கம் சுடுகாடு மட்டும் என்ற முதுமொழிக்கிணங்க அங்கு சென்றும் இதழ்கள் தொடங்கினார். சங்கப்பலகை , கவிதை மஞ்சரி, பரிசு (சிறுவர் மஞ்சரி) இவற்றை 1998 ஆம் ஆண்டளவில் நடத்தி ஓய்ந்தாலும் நூல்களை பதிப்பிக்கும் முயற்சியில் இன்றுவரையில் அவர் ஓய்ந்துவிடவில்லை.

இந்த இலக்கியவாதியின் - இடதுசாரித் தோழனின் மறுபக்கம்தான் என்னை மிகவும் கவர்ந்தது. தமிழர் மருத்துவம் அழிந்துவிடுமா...? என்ற கேள்வியுடன் அவர் எழுதியிருக்கும் கட்டுரைத்தொகுப்பு நூல் தமிழ்மக்கள் அவசியம் படிக்கவேண்டியது.

1991 ஆம் ஆண்டு பாரிஸ் மாநகருக்கு வந்ததும், எஸ்.கே. ராஜேன் நடத்திய தமிழ்முதம் வானொலியில் தொடர்ச்சியாக தமிழர் மருத்துவம் பற்றிய உரைச்சித்திரம் நிகழ்த்தினார். எம்மவர்கள் எதனையும் சுவாரஸ்யமாகவே கேட்க விரும்புவார்கள்.

அதனால் சிறிது நகைச்சுவையும் சேர்த்து பரிகாரி பரமசிவம் என்ற பெயரில் அந்த நிகழ்ச்சியை நடத்தியிருக்கிறார். அக்கட்டுரைகளின் தொகுப்பே மேற்குறிப்பிட்ட நூல்.

இன்று புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் வாழும் நாடுகளில் எம்மவர்கள் தமது ஊர் மரக்கறி, கீரை வகைகளை தேடித் தேடிச் செல்வதை

அவதானித்திருப்போம். நான் வாழும் அவுஸ்திரேலியாவும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. இங்கு குவின்ஸ்லாந்து மாநிலத்தில் தமிழர்கள் முருங்கை மரம் பயிரிட்டு முருங்கைக் கீரையும் முருங்கைக்காயும் ஏனைய மாநிலங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்துகொண்டிருக்கின்றனர். எம்மவர்கள் தேடி தேடி வாங்குகிறார்கள்.

அத்துடன் வாதம் சம்பந்தமான நோய்களை குணப்படுத்துவதற்கு அடிக்கடி இலங்கை சென்று சிங்கள வைத்தியம் செய்கிறார்கள்.

இளங்கோவன் பிலிப்பைன்ஸ் நாட்டில் ஐ. நா. தொண்டராக சமூக அபிவிருத்தி - மூலிகை மருத்துவப் பணியாற்றிவிட்டு 1984 ஆம் ஆண்டு இலங்கை வடபகுதி திரும்பியபொழுது அவரும் அவருடைய தோழர்களும் எதிர்பார்த்தவாறு பல தமிழ் இளைஞர்களிடம் மாக்ஸீய நூல்கள் இருக்கவில்லை. பதிலாக அவர்களிடம் ஆயுதங்கள்தான் இருந்தன.

கடைசிவரையில் சித்தாந்தமும் ஆயுதமும் அங்கு இணையவே யில்லை. ஆனால் - இளங்கோவன் எதிர்காலம் குறித்து தீர்க்கமாக சிந்தித்து இயங்கத்தலைப்பட்டார்.

விடுதலை என்ற பெயரில் தொடரும் ஆயுதப்போராட்டம் உக்கிர மடைந்தால் தென்னிலங்கை அரசு நிச்சயம் தமிழ்ப்பிரதேசங்களில் பொருளாதரத்தடை விதிக்கும் என்பதை தெரிந்துவைத்திருந்தார்.

(பின்னர் அதுதான் நடந்தது)

இளங்கோவன் புங்குடுதீவைச் சேர்ந்தவர். தமிழ் மக்களிடத்தில் முதலில் கிராம சுயராச்சியம் - பொருளாதார வளர்ச்சி - சிரமதானம் குறித்து சிந்தித்து செயற்பட்ட வட இலங்கை சர்வோதயத் தொண்டர் திருநாவுக்கரசு என்பவருக்கு பக்கத்துணையாக இயங்கியிருப்பவர். அந்த அன்பர் மேற்கொண்ட பல கிராம அபிவிருத்திப்பணிகளை அருகிருந்து பார்த்தவர்.

வடபகுதியிலிருந்த ஒரு பெரிய இயக்கத்தின் பிரமுகருடன் உரையாடி தமிழ் மக்களிடம் தமிழர் மருத்துவம் பற்றிய விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதற்கு ஏதும் உருப்படியான நடவடிக்கை மேற்கொள்ளுமாறு கேட்டார்.

அவர் - இவரை யாழ். பல்கலைக்கழகம் பக்கம் சென்று அதனைப் போதிக்குமாறு சொல்லிவிட்டு இயக்கத்திற்கு ஆயுதம் சேகரிக்கும் வேலைகளில்தான் கவனம் செலுத்தினார்.

தமிழர் மருத்துவத்தை ஏளனமாக பார்த்த அன்றைய பல்கலைக்கழக சமூகம் இளங்கோவனை ஒரு கற்கால மனிதனாகத்தான் அன்று பார்த்திருக்கும். ஆனால், இன்று காலம் மாறிக்கிடக்கிறது. மீண்டும் வந்த வழிக்குத்திரும்பும் வகையில் சித்த மருத்துவ பீடமும் அங்கு உருவாகியிருக்கிறது.

எம்மவர் மட்டுமல்ல எல்லா இனத்தவருமே வெளியில் செல்லும்பொழுது தமது பொக்கட்டில் அல்லது கைப்பையில் வலிநிவாரணி மாத்திரைகளுடன்தான் புறப்படுகின்றனர். ஒரு காலத்தில் தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் தேநீர்க்கடைகளில் கொத்த மல்லித் தேநீர் கிடைத்ததை இளங்கோவன் நன்கறிந்தவர்.

எனக்கு இன்றும் நல்ல நினைவு இருக்கிறது. பாடசாலைப்பக்கமே செல்லாத எனது பாட்டி தையலம்மாவிடம் எங்கள் ஊர் மக்கள் பலர் வந்து பாட்டிவைத்தியம் செய்து சுகப்பட்டனர்.

இன்று பாட்டிமார் தொலைக்காட்சி சீரியலில் மூழ்கிவிட்டார்கள்.

வீட்டில் பசு தரும் பாலையும் கோழி இடும் முட்டையையும் வீட்டுத்தோட்டத்துக் கீரைவகைகளையும் விற்றுவிட்டு தமது குழந்தைகளுக்கு கொக்காகோலாவும் Fast Food உம் வாங்கிச்சென்று கொடுக்கும் பெற்றவர்கள் பற்றிய கவலையை தமது நூலில் விவரிக்கின்றார் இளங்கோவன்.

இளங்கோவன் போன்றவர்களை ஈழத்து தமிழர்கள் மட்டுமல்ல தேசியம் பேசிய இயக்கத்தவர்களும் சரியாக பயன்படுத்திக் கொள்ளவில்லை என்பதும் காலத்தின் துயரம்.

இனி இந்தப்பத்தியின் தொடக்கத்திற்கு வருகின்றேன். இளங்கோவன் ஏன் செல்லப்பிள்ளையாக இருக்கிறார் என்ற வருத்தமும் எனக்கிருக்கிறது.

புலிகளின் யாழ். மாவட்டத் தளபதி கிட்டுவை இந்து சமுத்திரத்தில் நடுக்கடலில் இந்திய உளவுப்படை சிக்கவைத்து அழித்தபொழுது அது சர்வதேச கடல் பரப்பு என்று வாதிட்டு பிரான்ஸில் நடந்த கண்டனக்கூட்ட மேடையிலும் இளங்கோவன் தோன்றினார். பலகாலமாக தமிழர் புலம்பெயர்ந்த நாடுகளுக்கு வந்து வைரவரிகள் பேசும் - கிளி வீழ்ந்தாலும் புலி வீழாது என்று மொக்கையாகவும் தனக்கு அனுமதி தாருங்கள் தமிழ் ஈழத்தேசியக்கீதம் இயற்றுகின்றேன் என்றும் சொல்லி கைதட்டல் வாங்கும் வைரமுத்துவின் மேடைகளிலும் தோன்றிவிடுவார். நாளை அய்ரோப்பாவில் மாக்ஸீயவாதிகள் நடத்தும் கூட்டத்திலும்

பிரசன்னமாகிவிடுவார். படைப்பாளிகளின் வாழ்வு சமரசம் உட்பட பல்வேறு கோலம் கொண்டுவிடுவது தவிர்க்க முடியாததுதான். அதிலிருந்து தப்பித்து தனது சுய அடையாளம் பேணுவது என்பது சிரமமாக இருக்கலாம். ஆனால் சாத்தியமானது.

கடந்த 2015 பெப்ரவரியில் கொழும்பு தமிழ்ச்சங்கத்தில் நடந்த அமரர் துரை விஸ்வநாதன் நினைவு அரங்கிற்கு நான் தலைமை தாங்கியபொழுது நண்பர் இளங்கோவனும் அங்கு வந்திருந்தார். உரையாடிக்கொண்டோம். அந்நிகழ்ச்சி முடிந்து இரண்டு நாட்களில் நான் அவுஸ்திரேலியா திரும்பவேண்டியிருந்தமையினால் பின்னர் சந்திக்க முடியவில்லை.

அவர் அந்தப் பயணத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் திடீரென்று சுகவீனமுற்றதையடுத்து அவரது ஊர் நண்பனும் பால்யகாலத் தோழனுமான முன்னாள் பாரிஸ் ஈழநாடு ஆசிரியரும் தற்பொழுது இலங்கையில் 'டான்' தொலைக்காட்சியின் இயக்குநருமான குகநாதன் இவரை உடனடியாக மருத்துவமனையில் அனுமதித்து கவனித்துள்ளார்.

குகநாதனின் துணைவியார் சமீபத்தில் அவுஸ்திரேலியா வருகைத்தந்த பின்னர்தான் எனக்கு இந்தத் தகவல் தெரியும். உடனே பிரான்ஸ்க்கு தொடர்புகொண்டு கேட்டபொழுது அவர் அங்கு மருத்துவமனையில் இருப்பதாக அறிந்து இலக்கம்பெற்று உரையாடினேன்.

மருத்துவருக்கும் நோய்கள் வரலாம். தப்ப முடியாது. தற்பொழுது அவர் தேறிவருவதாக அறிந்து ஆறுதலடைந்தேன்.

இளங்கோவன் தமிழ்நாட்டில் முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் அ. மார்க்ஸ், நாமக்கல் கு. சின்னப்பாரதி உட்பட பலருடைய அபிமானத்துக்குரிய நண்பர்.

தமது படைப்புகளுக்கு விருதுகளும் பரிசில்களும் பெற்றிருப்பவர்.

இளங்கோவன் மேலும் பல்லாண்டு வாழ்ந்து தொடர்ந்தும் தமிழர் மருத்துவத்திலும் ஆக்க இலக்கியத்துறையிலும் தமது கவனத்தை செலுத்துவதற்கு -

எனது இந்தப்பத்தி எழுத்துக்கள் ஊக்க மாத்திரைகளாக இருப்பின் அதுவும் எனது மகிழ்ச்சியே.

பாராட்டுக்குரிய பணியாளர் இளங்கோவன்

இலக்கியம் படைத்தல் என்பது தவமியற்றல் போன்றது. தான் வாழும் சமூகத்துடன் படைப்பாளியொருவன் கொண்டுள்ள தாக்குறவுகளின் வெளிப்பாடாகவும், உள்ளத்தில் கிளர்ந்தெழும் உணர்ச்சிகளின் உந்துதலாகவும் தான் அறிந்த அனுபவித்த, ஆகர்சித்த பிரச்சனைகள் பற்றியதாகவும் ஒருவனது இலக்கியம் படைக்கும் முயற்சிகள் அமைகின்றன. தனது சிந்தனைகளையும், அனுபவங்களையும் கலைத்துவம் என்னும் தூரிகை கொண்டு அந்தப் படைப்பாளி ஏதோவொரு இலக்கிய வடிவில் தீட்டிவிடுகின்றான். ஆக்க இலக்கிய

செ. திருநாவுக்கரசு

கர்த்தாக்களின் அனுபவச் சிதறல்கள், கலைக் கண்ணோட்டங்கள், மொழித் திறன்கள், ஊடுருவி நிற்கும் உணர்வின் கொந்தளிப்புகள் முதலானவை தனித்துளவமானவை. அவரவர் அளவில் வேறுபடக் கூடியவை. இருப்பினும் சமூக அக்கறையுள்ள படைப்பாளியின் பேனாவானது சமூகப் பயன்பாடுள்ள எரியும் பிரச்சனைகளிலேயே தீவிர நாட்டங் கொண்டு உழைக்கிறது. சமூகத்திடையே புரையோடிப்

போயிருக்கும் அழுக்குகளை அப்புறப்படுத்தத் துடிக்கிறது. சமூக அபிவிருத்திகளையும், அறிவியல்களையும் வெளிச்சம்போட்டுக் காட்டிச் சமூக மாற்றத்தின் தேவைகளை உணர்த்துகிறது. பொருண்மையும், உண்மையும், கலைத்துவமும் கலந்த உயரிய இலக்கியப் படைப்புகளால், தான் விரும்பிய நோக்கத்தை மனிதம் தழுவிவதாக எத்துவதற்கு அரும்பாடுபடுகிறது.

இத்தகைய மானிடம் பயனுற விரும்பும் இலக்கிய ஆக்க முயற்சிகளில் நாற்பதுஆண்டுகளுக்கு மேலாக அர்ப்பணிப்புடன் உழைத்து வருகின்ற படைப்பாளிதான் திரு வி. ரி. இளங்கோவன். இலங்கையின் தீவகத்துப் பேரூரான புங்குடுதீவினைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். பாரம்பரியம் மிக்க கல்வியறிவிலும், கலையனுபவங்களிலும் ஆயுர்வேத மருத்துவத்திலும் சிறந்து விளங்கிய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர். தனது மூத்தசகோதரர்களான நாவேந்தன், துரைசிங்கம் ஆகியோரின் வழிகாட்டலில், பதினைந்தாவது வயதிலிருந்தே, பள்ளிப் பருவத்தில் இலங்கையின் மூத்த தமிழ்த் தினசரியான 'வீரகேசரி'யின் நிருபராகப் பணியாற்றத் தொடங்கியவர். மெல்ல மெல்ல அப்பத்திரிகையிலேயே கவிதை, சிறுகதை எனத் தனது ஆரம்பகால எழுத்துக்களை அறுவடை செய்தவர். இளமையிலேயே யாழ்ப்பாணம் ஆயுர் வேதக் கல்லூரியின் உதவி நிர்வாக அதிகாரியாகப் பணியாற்றும் வாய்ப்பினைப் பெற்றவர்.

'முலிகை' என்னும் மருத்துவ சஞ்சிகையை நடத்தியவர். எழுபதுகளில் எழுத்தாளர் கே.டானியல் அவர்களுடன் ஏற்பட்ட தொடர்பினால் முற்பேக்குச் சிந்தனையாளராகவும் உலக வியாபகமானதோர் பேரியக்க ஆதரவாளராகவும் உண்மையான அக்கறையுடன் செயற்பட்டவர். மக்கள் எழுத்தாளர் டானியலைத் தலைவராகக் கொண்ட மக்கள் கலை இலக்கியப் பெருமன்றத்தின் செயலாளராகச் செயற்பட்டவர். 'மக்கள் இலக்கியம்' என்னும் பத்திரிகையின் வெளியிட்டிலும் பங்கு கொண்டவர். டானியல் நோயுற்றிருந்த இறுதிக்காலத்தில் அவரைத் தமிழ் நாட்டுக்கு மருத்துவ சிகிச்சை பெறுவதற்காக அழைத்துச் சென்று, அவரது இறுதி வரைக்கும் உடனிருந்து செயற்பட்ட உண்மையான நட்பாளர்.

பல்கலைவேந்தன் சில்லையூர் செல்வராசன், பாரதிநேசன், வீ. சின்னத்தம்பி, கே. டானியல் போன்றோருடனான இளங்கோவனின் நட்புறவானது முற்பேக்குச் சிந்தனைகள் அவரிடத்தே முகிழ்வறவும், இடதுசரி அரசியல் சார்ந்தோரது அறிமுகங்களும் நட்புகளும் பெருகிடவும் வழிவகுத்தது. அவர் இளமைத்துடிப்புடன் இலக்கிய

உலகில் தனது எண்ணங்களைப் பதியம் போட்டார். தொழிலாளி பத்திரிகையில் முற்போக்கு கவிதைகளையும் எழுதினார். இலங்கையின் முக்கிய தினசரி, வார, மாத, ஏடுகளிலும் புலம் பெயர்ந்த தமிழர்களால் வெளியிடப்பெற்ற பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள், சிறப்பு மலர்கள் போன்றவற்றிலும் காலத்துக்குக் காலம் இளங்கோவனது ஆக்கங்கள் பல இடம்பெற்றன. தனது முதல் படைப்பாகக் 'கரும் பனைகள்' கவிதைத் தொகுதியை வெளியிட்ட இளங்கோவன் 'சிகரம்', 'இது ஒரு வாக்குமூலம்' என்னும் கவிதைத் தொகுதிகளையும் இளங்கோவன் கதைகள் என்னும் சிறுகதைத் தொகுப்பினையும், பல்வேறு கட்டுரை நூல்களையும் வெளியிட்டுள்ளார்.

இளங்கோவன் கதைகள் இலங்கை இலக்கியப் பேரவையின் சிறந்த சிறுகதைத் தொகுதிக்கான விருதினையும் பரிசினையும் பெற்றமை இளங்கோவனின் ஆக்க இலக்கியப் பணிக்குக் கிடைத்த கௌரவமாகும். இச்சிறுகதைத் தொகுதியின் வெளியீட்டு வைபவம் பாரீஸ் நகரிலும் கனடாவிலும் நடைபெற்றமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இளங்கோவன் கதைகள் நூலுக்கு அணிந்துரை நல்கிய பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி அவர்கள்.

'தமிழ்ப்புகலிட இலக்கிய வரலாற்றில் பிரான்ஸ்'க்கு மிகக் காத்திரமான ஓர் இடமுண்டு. தனிப்பட்ட விருப்பு வெறுப்புக்களுக்கப்பால் நின்று நோக்கும்பொழுது பிரான்ஸின் புகலிடத் தமிழ் இலக்கியத்தில் ஓர் ஆழமான பன்முகப்பாடு உண்டென்பதை மறுப்பதற்கில்லை. அந்தப் பன்முகப் பாட்டுக்கு இளங்கோவனின் இச்சிறுகதைத் தொகுதி ஓர் விஸ்தரிப்பைக் கொடுக்கின்றது.' எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அவரது ஒவ்வொரு சிறுகதையும் உணர்வுப்பூர்வமான நிர்த்தாட்சண்யமான யதார்த்தமாக விளங்குகின்றன எனலாம்.

இளங்கோவன் கொடுமை கண்டு பொங்குமியல்பினர். சமூக நன்மைக்காக என்றும் உழைத்துக் கொண்டிருப்பதை விரும்புவவர். இலக்கியத்துறையில் அதிக ஈடுபாடு காட்டினும், ஏனைய பொதுப் பணிகளிலும் நாட்டமுள்ளவர். ஐக்கிய நாடுகள் தொண்டர் நிறுவனத்தின் அழைப்பின் பேரில் மூலிகை மருத்துவத்தை அறிமுகப்படுத்தும் தன்னர்வப் பணியாளராகப் பிலிப்பைன்ஸ் நாட்டில் ஓராண்டு பணியாற்றி அந்நாட்டரசின் விருதுகளையும் பெற்றவர். நோய் நீக்கும் மூலிகைகள், ஆரோக்கிய வாழ்வுக்குச் சில ஆலோசனைகள், நல்ல மனிதத்தின் நாமம் டானியல் ஆதியாம் கட்டுரை நூல்களை ஏற்கெனவே வெளியிட்ட இளங்கோவன், தாம் நெருங்கிப் பழகிய நல்ல மனிதர்களை, மறக்க முடியாத அனுபவங்களை, அவர்கள் தம் பணிகளைப் பதிவு செய்திடும்

வகையில் 'மண்மறவா மனிதர்கள்' என்னும் நூலையும் படைத்துள்ளார். இந்நூலில் அரசியல் தத்துவவாதிகள், தமிழறிஞர்கள், எழுத்தாளர்கள், சமூகத் தொண்டர்கள், கவிஞர்கள் எனப் பல தரப்பட்ட பண்பாளர்களை அறிமுகப்படுத்துகின்றார். இவர்களைப் பற்றி மக்கள் அறிந்திடும் வாய்ப்பினை நல்கியுள்ளார்.

வருங்கால சந்ததியினர் நம்மவர்களின் பணிகளை அறிந்திட இத்தகைய நூல்கள் காலத்தின் தேவையாக உள்ளன. அதனை நன்குணர்ந்து 'மண்மறவா மனிதர்களை'ப் படைத்திட்ட இளங்கோவனின் பணி பாராட்டற்குரியது.

புலம்பெயர்ந்து வாழ்ந்தாலும் தன் தாயகத்தை மறவாது தமிழ்ப் பணியாற்றும் இளங்கோவனின் படைப்புலக விரிவு மேலும் நீட்சியடைய வேண்டும். அவை இறவாத புகழுடைய இலக்கிய நல் முத்துக்களாகத் திகழ வேண்டும் என்பதே என் அவாவாகும். சமூகத்தை நன்கறிந்த படைப்பாளி இளங்கோவன். அவரது எதிர்காலம் சாதனைகள் பல படைத்திட வாழ்த்துகிறேன்.

கலாநிதி, பண்டிதர் செ. திருநாவுக்கரசு

M.A., M.Ed, Ph.D. S.L.E.A.S

நல்லூர்,

யாழ்ப்பாணம்,

வி.சி. இளங்கோவன் (வீரபாகு தம்பிராசா இளங்கோவன்)
(பாரிஸ், பிரான்ஸ்)

பிரெஞ்சுக் குடியரசின் பெற்று பாரிஸ் நகரில் வசித்து வரும் இளங்கோவன், 1951இல் இலங்கையின் வடபகுதியில் புங்குடு தீவு என்ற கிராமத்தில் பிறந்தார். தந்தை, தீவகத்தில் புகழ்பெற்ற மருத்துவர்.

இளங்கோவன் பதினைந்தாவது வயதிலேயே பத்திரிக்கைகளில் எழுத்தத் தொடங்கினார். பள்ளிப் பருவத்திலேயே இலங்கையின் முன்னணிப் பத்திரிக்கையான வீரகேசரியின் நிருபராகப் பணியாற்றத் துவங்கிய இவர் பின்னர் தினகரன், தினபதி, சிந்தாமணி, ஈழநாடு, ஈழமணி போன்ற பத்திரிக்கைகளிலும் எழுதி வந்தார். தமிழன் பத்திரிகையின் ஆசிரியராகவும் நம்நாடு பத்திரிகையின் பிரதம ஆசிரியராகவும் பணியாற்றினார். வாகை, மூலிகை, சங்கப்பலகை போன்ற பத்திரிக்கைகளை வெளியிட்டார்.

வானொலி, தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளராகவும் பின்னர் ரேடிப்பைன்ஸ் நாட்டின் எஃப்.யு.பி.சி. வானொலியின் செய்தியாளராகவும் பணியாற்றினார். ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் தொண்டராக ரேடிப்பைன்ஸ் நாட்டில் பணி புரிந்து அங்கு மேற்கு மினடனாவோ மாநில விருது உட்பட மற்றும் பல விருதுகள் பெற்றார்.

சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரை, மருத்துவம், விமரிசனம், சிறுவர் இலக்கியம் முதலிய துறைகளில் பதினாறு நூல்களுக்கு மேல் வெளியிட்டார். இவரது இளங்கோவன் கதைகள் இலங்கை இலக்கியப் பேரவை இலக்கிய வட்ட விருது (2006) பெற்றது.

"இளங்கோவன் சிறுகதைகள் என்ற தொகுதியில் இடம்பெறும் சிறுகதைகளை வாசித்த பொழுது நிர்ந்தாட்சனாயமான யதார்த்தம் என்ற சொற்றொடரே என் மனதினுள் மேலோங்கி நிற்கின்றது. இளங்கோவனின் கதை கூறும் மனநிலை மிகத்துல்லியமாகப் புலப்படுகிறது. புகலிட வழக்கையின் மாறுபாட்டு அவலங்களை இளங்கோவன் பிடித்து வைக்கிறார். தமிழ்ப்புகலிட இலக்கிய வரலாற்றில் பிரான்சுக்கு மிகக்கூத்திரமான ஓர் இடம் உண்டு. இச்சிறுகதைகளினூடே மேற்கிளம்பும் பாத்திரச் சித்திரிப்புச் செழுமைக்காக இளங்கோவனை வாழ்த்துகின்றேன்

- பேராசிரியர் கார்த்திகேச சிவத்தம்பி

இரு தசாப்தக் காலத்துக்கு முன்னரே நானறிந்த கவிஞரும் முற்பொக்கு அணியின் முதன்மையானருமான வி.சி. இளங்கோவன் மருத்துவம், இலக்கியம், பத்திரிக்கை எனப் புல்துறை அனுபவம் பெற்றவர் புலம்பெயர்ந்து வாழ்ந்தாலும் தன் புண்ணிய பூயியை மறக்காதவர்.

- பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரன்
கல்விப்பீடம், கொழும்புப் பல்கலைக்கழகம்.

Sign of The Times

Ayurvedic Medic

To treat a headache, boil a hundred grams of Coriandum Sativum (Chinese celery or Chinese pechay) seeds in a liter of water until three-fourths of the water has evaporated, filter the remaining water and drink it. Or toast the seeds in a frying pan for five minutes, then grind them into a powder which can be taken like instant coffee complete with milk and sugar.

The above concoction is one of many herbal remedies being recommended by an Ayurvedic medicine man from Sri Lanka (the country we once knew as Ceylon) who has been teaching the use of herbal medicines in Zamboanga city these last 11 months as a volunteer worker under the United Nations Volunteer Program (UNDP).

The practice of traditional herbal medicine is being officially recognized and gaining respectability in the Philippines only now although the herbosario has always been a fixture of rural life. In Sri Lanka, Ayurvedic medicine (an Indian system of treating ailments with the use of herbs) has been recognized by the government since 1958 and there are two colleges and one university offering this course of study. Thirty-three-year-old Elangovan holds a degree in Ayurvedic medicine and, before he came to the Philippines in September last year, had been engaged in private practice in the village of Pungadutivu in northern Sri Lanka. His father is also an Ayurvedic physician.

Dr. Elangovan is working out of the regional executive council to which he has been posted, but government support for his endeavors in this city has been minimal and he has often had to spend his own funds in moving around to spread his Ayurvedic message among the Zamboanganos. In about two weeks his year will be up and he will be returning to Sri Lanka. He thinks in the single year he has been here he has not done enough to enlighten the people on the wonders of herbal medicine. But he has found a bright and willing disciple in Miss Imelda Mariano of the Brent Hospital, who will be carrying on the work for Elangovan after he's gone. Miss Mariano will echo her tutor's teachings and plans to write a series of newspaper articles on Ayurvedic medicine which TMT will publish.

With the high cost of synthetic drugs, most of which we import from abroad, herbal medicine could provide a cheaper alternative to basic health care. People can grow their own medicines and the herbosario could be as important a part of the community as the general practitioner who makes house calls. If this happens here, we can thank Dr. V. T. Elangovan for it.

E. Rene R. Fernandez

பிலிப்பைன்ஸ் சம்போங்கா
(Zamboanga) நகரிலிருந்து
வெளியாகும் முன்னணி
நாளேடு
The Morning Times ஐ. நா.
தொண்டர் (U. N. Volunteer)
இளங்கோவனின் சமூக
அபிவிருத்தி - மூலிகை
மருத்துவப் பணிகளைப்
பாராட்டி எழுதிய
ஆசிரியர் தலையங்கம்.

(1984)

L'HOMME DU JOUR

V. T. Elangovan
 et la médecine ayurvédique

Ayurvédique... Voilà un drôle de mot, bien difficile à prononcer pour nos articulations occidentales.

En fait, la médecine ayurvédique est une médecine traditionnelle de l'Inde. Elle est le fruit d'une très longue tradition, basée sur l'observation, l'étude des plantes et de l'être humain. Dans le subcontinent, la médecine classique, à l'occidentale est très chère, et la plupart des gens font appel à ces médecins du cru, qui ont la confiance des gouvernements.

« C'est aussi un art qui se transmet de père en fils » explique V. T. Elangovan.

Lui, est originaire du Sri Lanka, cette grosse île que l'on appelait autrefois Ceylan. S'il a hérité de son père la sagesse ayurvédique, complétée soit dit en passant par le « collège institut de Jaffna, il fut aussi journaliste et écrivain... ce qui lui valut de sérieux ennuis avec le gouvernement en place.

Il est donc réfugié politique en France depuis 1991.

« Bien évidemment, la médecine ayurvédique n'est pas reconnue dans votre pays. Mais j'aimerais cependant la faire connaître, pouvoir en parler. D'autant qu'elle peut apporter de précieux conseils en matière

V. T. Elangovan.

de cosmétiques (huiles pour la peau, onguents, etc...) ou pour les massages... »

V. T. Elangovan a déjà donné une conférence, lors du dernier salon « Toulouse-Santé-Nature » fin septembre à Toulouse.

« On peut faire un parallèle entre la médecine ayurvédique et l'homéopathie » estime V. T. Elangovan.

Car la médecine ayurvédique comporte une autre sagesse : elle est très économique...

On peut contacter V. T. Elangovan au 61.56.03.13

MEMO

LA DÉPÊCHE

Standard, tél. 62.11.33.00.
 Rédaction centre-ville, 27, allées Jean-Jaurès, tél. 61.99.79.70 ; fax: 61.99.79.79.
 Fax rédaction Toulouse, 62.11.34.59.
 Ventex, tél. 62.11.33.22.
 Publicités, tél. 62.11.36.36 (jusqu'à 18 heures).
 Annonces classées, tél. 61.49.11.11.
 « La Dépêche du Midi » « Voyages wagons-lits Travel, 42, bis rue Alsace-Lorraine, tél. 62.15.42.40.
 Ouvert sans interruption, de 9 heures à 19 h, sauf services groupes et réceptif, fermé de 12 heures à 14 heures ; samedi, de 10 heures à 18 heures.
 Hall « Dépêche », 15, rue Rivals (près Victor, 15, rue Rivals) (ouvert de 9 heures à 19 heures).
 Tél. 61.21.36.15. Horaires d'ouverture, de 9 heures à 19 heures.
 et au 15, rue Rivals, de 9 heures à 19 heures.

பிரான்ஸ் துலூஸ் (Toulouse) நகரில் 'இயற்கையும் உடல் நலமும்' என்ற பொருளில் கண்காட்சியும் கருத்தரங்கும் (செப்டம்பர் 1996) நடைபெற்றது. இக்கருத்தரங்கில் வி. ரி. இளங்கோவன் சிறப்புரையாற்றினார்.

இதனை அறிந்த பிரான்ஸில் வெளியாகும் முன்னணி நாளேடுகளில் ஒன்றான 'LA DEPECHE' இளங்கோவனைப் பேட்டி கண்டு பாராட்டி 'இன்றைய பிரமுகர்' என்ற தலைப்பில் எழுதி கௌரவித்தது.

— 'LA DEPECHE'
 11 Oct. 1996

வி. ரி. இளங்கோவனின் நூல்கள் சில...

- இளங்கோவன் கதைகள்
(இலங்கை இலக்கியப் பேரவை - இலக்கிய வட்ட விருது பெற்றது)
- இப்படியுமா...? (சிறுகதைகள்)
(தமிழ்நாடு கு. சின்னப்பாரதி இலக்கிய அறக்கட்டளை விருது பெற்றது)
- பிரான்ஸ் மண்ணிலிருந்து தமிழ்க் கதைகள்
(இளங்கோவன் கதைகள் - இந்தி மொழி பெயர்ப்பு)
- Tamil Stories From France
(இளங்கோவன் கதைகள் - ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பு)
- அழியாத தடங்கள் - (கட்டுரைகள்)
- மண் மறவா மனிதர்கள்
- கரும்பனைகள் (கவிதைகள்)
- சிகரம் (கவிதைகள்)
- இது ஒரு வாக்குமூலம் (கவிதைகள்)
- ஒளிக்கீற்று (கவிதைகள்)
- நல்ல மனிதத்தின் நாமம் டானியல்
- கே. டானியல் வாழ்க்கைக் குறிப்புகள்
- மண் மறவாத் தொண்டர் திரு
- மலைநாட்டுத் தமிழர்க்குத் துரோகமிழைத்தது யார்..?
- நோய் நீக்கும் மூலிகைகள்
- ஆரோக்கிய வாழ்வுக்குச் சில ஆலோசனைகள்
- தமிழர் மருத்துவம் அழிந்துவிடுமா..?
- ஈழத்து மண் மறவா மனிதர்கள்

கலாபூஷணம், இலக்கிய வித்தகர் வி. ரி. இளங்கோவன் இலக்கியம், அரசியல், மருத்துவம், பத்திரிகை என பல்துறை ஆளுமை மிக்கவர்.

ஐ. நா. தொண்டராகப் (U. N. Volunteer) பிலிப்பைன்ஸ் நாட்டில் பணிபுரிந்து விருதுகள் பல பெற்றவர்.

இளமைக்காலம் முதல் மார்க்சிஸ சிந்தனையை வரித்துக் கொண்டு முற்போக்கு இலக்கிய உலகில் பிரகாசிப்பவர்.

புகழ்பெற்ற நாவலாசிரியர் கே. டானியல் தலைவராக விளங்கிய மக்கள் கலை இலக்கியப் பெருமன்றத்தின் செயலாளராகப் பணிபுரிந்தவர்.

பல நூல்களை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். பத்திரிகை வானொலி தொலைக்காட்சி யாவற்றிலும் பணியாற்றிய அனுபவம் மிக்கவர்.

எழுத்தாளர், பேச்சாளர், கவிஞர், விமர்சகர் எனப் பன்முக ஆளுமைமிக்க வி. ரி. இளங்கோவனின் தனித்துவத் தடத்தைப் பதிவு செய்துள்ளது இந்நூல்.

தழல் பதிப்பகம்
மதுரை - 625 018